15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025

† ΚΥΡΙΑΚΗ Α´ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ».

Ἀμὼς προφήτου (η´ αἰ. π.Χ.), Ἀχαϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ἱερωνύμου ὁσίου (†420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἱππῶνος (†430).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Σύναξις πάντων τῶν Θρᾳκῶν Ἁγίων.]

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος Γα

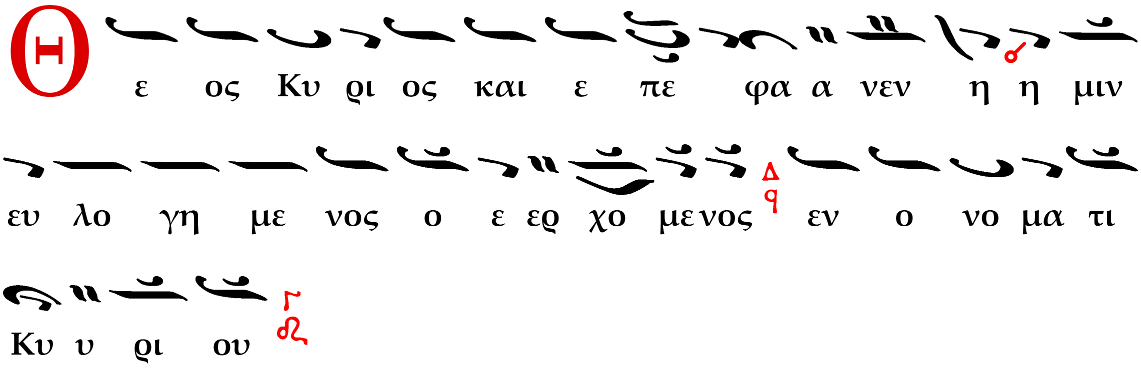

Στίχ. α´. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β´. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ´. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

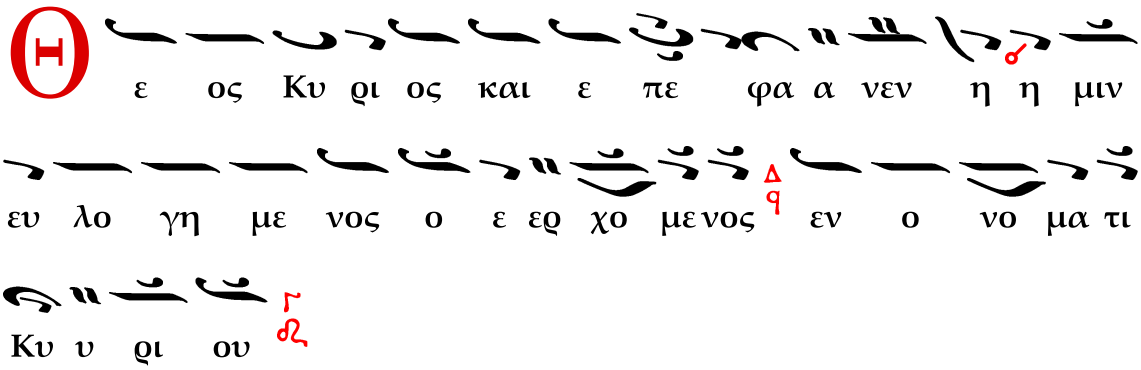

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

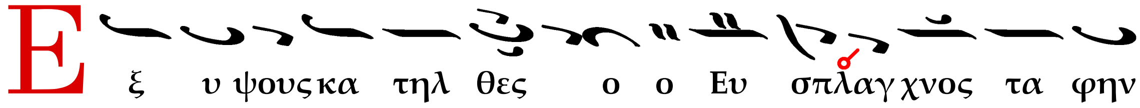

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις

η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος Δι

Των εν ο λω τω κο σμω Μαρ τυ ρων σȣ ως πορ φυ

ραν και βυσ σον τα αι αι μα τα η Εκ κλη σι α σȣ

στο λι σα με ε ε ε ε ε νη δι αυ των βο

α σοι Χρι στε ο Θε ος τω λα ω σȣ τȣς οι

κτιρ μȣς σȣ κα τα α πεμ ψον ει ρη νην τη πο λι

τει α σȣ δω ρη σαι και ταις ψυ χαις η μων τω με γα ε λε

ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω

στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα

Α νε στης εκ νε κρων η ζω η των α α παν των

και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ

σα σθε των δα κρυ ων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι

σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ου σαι ο τι α νε στη

Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω

σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα.

Α ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι σα α

ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λι ι

σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γερ

με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις

μα θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η

ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε σμα του

θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω

σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα

ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και

σω ω σον Σω τηρ η μων Λα ον α πε γνω ω σμε ε νον

Μετὰ τὴν β´ Στιχολογίαν.

Ἦχος Νη

Λ ευ χει μο νω ων ο Γα βρι ηλ φαι δρος ε πε

ε ε στη ως περ εν ει ει δη α στρα πης Χρι στου

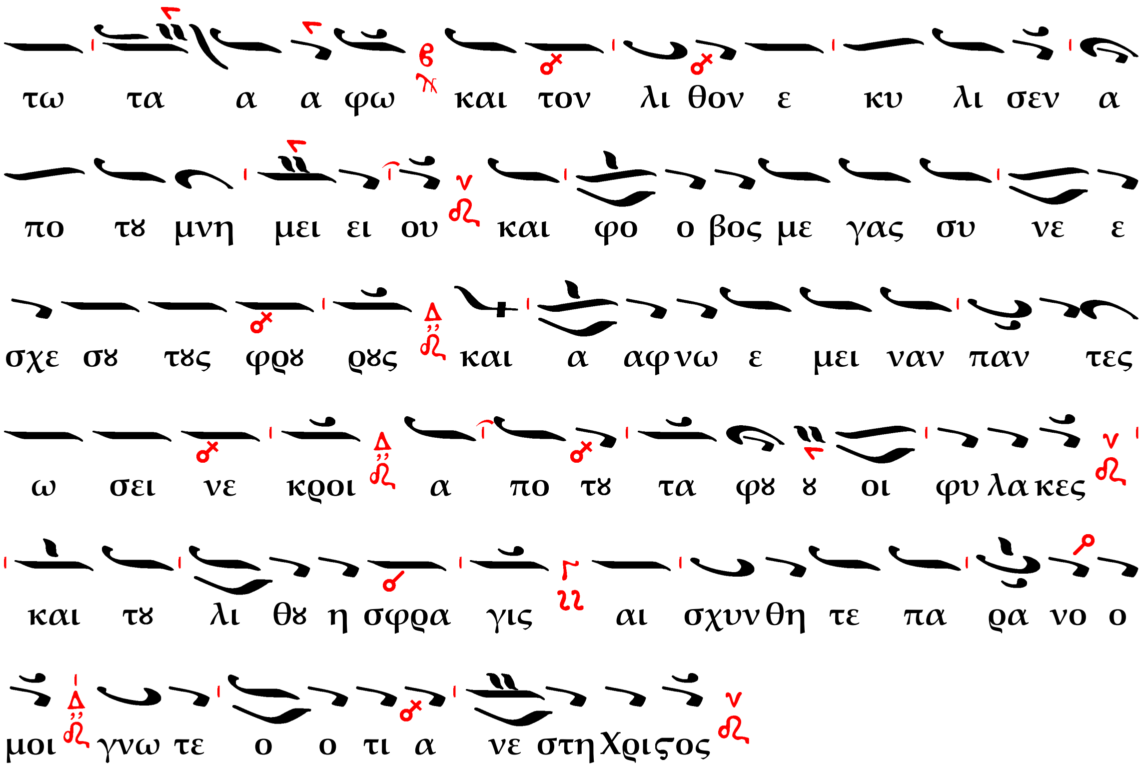
τω τα α α φω και τον λι θον ε κυ λι σεν α
πο τϐ μνη μει ει ου και φο ο βος με γας συ νε ε
σχε σϐ τϐς φρϐ ρϐς και α αφνω ε μει ναν παν τες
ω σει νε κροι α πο τϐ τα φϐ ϐ οι φυ λα κες
και τϐ λι θϐ η σφρα γις αι σχυν θη τε πα ρα νο ο
μοι γνω τε ο ο τι α νε στη Χρι ςος

Δόξα.

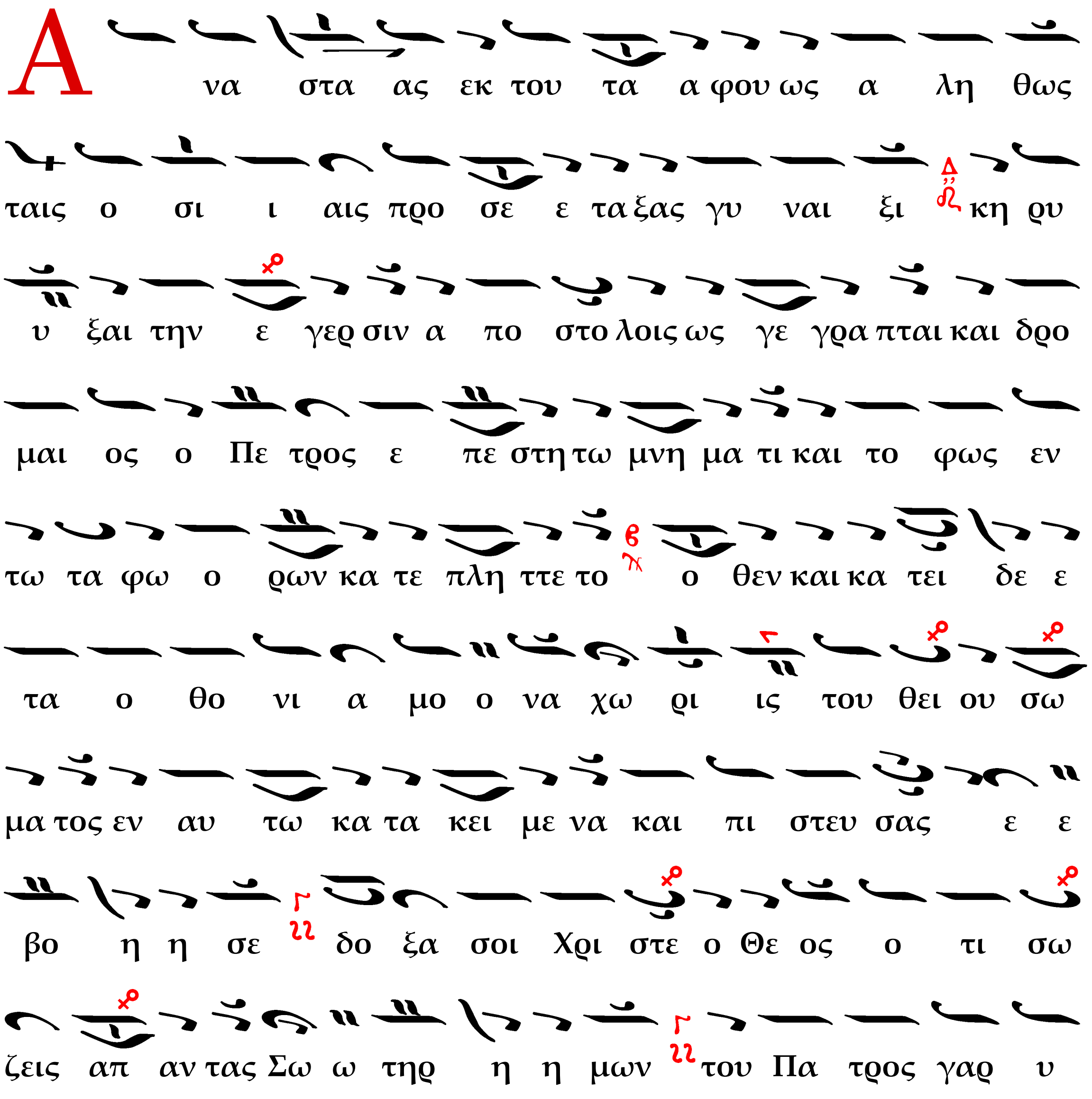
Α να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γερ σιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν
τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε
βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ

πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα

Ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ
αι ω νων υ παρ χων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ
τε ραν ου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ

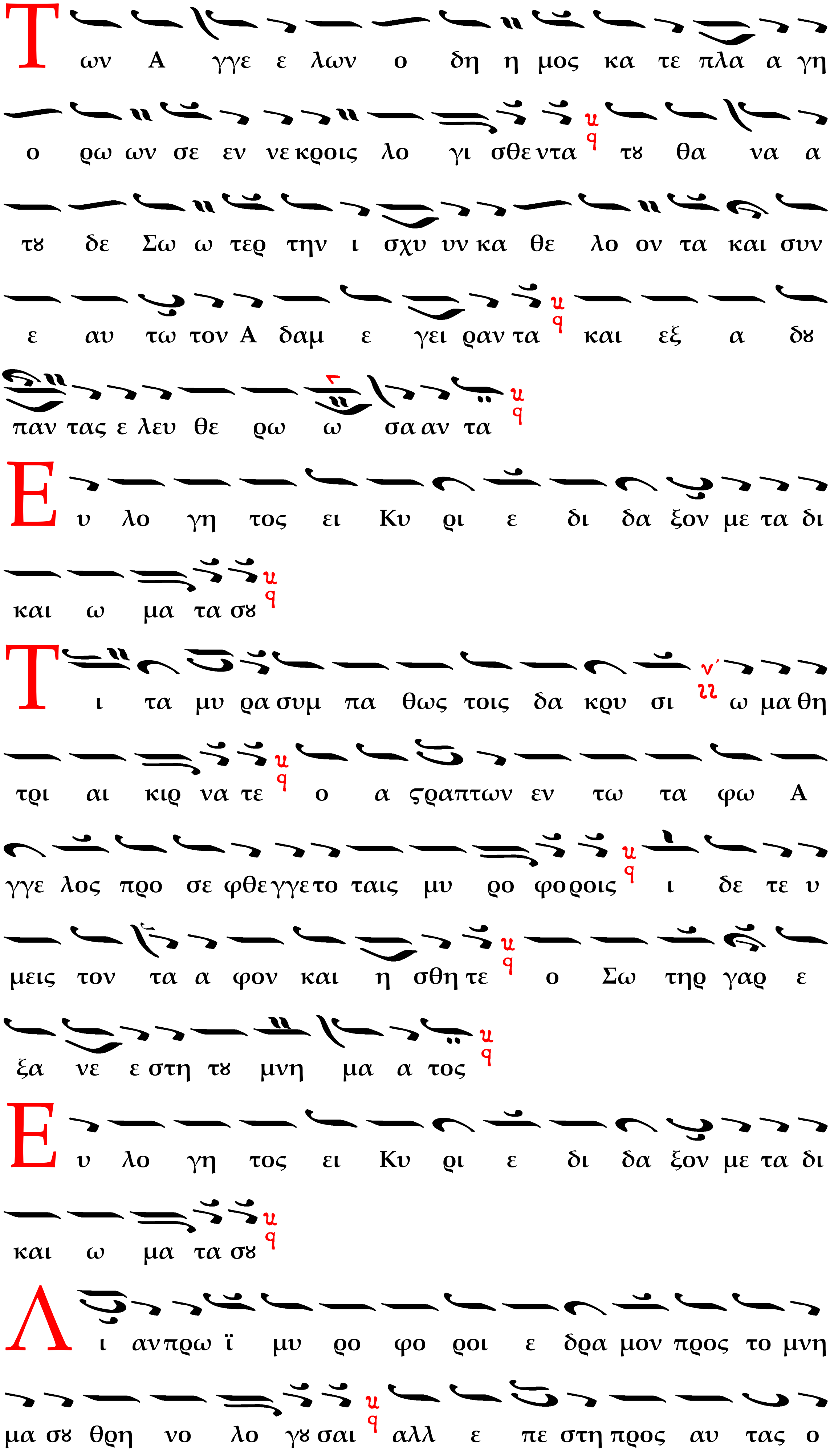
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθε ντα τȣ θα να α
τȣ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δȣ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιρ να τε ο α ϛραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τȣ μνη μα α τος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Λι αν πρω ϊ μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σȣ θρη νο λο γȣ σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

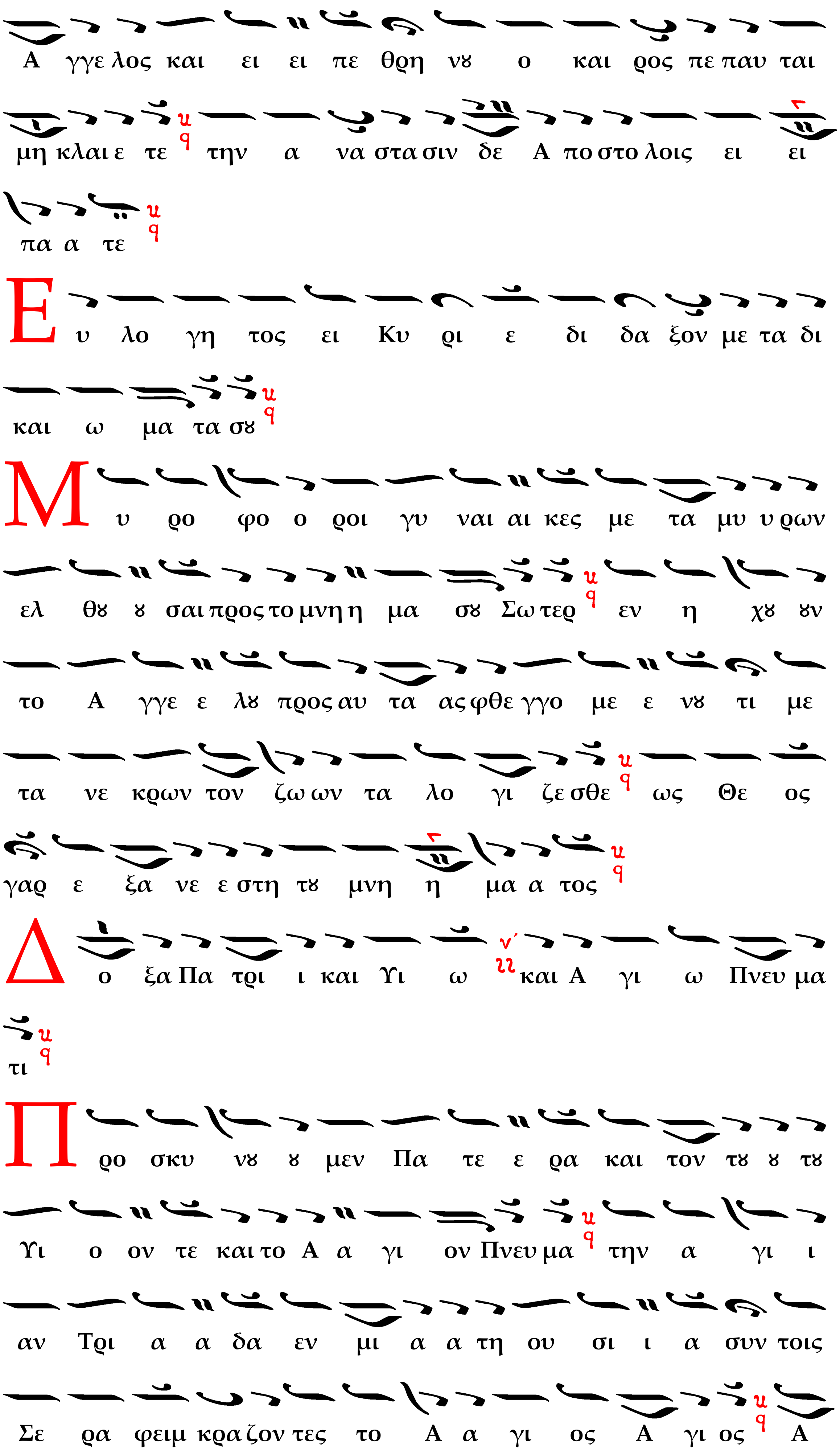
Α γγε λος και ει ει πε θρη νȣ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θȣ ȣ σαι προς το μνη η μα σȣ Σω τερ εν η χȣ ȣν
το Α γγε ε λȣ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νȣ τι με
τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τȣ μνη η μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Π ρο σκυ νȣ ȣ μεν Πα τε ε ρα και τον τȣ ȣ τȣ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε

Και νυ υν και α ει και εις τȣς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ζω ο δο ο την τε κȣ ȣ σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σȣ σαρ κω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ

ϊ α δο ο ξα σοι ο Θε ος (δις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη

λȣ ȣ ϊ ϊ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα, κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου. Τὰ λεγόμενα καὶ Ἁγιορείτικα.

Ἦχος πλ. δ' Κε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

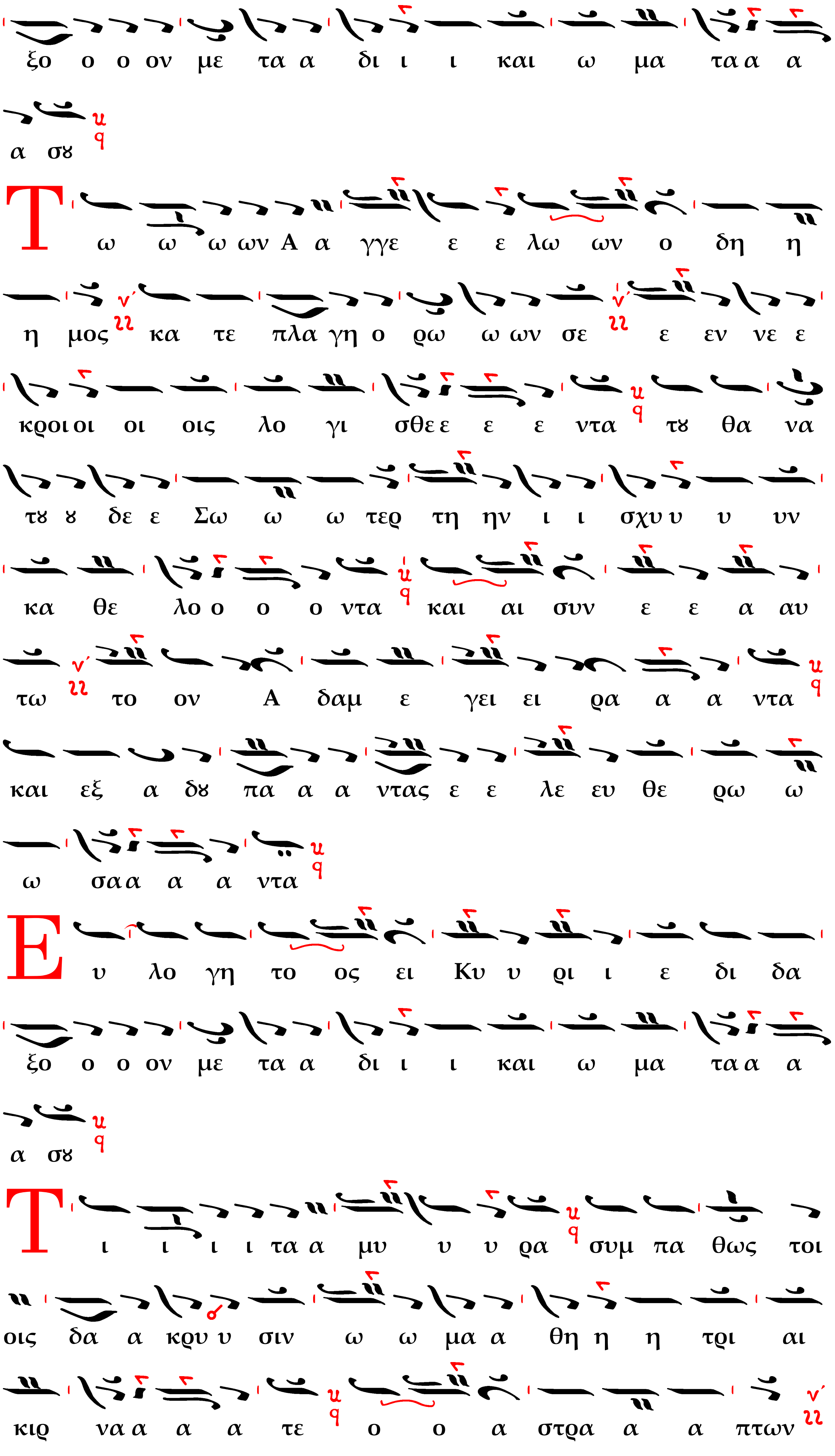
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ
Τ ω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η
η μος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε εν νε ε
κροι οι οι οις λο γι σθε ε ε ε ντα τϑ θα να
τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα
και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α α ντα
Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ
Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι
οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κιρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων

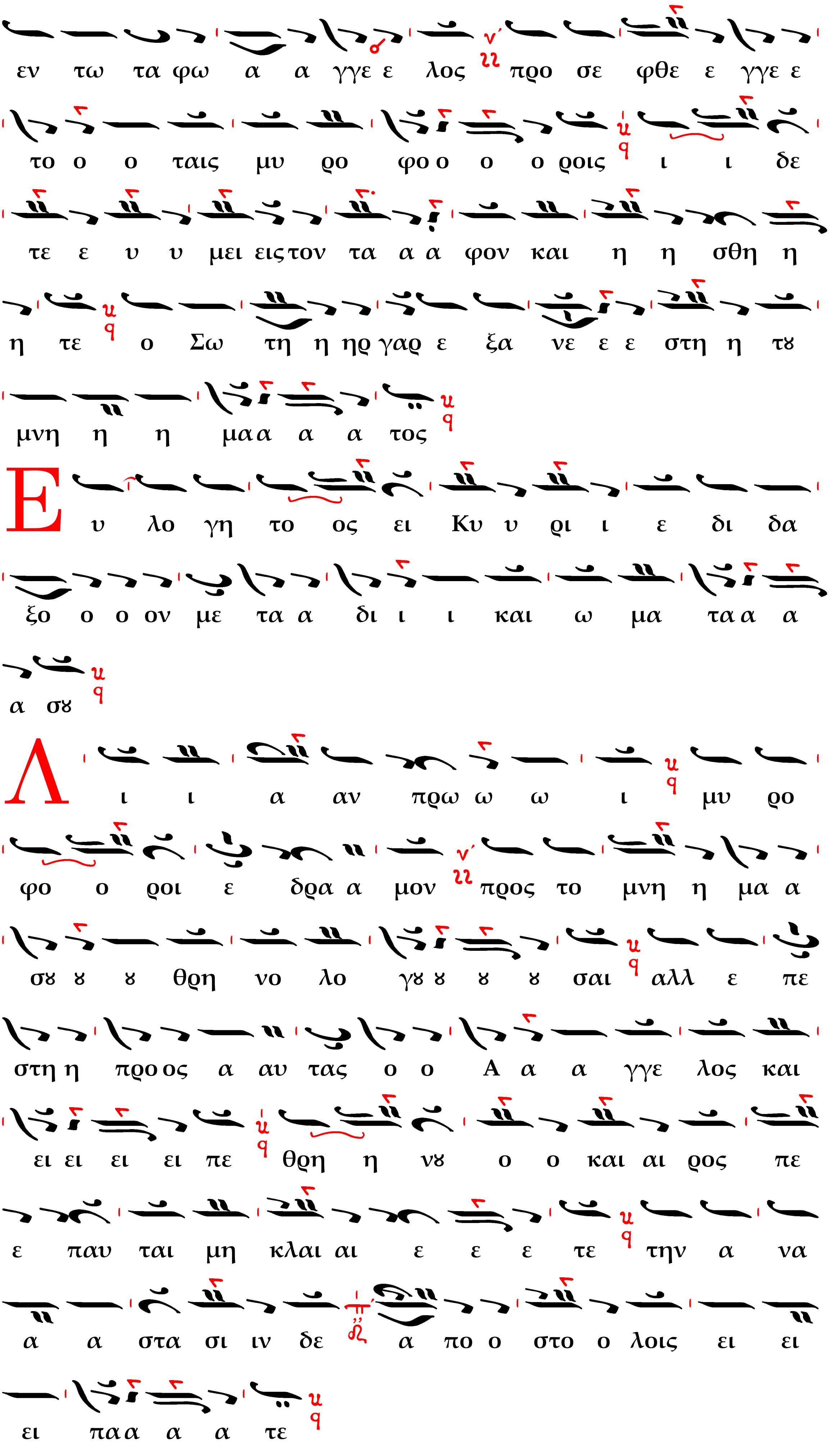
εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τȣ
μνη η η μα α α α τος
Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σȣ
Λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σȣ ȣ ȣ θρη νο λο γȣ ȣ ȣ ȣ σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νȣ ο ο και αι ρος πε
ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

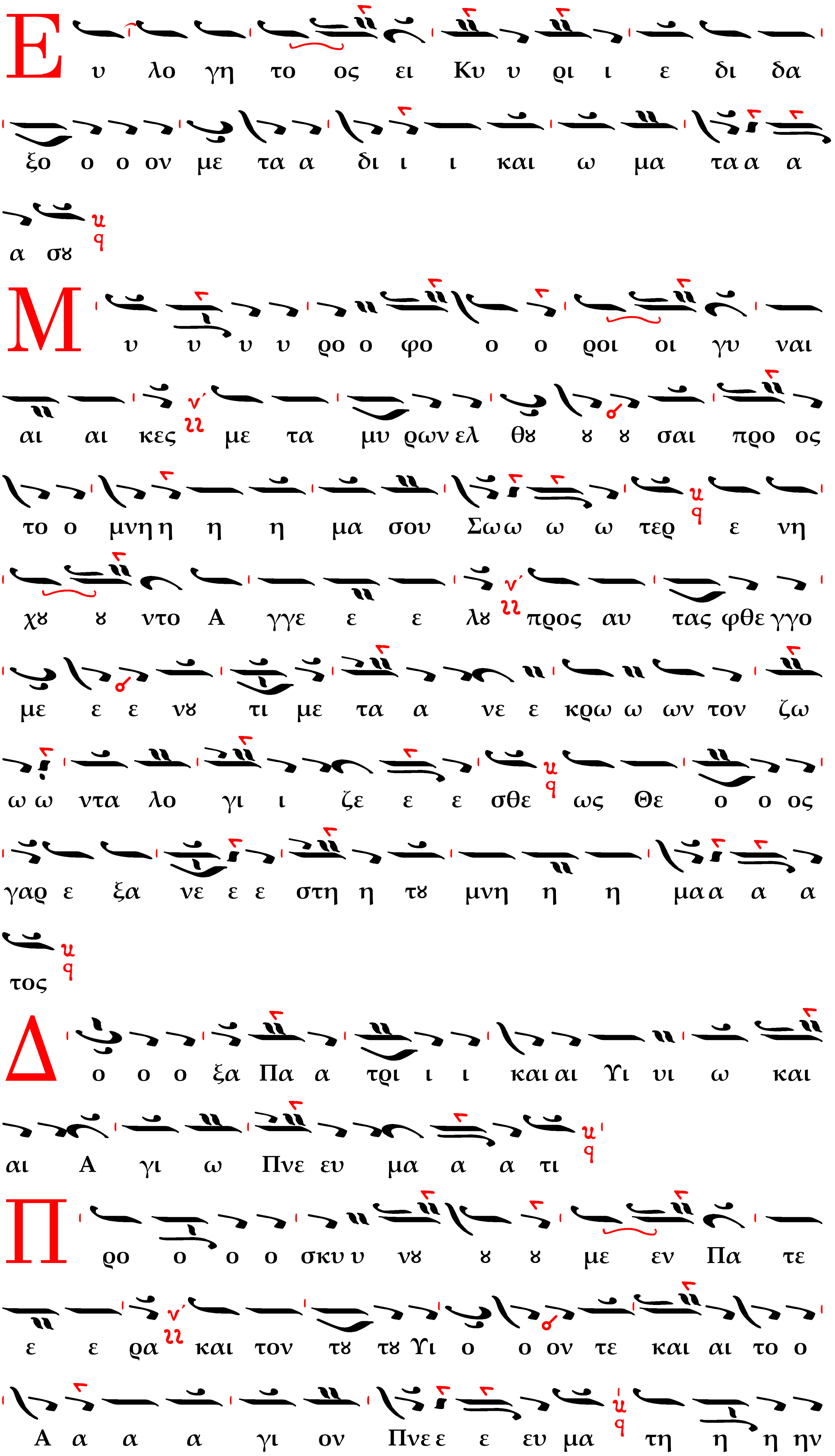
Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σȣ
Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θȣ ȣ ȣ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω ω τερ ε νη
χȣ ȣ ντο Α γγε ε ε λȣ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νȣ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τȣ μνη η η μα α α α
τος
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι
Π ρο ο ο ο σκυ υ νȣ ȣ ȣ με εν Πα τε
ε ε ρα και τον τȣ τȣ Υι ο ο ον τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

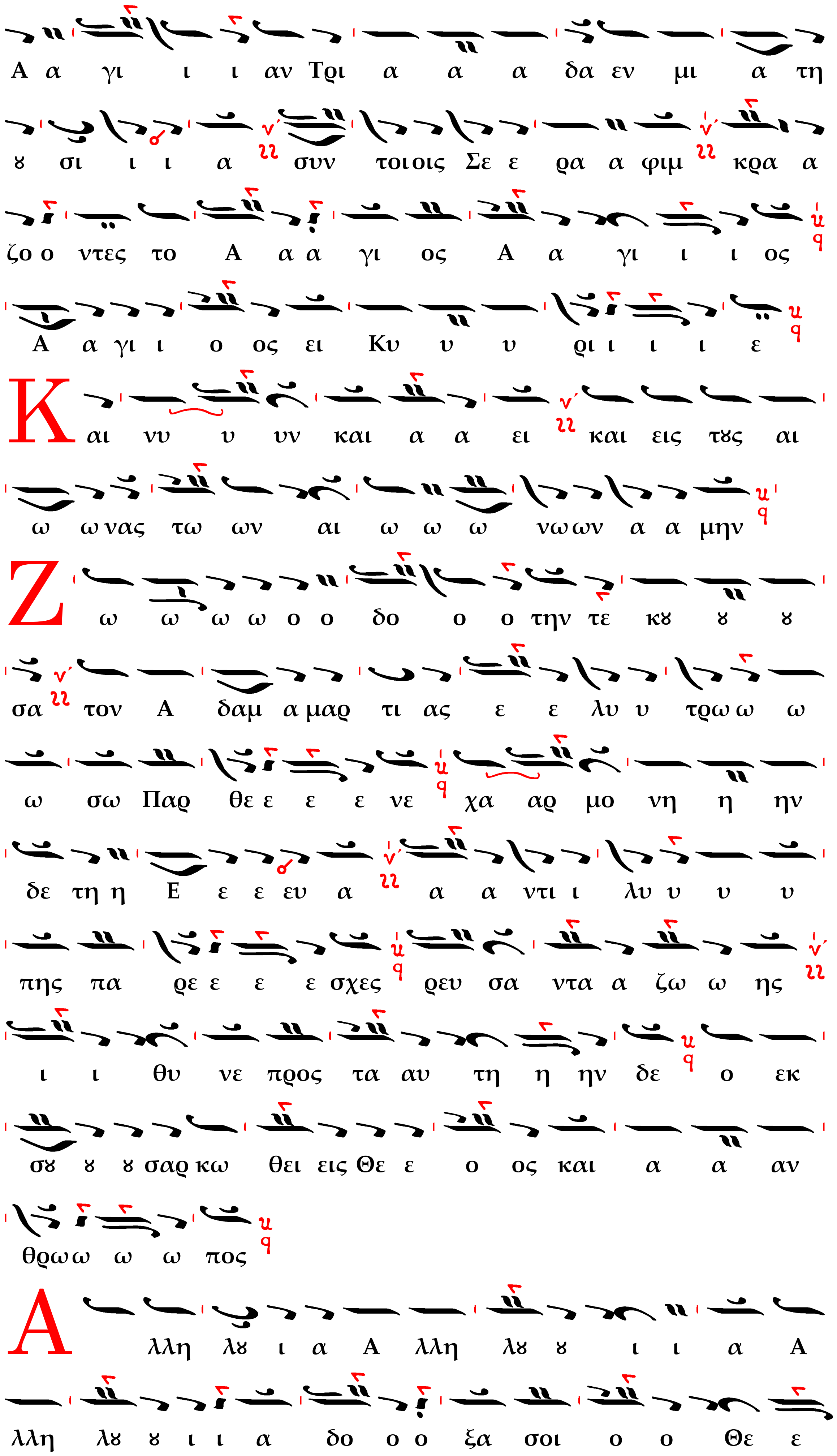
Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη
ȣ σι ι ι α συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος
Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Και νυ υ υν και α α ει και εις τȣς αι
ω ω νας τω ων αι ω ω ω νω ων α α μην
Ζω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κȣ ȣ ȣ
σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω
ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην
δε τη η Ε ε ε ευ α α α ντι ι λυ υ υ υ
πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης
ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ
σȣ ȣ ȣ σαρ κω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
θρω ω ω ω πος
Α λλη λȣ ι α Α λλη λȣ ȣ ι ι α Α
λλη λȣ ȣ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λȣ ι α Α λλη λȣ ȣ ι ι α Α
λλη λȣ ȣ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος Νη

Ε κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει
ρα ζει ταις η δο ναις φλε γει με ε γω δε πε ποι θως εν
σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον

Ο ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος
αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν
αυ το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β’

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω
τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτιρ μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

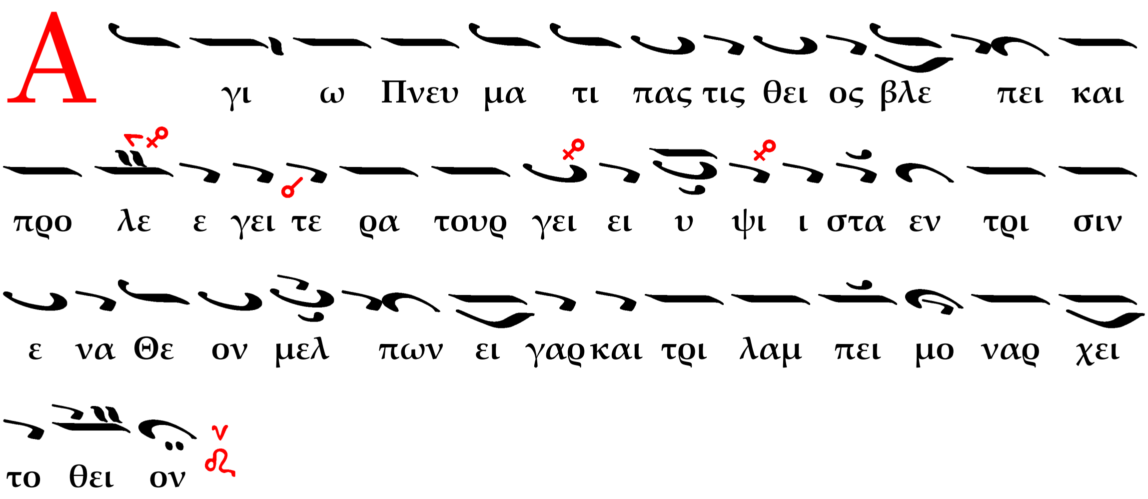
Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα τουρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο ναρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

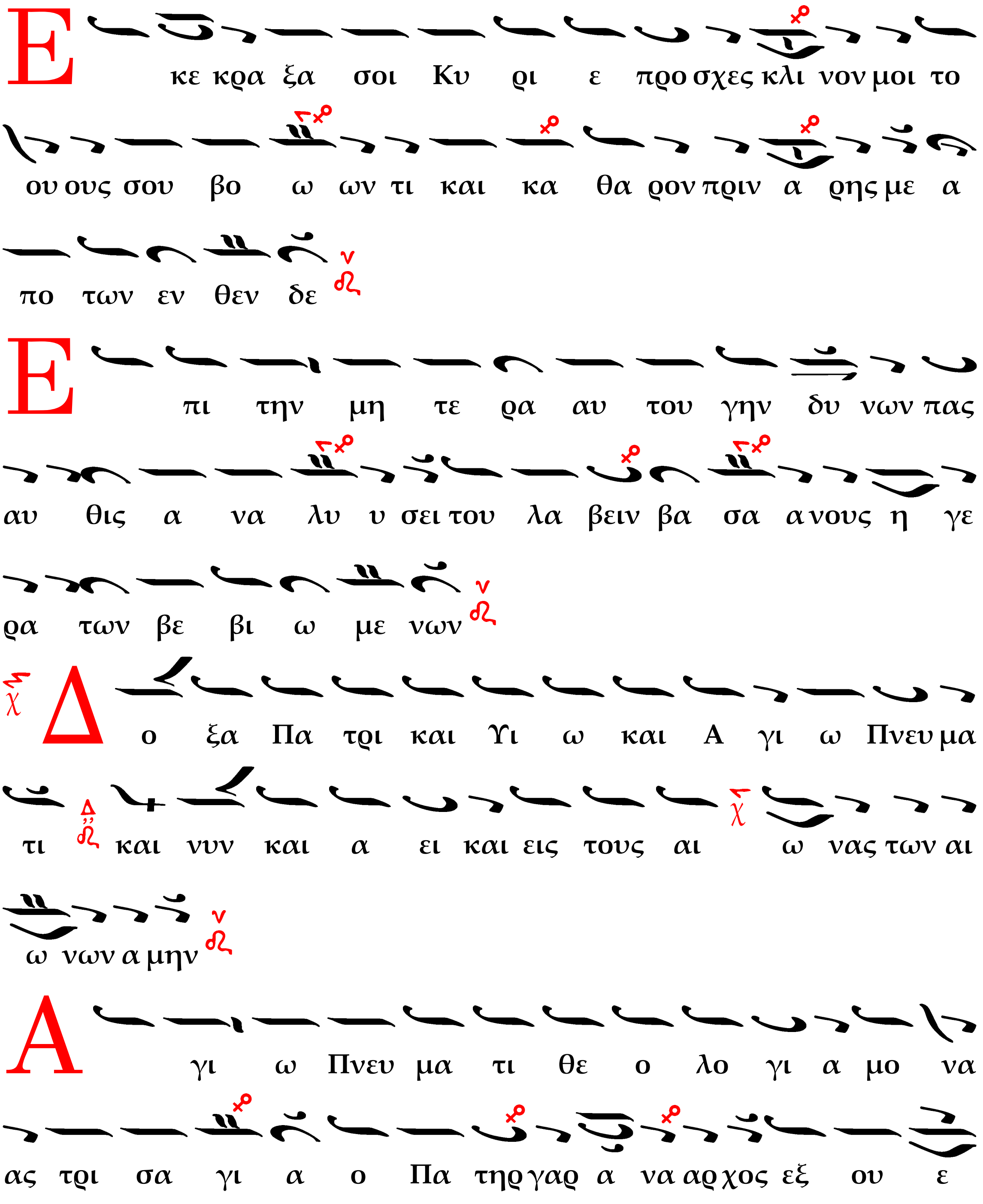
Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με α
πο των εν θεν δε
Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα α νους η γε
ρα των βε βι ω με νων
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να αρ χος εξ ου ε

φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρο νον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμ ψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γρȣ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τȣ το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι
ον κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο

Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α

α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Ἦχος Δι

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

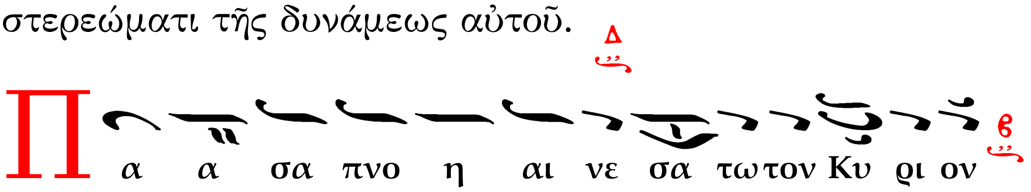

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

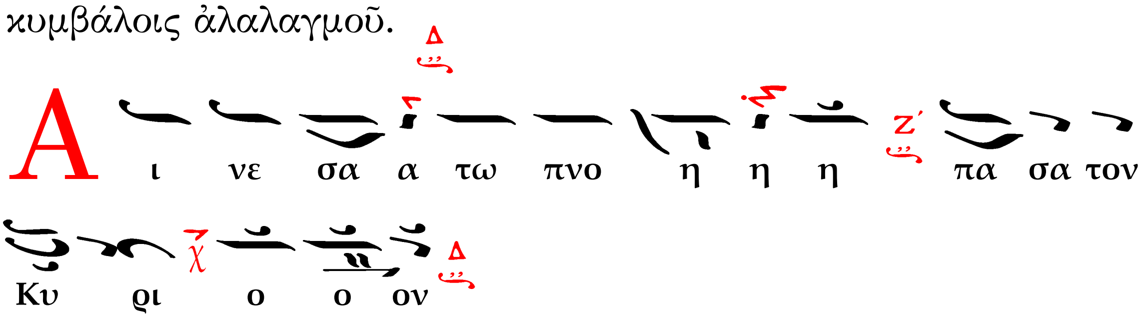

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη΄ 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾿ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

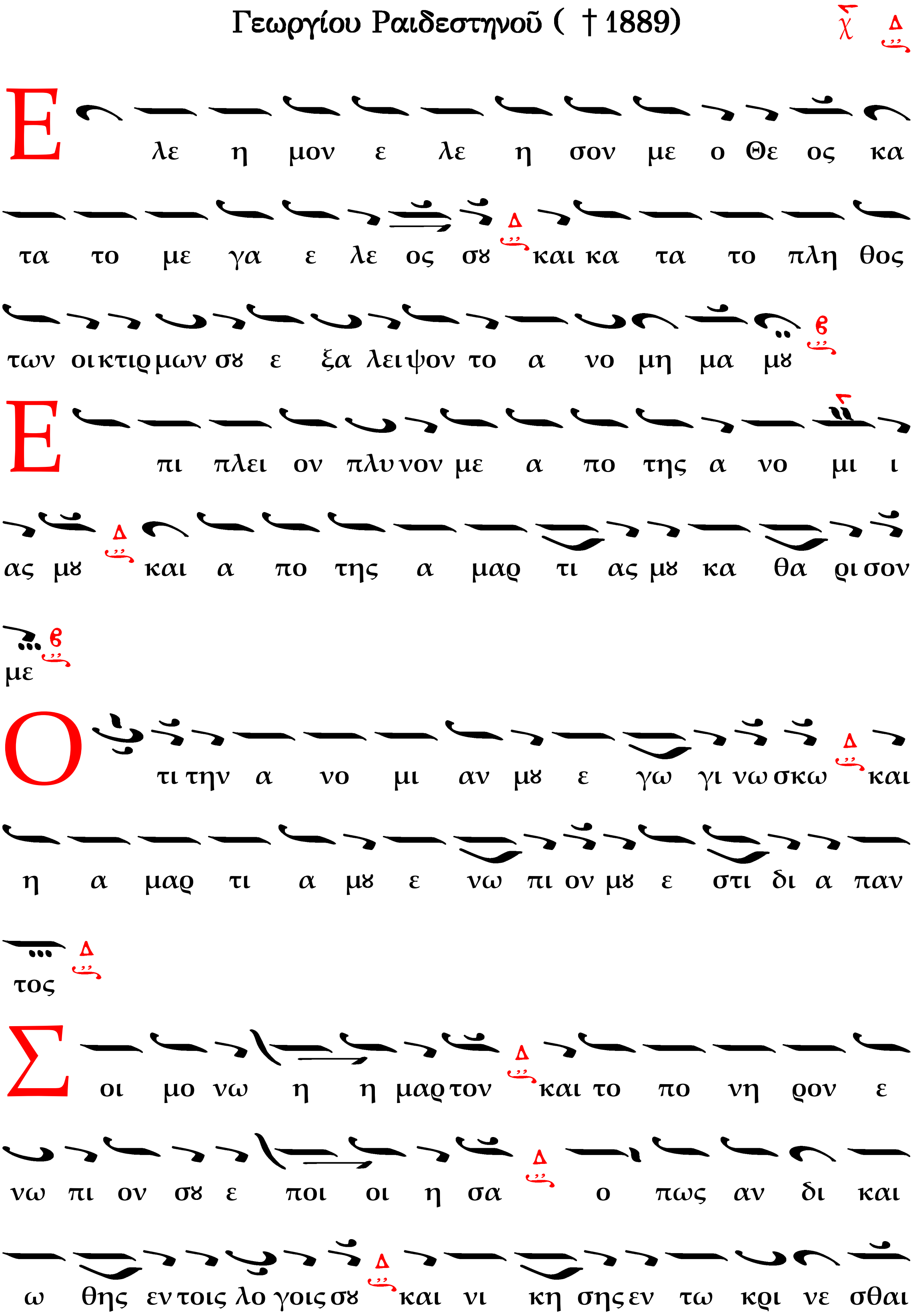

σε

Ιδϐ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μϐ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σϐ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ιδϐ ϐ ϐ ϐ ϐ ϐ γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σϐ ϐ ϐ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ α΄ χορός.

Εις πο ολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ραν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο μαι

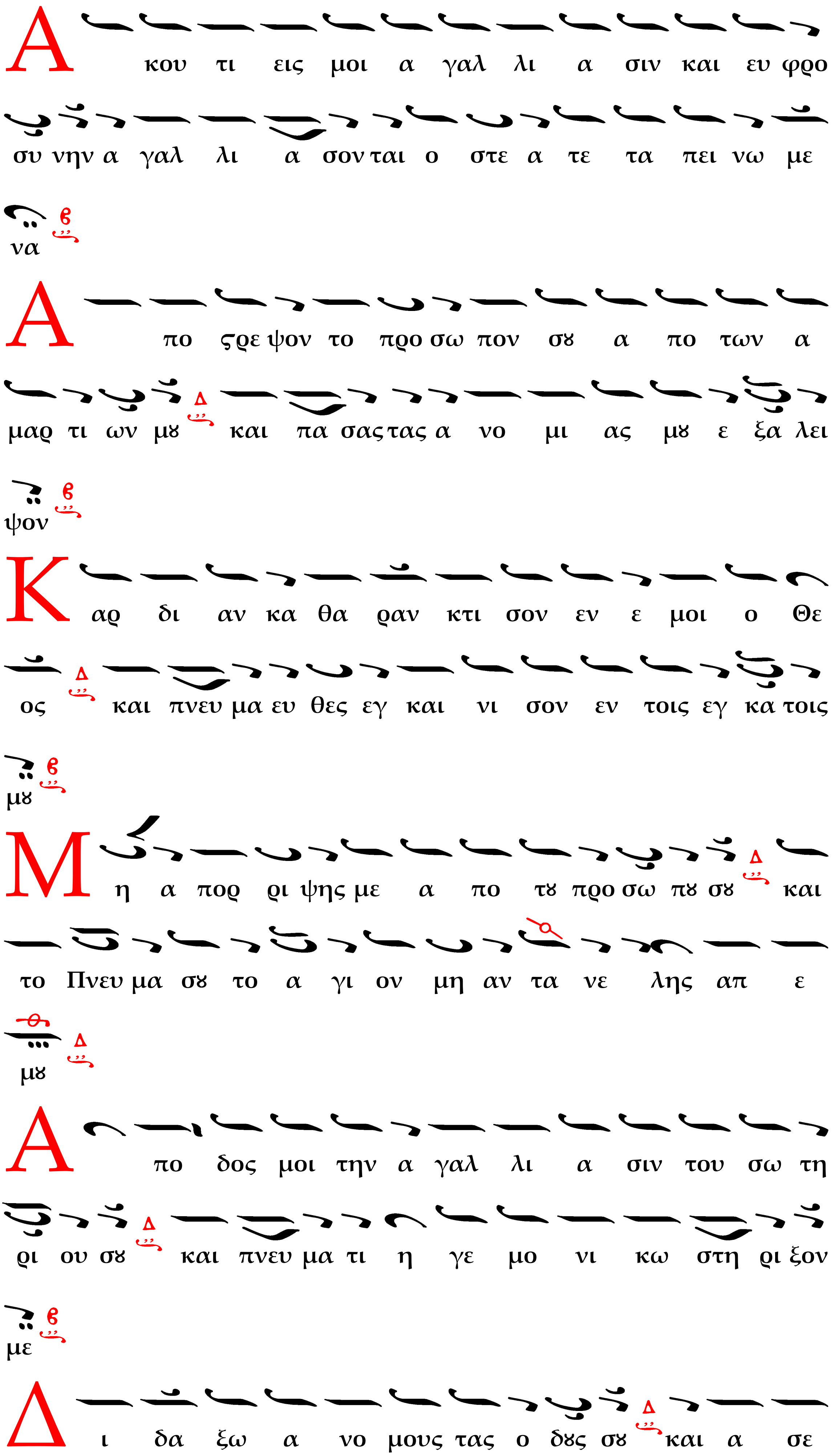
Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με
να
Α πο ςρε ψον το προ σω πον σȣ α πο των α
μαρ τι ων μȣ και πα σας τας α νο μι ας μȣ ε ξα λει
ψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μȣ
Μ η α πορ ρι ψης με α πο τȣ προ σω πȣ σȣ και
το Πνευ μα σȣ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μȣ
Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σȣ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με
Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δȣς σȣ και α σε

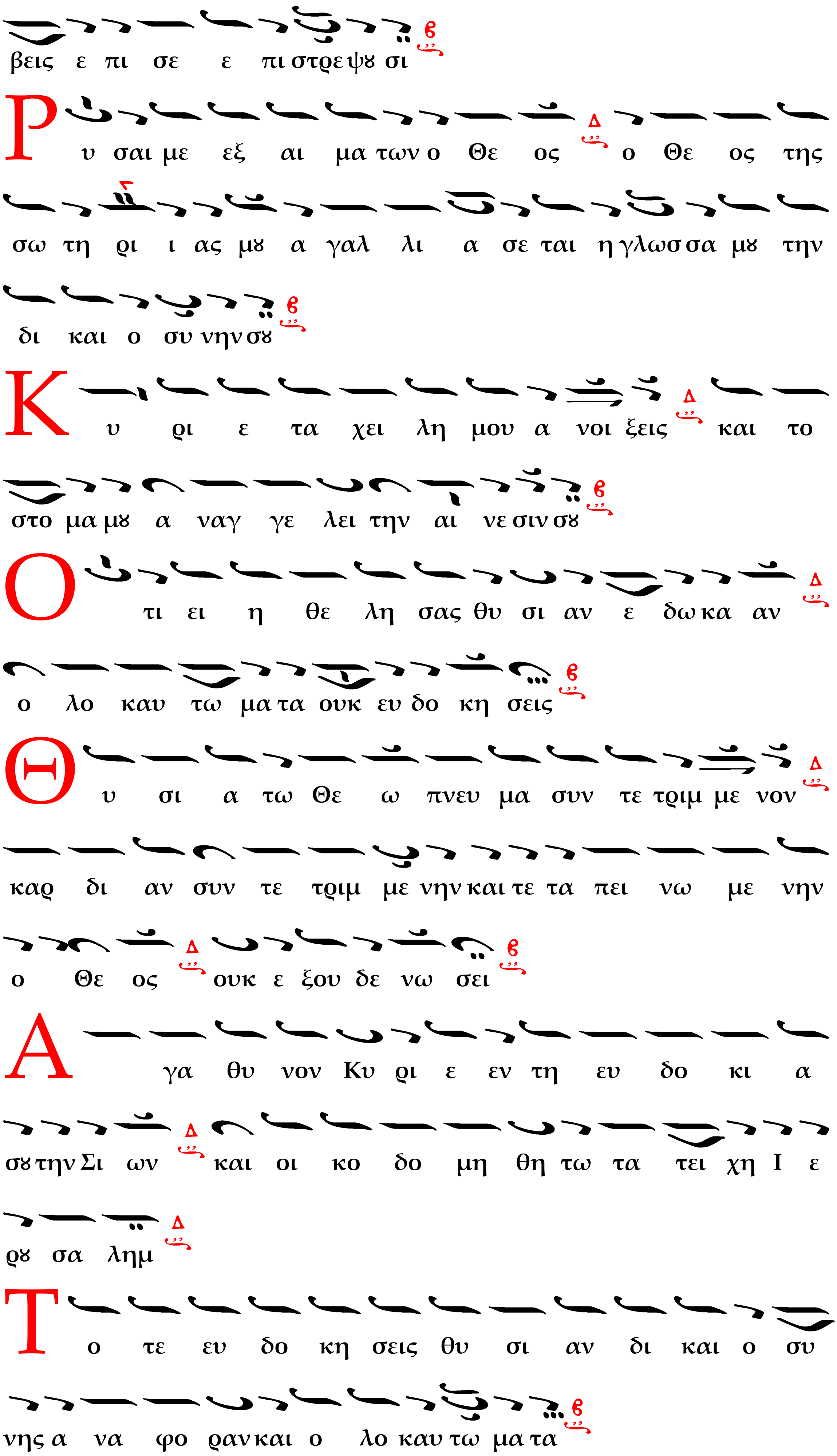
βεις ε πι σε ε πι στρε ψȣ σι
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μȣ α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μȣ την
δι και ο συ νην σȣ
Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μȣ α ναγ γε λει την αι νε σιν σȣ
Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις
Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει
Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σȣ την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρȣ σα λημ
Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

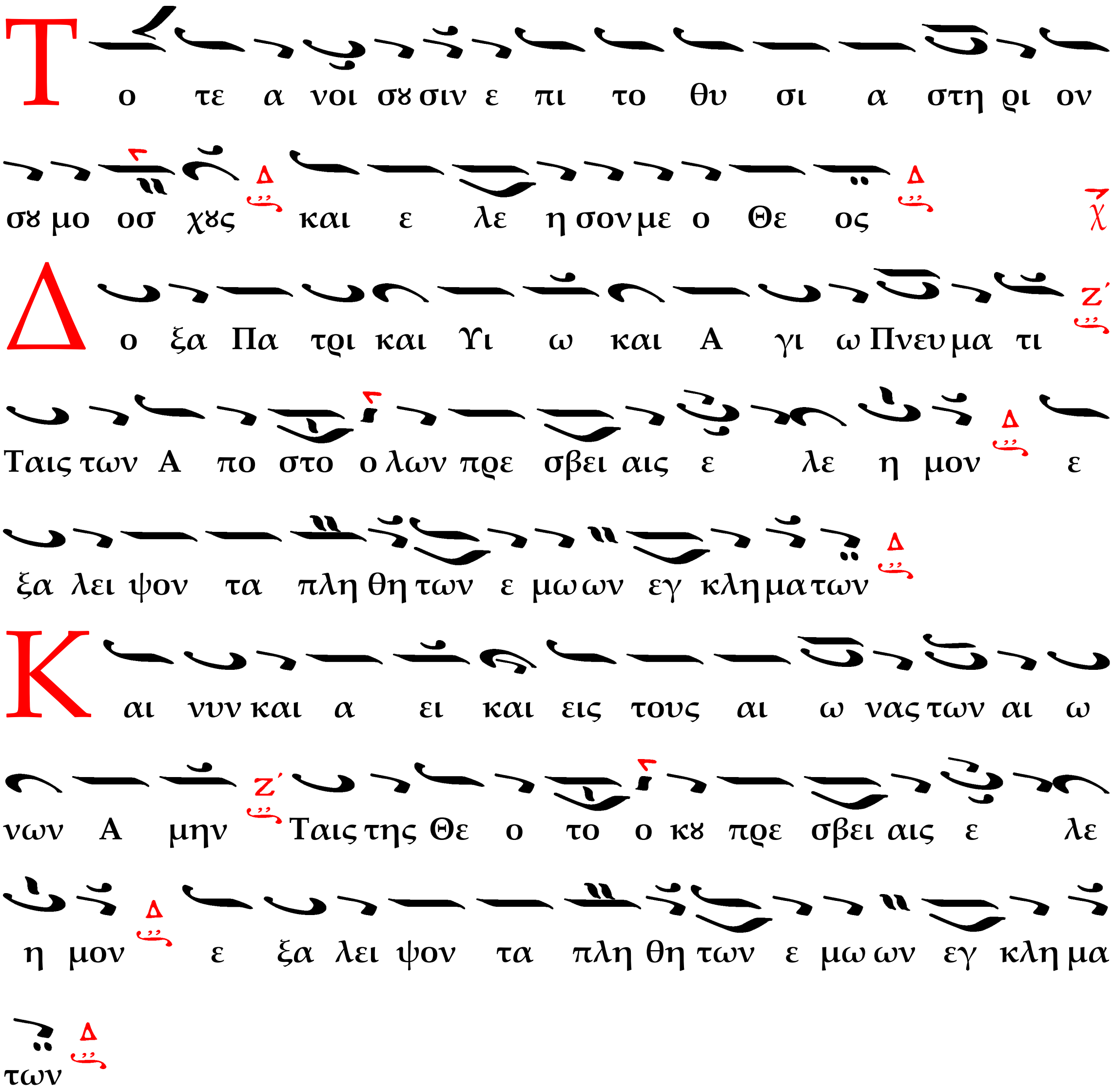

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

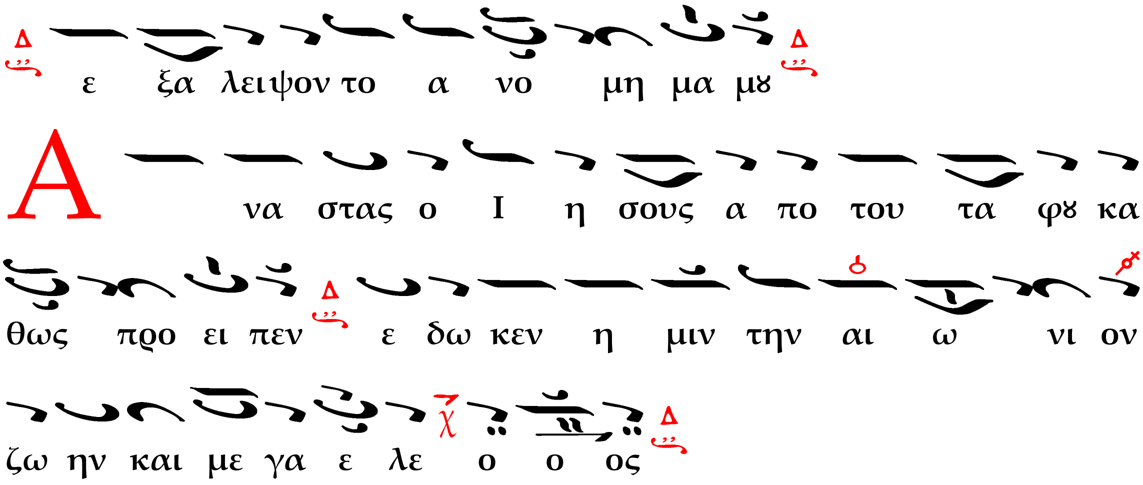

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι

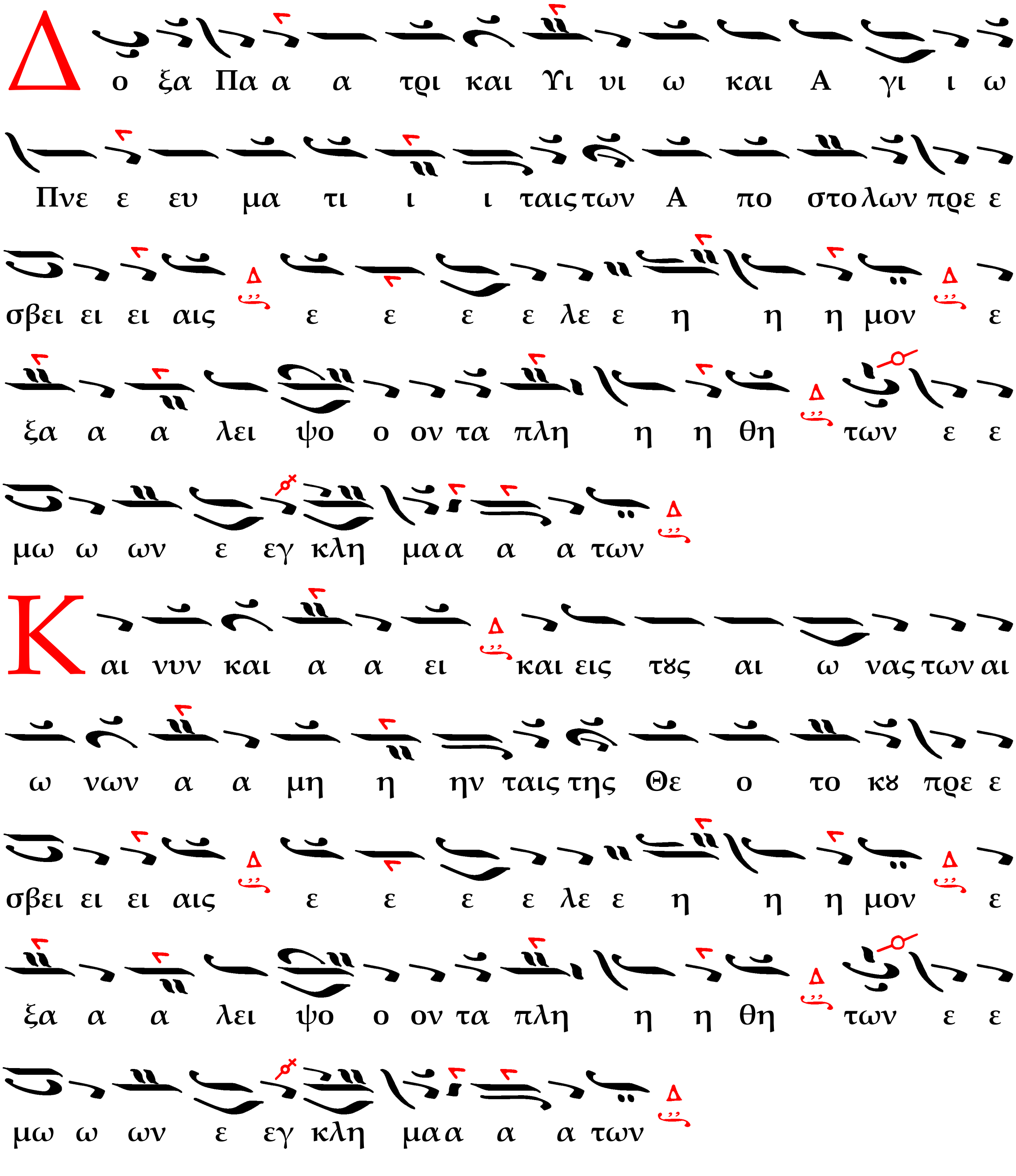

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

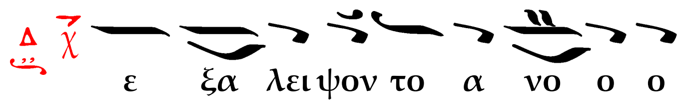

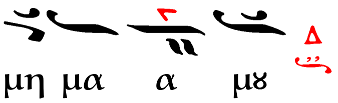

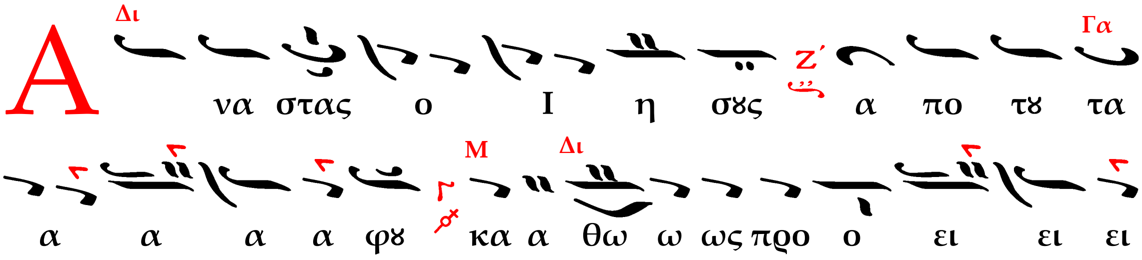

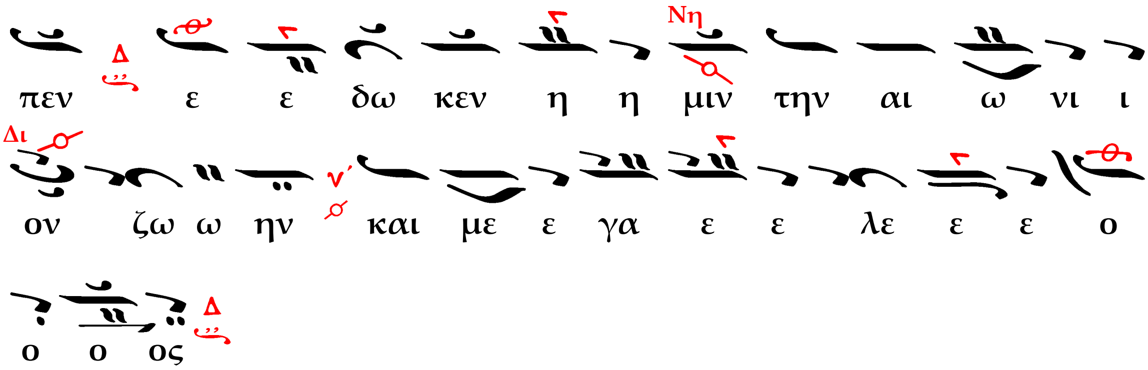

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἀΐδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπὴς ταῖς γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀΰλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῶν Ἁγίων Πάντων πολυώνυμα τάγματα μέλπων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁμαρτηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν σῶν Ἁγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τὴν ψυχήν, ταῖς προσευχαῖς τούτων, αὐγασθῆναι δέομαι· σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πυρσεύμασι,

Λόγε τοῦ Θεοῦ φωτοδότα Χριστέ.
Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Νομοθεσίᾳ σου Χριστὲ πειθόμενοι, οἱ σοὶ Ἀπόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα, εὐσεβῶς ἀπώσαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, κατεφαίδρυναν πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην οἱ ἔνδοξοι, εὐαγγελικῶς σε κηρύττοντες.

Δόξα.

Ἀγαλλιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες, τὸν σὸν ἀράμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικὴν οὐκ ἔπτηξαν, ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ μάστιγας, ἀλλ᾽ οὐδὲ λιμόν, οὐδὲ θάνατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ Παρθένοι Πάναγνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς, μαρτυρικοὺς ἄθλους, ἀκλινῶς ὑπέμειναν, καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σου, τῷ Υἱῷ σου Παρθένε, ἐνθέως συναγαλλόμεναι, τῷ παμβασιλεῖ προσηνέχθησαν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.
Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἱερωσύνην ἱεράν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένες, ἐνδυσάμενοι, καὶ ταύτην ἐμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κετεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.
Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡραιωθέντες καλλοναῖς, τῆς πρώτης καλλοποιΐας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, οὐρανώσατε Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος ταύτην, ποικίλως, κατακοσμήσαντες.

Δόξα.

Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῷ, τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκληρώσαντο μονάς, τὰς οὐρανίους χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεομῆτορ· ὃν νεάνιδες ἁγναί, θεοπρεπῶς ἐπόθησαν, καὶ σοῦ ὀπίσω πᾶσαι, τούτῳ σαφῶς ἠκολούθησαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὔα χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ᾅδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Εἶτα Καθίσματα τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Προφητῶν καὶ Ὁσίων σου, Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων τε, καὶ παντὸς ὀνόματος, ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἁγίαν μνήμην, τελοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, πάντας συγκινοῦμεν, εἰς πρεσβείαν δεόμενοι· Εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, δι᾽ αὐτῶν ὡς φιλάνθρωπος, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι· Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ Ἁγίων σου, σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν μνήμην αὐτῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ

ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν ἁγίων Πάντων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, * διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέχουσαν, καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεός μου εἶ. Σύ με * διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς. (†787 π.Χ.)

Στίχ. Ἀμώς, ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος,
Ἐδὲμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Πέμπτῃ ἐκ βιότοιο Ἀμὼς δεκάτῃ τε ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν πατὴρ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, καὶ ἐγεννήθη ἐν Θεκουέ, ἐν γῇ Ζαβουλών, καὶ προεφήτευσεν ἔτη πεντήκοντα, ὧν πρὸ τῆς παρουσίας Χριστοῦ ἔτη ψϞθ΄ (799). Ἀμεσίας δέ, ὁ ψευδοϊερεὺς Βαιθήλ, συχνῶς αὐτὸν τυμπανίσας, ἐνήδρευεν αὐτὸν καὶ ἐλοιδόρει. Εἰς τέλος δὲ ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς Ἀμεσίου, ῥοπάλῳ πλήξας αὐτὸν κατὰ τοῦ κροτάφου, ὅτι ἤλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν δαμάλεων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἔτι ἐμπνέων εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοιμήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἀμώς, ἑρμηνεύεται καρτερός. Ἦτο δὲ κατὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ σώματος μαλλᾶτος, γέρων σχεδόν, ὀξυγένειος, παρόμοιος τῷ εἴδει πρὸς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλᾶ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ, ξίφει τελειωθέντος. (†305-313)

Στίχ. Δουλᾶς, ξοάνοις δουλικὸν μὴ δοὺς σέβας,
Ἤνεγκε σαρκός, ὡς Θεοῦ δοῦλος, ξέσεις.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ζεφυρίου Πραιτωριάδος, Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας· διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν σέβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτεται ῥάβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δάφνην, ὅτι ἐρασθεὶς αὐτῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπέτυχε τῆς ἐπιθυμίας, ἐξεκαλέσατο εἰς πλείονα θυμὸν τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργήν. Ὅθεν πάλιν τύπτεται κατὰ τῆς

γαστρὸς ὕπτιος· καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτεθείς, καὶ αὖθις ἐν ἑτέρᾳ ἐξετάσει ἀχθείς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἄνθρακας πυρὸς ἐπ᾽ αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτήρων ἐγχέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τά σκέλη συντρίβεται.

Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν καθ᾽ ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεὶς δὲ εἰς τρίτην ἐξέτασιν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι, ὡς ἑκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βίᾳ σπονδὴν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσεν, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε τὰς μὲν παρειὰς αὐτῷ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν σαρκῶν γυμνωθῆναι, τὰ δέ ἔγκατα προελθεῖν. Εἶτα ἐλασθεὶς ἕως εἰκοστοῦ μιλίου, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ.

Στίχ. Νερσῆς ἀπῆλθε διὰ τοῦ μαρτυρίου,
Ὅπου Ἀθλητῶν αἱ χορεῖαι ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δουλᾶ τοῦ Αἰγυπτίου. (ε΄ αἰ.)

Στίχ. Δουλᾶς Θεοῦ δοῦλος πραῢς ἐνεγκὼν ἀδικίαν,
Τὴν ὑπομονὴν τῶν πενήτων ἐβραβεύθη εἰς τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱερωνύμου, ὃς ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. (†420)

Στίχ. Ἱερώνυμον τὸν μέγαν τεθνηκότα,
Μέγας μένει στέφανος οὐκ ἀπεικότως.

Οὗτος ὁ μακάριος ὥρμητο ἐκ Δαλματίας, καὶ ἦν ἀκμάζων τῷ τετάρτῳ αἰῶνι. Γονεῖς ἔσχεν εὐσεβεῖς καὶ πλούτῳ κομῶντας, καὶ ἐγένετο κάτοχος ἀμφιλαφοῦς σοφίας καὶ γνώσεως, ὡς καὶ ἑτέρων γλωσσῶν. Ποθῶν τὸν μοναχικὸν βίον, ἠρνήσατο πάντα καὶ ἑαυτὸν Εὐαγγελικῶς, καὶ ἀπῆλθε, πρότερον ἐν ταῖς ἐρήμοις τῆς Συρίας καὶ Αἰγύπτου, τῶν ἐκεῖσε ὁσίων ἀσκητῶν τὰ ἱερὰ ἐν ἀσκήσει μυούμενος παιδεύματα, καὶ εἶτα ἐν Βηθλεέμ, ὄνθα ἐγκατασταθείς, δύο ἱερὰς ἀνῳκοδόμησε μονάς, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὧν ὤφθη καθηγητὴς καὶ διδάσκαλος. Ἐφιέμενος τοῦ μεγίστου ἐν θεολογίᾳ ἀκροάσασθαι Γρηγορίου, παρεγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, ᾧ οἰκειωθεὶς ἐμαθήτευσε, μυηθεὶς τὰ κρείττονα. Συνεδέδετο πνευματικῇ φιλίᾳ καὶ κοινωνίᾳ τῷ ἱερῷ Αὐγουστίνῳ, μεθ᾽ οὗ ἐν δυνάμει σοφίας καὶ λόγου ταῖς αἱρετικαῖς ἐρεσχελίαις ἀντικατέστη· ᾧ, μεταστὰς τῶν τῇδε, ἐμφανισθεὶς ἐν θεωρίᾳ, παρηγγυᾶτο ὡς πάντη ἀδύνατον γράψαι ἀνθρώπῳ τὴν δόξαν τῆς οὐρανίου πόλεως· ἐπειρᾶτο γὰρ ὁ θεῖος Αὐγουστῖνος παραστῆσαι διὰ λόγων τὴν δόξαν τῶν δικαίων ἐν οὐρανοῖς. Ἀφικόμενος εἰς Ῥώμην, μέγας ἐν ἀρετῇ καὶ περίβλεπτος ἐν παντοδαπεῖ γνώσει ἐγνωρίσθη καὶ τοῖς πᾶσιν αἰδέσιμος ἐγένετο. Συνέγραψε πλεῖστα ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ πόσαν αἵρεσιν ἤλεγξε καὶ τὴν ἁγίαν Γραφὴν τῶν ζιζανίων ἐκάθηρε· καὶ γενόμενος πλήρης ἡμερῶν ἐκοιμήθη ἐν ἔτει ͵υκ΄ (420) ἐν Βηθλεέμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αὐγουστίνου, ἐπισκόπου Ἱππῶνος (†430).

Στίχ. Ἔρωτι φλεχθεὶς τοῦ Θεοῦ, Αὐγουστῖνε,
Φωστὴρ ἐδείχθης παμφαέστατος μάκαρ.

Ὁ θεῖος καὶ ἱερὸς οὗτος Αὐγουστῖνος, ὁ καὶ Αὐρήλιος ὀνομαζόμενος, ἐγεννήθη ἐν Ταγέστῃ τῆς ἐν Καρθαγένῃ (ἤτοι τῷ νῦν Τουνεζίῳ) Νουμιδίας, καὶ ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου ἐν ἔτει 380. Διήρκεσε δὲ καὶ ἕως τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ, γενόμενος ὀγδοήκοντα χρονῶν γέρωντας. Σπουδάσας δὲ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, προθυμότερον ἐσπούδασε τὴν λατινικήν. Ὅθεν καὶ ἔγινε ἐμπειρότατος εἰς τὴν φιλοσοφίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ρητορικὴν καὶ τὴν διαλεκτικήν.

Ὅταν δὲ ἔγινε τριάκοντα χρονῶν νεανίας, ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ πῦρ τῶν σαρκικῶν παθῶν περιεφλέχθη, γεννήσας καὶ υἱὸν ἐκ παλλακίδος, Ἀδεόδατον καλούμενον, ἀλλὰ καὶ Μανιχαῖος γέγονεν ἔτη ἐννέα. Ἔπειτα, ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην καὶ εἰς Μεδιόλανα διὰ νὰ διδάξῃ ἐκεῖ τὴν ρητορικήν, καὶ γνωρισθεὶς μὲ τὸν Ἅγιον Ἀμβρόσιον, ἠλευθερώθη τῆς πλάνης μὲ τὴν ἐκείνου διδασκαλίαν καὶ μὲ ταῖς τῆς μητρός του προσευχαῖς καὶ ἐβαπτίσθη. Μετανοήσας δὲ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, τοσοῦτον πλούσιον ἔλαβε παρὰ Θεοῦ τὸ τῆς κατανύξεως χάρισμα, ὥστε ὁποῦ, εὐκολώτερον ἦτον νὰ στήσῃ τινας τὰ νάματα τῶν πηγῶν, παρὰ νὰ στήσῃ τὰ ἐκείνου ἀείῤῥυτα δάκρυα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ θείας ἐλλάμψεως καὶ φωτισμοῦ κατηξιώθη ὁ τρισμακάριστος, καὶ τὴν θεολογίαν χάριν ἄφθονον καὶ δαψιλῆ ἐκομίσατο.

Ὅθεν καὶ ἐπίσκοπος Ἱππῶνος τῆς ἐν Καρθαγένῃ ἐχειροτονήθη, καὶ εὑρέθη παρὼν εἰς τὴν ἐν Καρθαγένῃ συγκροτηθεῖσαν Σύνοδον. Ἐπειδὴ δέ, ὡς λέγει ὁ Δοσίθεος, τὰ συγγράμματα αὐτοῦ ἐνοθεύθησαν ἀπὸ τοὺς αἱρετικούς, διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν δέχονται ταῦτα ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ᾽ ὅσα συμφωνοῦσι μὲ τὴν κοινὴν δόξαν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀῤῥωστήσας δὲ ὁ Ἅγιος, καὶ λυπηθεὶς διὰ τὴν ἅλωσιν ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Ἀρειανισταὶ Βάνδαλοι εἰς τὴν Ἀφρικήν, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἱππὼν κατεκάη, καὶ ὅλος εὑρισκόμενος εἰς τὴν προσευχήν, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φουρτουνάτου ἐκ τῶν ο΄, ξίφει τελειωθέντος. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Φουρτουνᾶτος καύχημα τοῖς Ἀποστόλοις,
Καὶ τοῖς ἀθληταῖς, τὴν κάραν τετμημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀχαϊκοῦ ἐκ τῶν ο΄, λιμῷ καὶ δίψει τελειωθέντος. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Λιμὸν λύει σοι καὶ τὸ δίψος, παμμάκαρ,
Ὃς εἶπε, διψῶ, Δεσπότης ἐπὶ ξύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Στεφανᾶ ἐκ τῶν ο΄, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Ἔργῳ στεφανᾶν τὸν Στεφανᾶν μοι νόει,
Φοροῦντα τὸν στέφανον, οὗ βραβεὺς πόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὀρτισίου, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ μεγάλου Παχωμίου. (†380)

Στίχ. Ἄμωμος Ὀρτίσιος ἥκει σοι Λόγε,
Οὗ μῶμον εἰπεῖν οὐδ᾽ ὁ μῶμος ἰσχύσει.

Περὶ τοῦ Ὁρτισίου τούτου, ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν χειρόγραφον Παράδεισον τῶν Πατέρων, τὸν συναχθέντα ὑπὸ Παλλαδίου Ἐπισκόπου Ἑλενουπόλεως· Εἶπεν ὁ Ὅσιος· «Νομίζω ὅτι ἐὰν μὴ ὁ ἄνθρωπος φυλάξῃ τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν καλῶς, πάντα τὰ καλὰ ὅσα ἤκουσεν, ἐπιλανθάνεται καὶ ἀμελεῖ, καὶ

οὕτως ὁ ἐχθρὸς εὑρὼν ἐν αὐτῷ τόπον, καταβάλλει αὐτόν. Ὥσπερ γὰρ λύχνος σκευασθεὶς καὶ φαίνων, ἐὰν ἀμεληθῇ λαβεῖν ἔλαιον, κατ᾽ ὀλίγον σβέννυται, καὶ λοιπὸν ἐνδυναμοῦται τὸ σκότος κατ᾽ αὐτοῦ... οὕτω καὶ ψυχῆς ἀμελούσης, ὅσον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὑποχωρεῖ, ἕως τέλεον ἀποσβεσθῇ ἡ θέρμη αὐτῆς». Καὶ πάλιν εἶπεν· «Πλίνθος ὠμὴ βαλλομένη εἰς θεμέλιον ἐγγὺς ποταμοῦ, οὐχ᾽ ὑπομένει μίαν ἡμέραν. Ὀπτὴ δὲ οὖσα, ὡς λίθος διαμένει. Οὕτως ἄνθρωπος σαρκικὸν φρόνημα ἔχων, καὶ μὴ πυρωθεὶς κατὰ τὸν Ἰωσὴφ (τὸν Πάγκαλον δηλαδὴ) τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ, λύεται προελθών, εἰς ἀρχήν. Πολλοὶ γὰρ τῶν τοιούτων οἱ πειρασμοὶ ἐν μέσῳ ἀνθρώπων ὄντων. Καλὸν δέ τινα εἰδότα τὰ ἰδία μέτρα, ἀποφεύγειν τὸ βάρος τῆς ἀρχῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Γραῦς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θύεις θεοῖς Γραῦς, ἢ ταθῇ σοι τὸ ξίφος;
Χαίρω, ταθήτω· τοῖς θεοῖς γὰρ οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίου.

Στίχ. Ὕμνον σοι θεῖον ἐν τοῖς Μαρανακίου,
Ἄδομεν πιστοὶ χρεωστικῶς σοι, Κόρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίτωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μοδέστου καὶ Κρήσκεντος. (†303)

Στίχ. Βίτων, Μόδεστος καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Κρήσκης,
Τὴν Κρίσιν ἔφυγον, ἀθλήσαντες πόθῳ.

Πάνυ νεαρᾷ ἡλικίᾳ ὁ Βίτων
Τὸν ἀρχαῖον θείοις ἄθλοις εἷλεν ὄφιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου. (θ´ αἰ.)

Στίχ. Θήκην προσκυνῶ λειψάνων Θεοδώρου,
Οὗ τὴν κλῆσιν τρέμουσιν δαίμονες φόβῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Βατοπαιδινοῦ, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1349)

Στίχ. Φάνας ὁ Σάββας ἀσκήσει οἰκουμένην,
Ἔφανεν αὖθις καὶ Ἄθω τεραστίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λαζάρου, ἡγεμόνος τῆς Σερβίας. (†1389)

Στίχ. Λάζαρος Μάρτυς ὑπὲρ Σταυροῦ Κυρίου,
Ὃς αὐτῷ τηρεῖ ἀφθαρσίαν τοῦ σκήνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὁσιομαρτύρων Γρηγορίου καὶ Κασσιανοῦ, ἡγουμένων τῆς μονῆς Ἀβνέϊκ, σφαγέντων ὑπὸ τῶν ἀθέων Τατάρων. (†1392)

Στίχ. Ξίφει σφαγέντες ἀσκηταὶ τοῦ Ἀβνέϊκ,
Στέφος ἐδέξαντο διπλοῦ μαρτυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἐφραὶμ Β´ (†1395) καὶ Σπυρίδωνος (†1388), ἀρχιεπισκόπων Σερβίας.

Στίχ. Ηὔφρανε Ἐφραὶμ χριστιανοὺς Σερβίας,
Ἀσκητικῶς ποιμάνας εἰς σωτηρίαν.

Σπυρίδων ἔχων ὡς σπυρίδας τὰς χεῖρας,
Θεῷ προσῆγεν τὰς εὐχὰς πιστῶν Σέρβων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Νεομαρτύρων, τῶν ἐν Σερβίᾳ μαρτυρησάντων, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Λαζάρου ἄχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἤτοι· τῶν μητροπολιτῶν Δοσιθέου Ζάγκρεμπ, Πέτρου Σεράγιεβο καὶ Ἰωαννικίου Μαυροβουνίου, τῶν ἐπισκόπων Σάββα Γκόρνι Κάρλοβατς καὶ Πλάτωνος Μπάνια Λούκα, τοῦ ἱερομονάχου Ῥαφαὴλ τοῦ Σισάτοβατς, τῶν πρεσβυτέρων Μπράνκο Ντομπροσάβλιεβιτς καὶ Γεωργίου Μπόγκιτς, ὡς καὶ τοῦ λαϊκοῦ Βουκατσίν.

Στίχ. Δέξαι, Δέσποτα, εὐχὰς ὑπὲρ Σερβίας,
Ἃς προσάγει σοι χορὸς Νεομαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμεών, Ἀρχιεπισκόπου Νόβγκοροντ. (†1421)

Στίχ. Χεῖρας ἐκτείνας Συμεὼν τῷ ἀγγέλῳ,
Λέγει, Ψυχήν μου ἄγαγε πρὸς Δεσπότην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ, μητροπολίτου Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν. (†1461)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ τῆς Μονῆς Πεσόνσα, Ῥώσσου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1838)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνείαν ποιούμεθα θαύματος ἐξαισίου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, διασώσαντος ἐκ πυρὸς ὀλεθρίου τὴν ἐν Κύπρῳ φερωνυμοῦσαν αὐτῷ Μονήν. (1967)

Στίχ. Ἐκ πυρὸς ἔσωσας παμφάγου σὴν Μάνδραν,
μεγάλαθλε Μηνᾶ, παραδόξῳ τρόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν εὐγνώμονα ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐν ἔτει ͵αϠϞε΄ (1995) γενομένων φοβερῶν σεισμῶν ἐν τῇ πόλει Αἰγίου, ἥτις χάριτι θείᾳ καὶ τῆς Παναγίας Τρυπητῆς τῇ μεσιτείᾳ διεσώθη ἐκ τελείας καταστροφῆς.

Στίχ. Σεισμοῦ φρικώδους τὴν πόλιν σῴζεις Λόγε,
Διὸ τὰ σῶστρα εὐγνωμόνως σοι θύει.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, τὴν τῶν ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐν Ἀσίᾳ, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, Βορρᾷ τε καὶ Νότῳ, Ἁγίων πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὑμνῶ τοὺς φίλους.
Εἴ τις δὲ μέλλων, εἰς τοὺς πάντας εἰσίτω.

Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος Ἁγίων σου, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος ... Βου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου, τῇ Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ᾠδὴ α΄

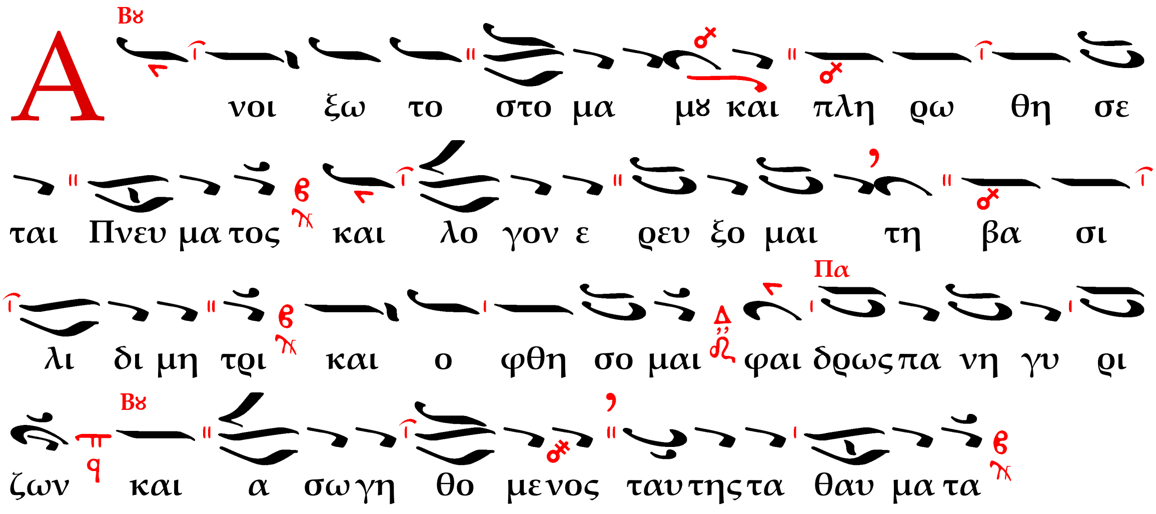

ᾠδὴ γ΄

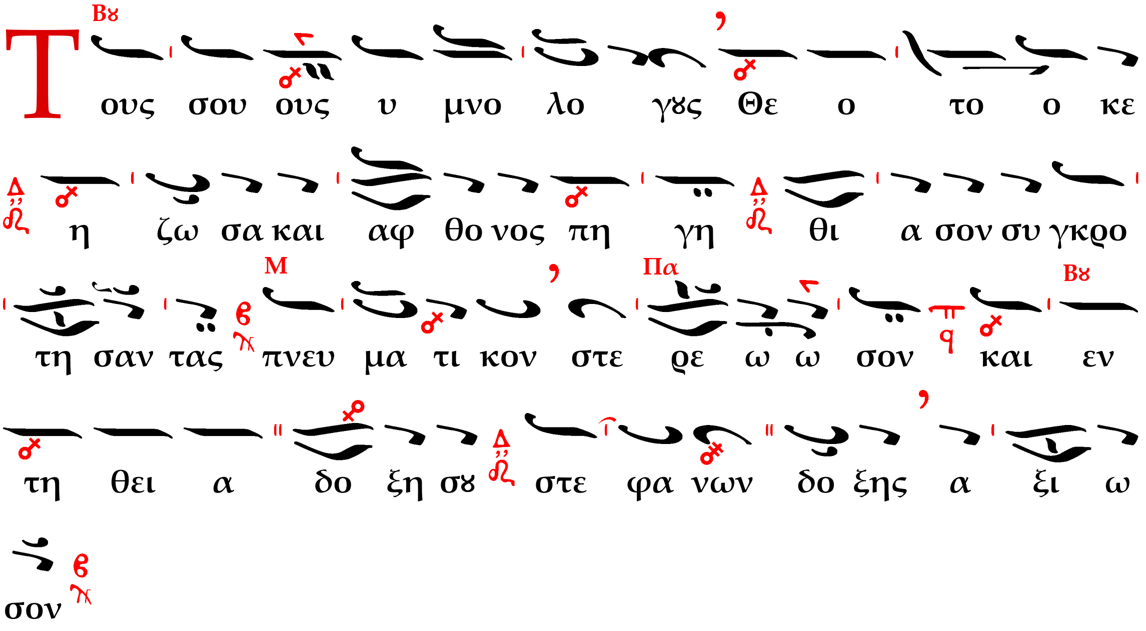

ᾠδὴ δ΄

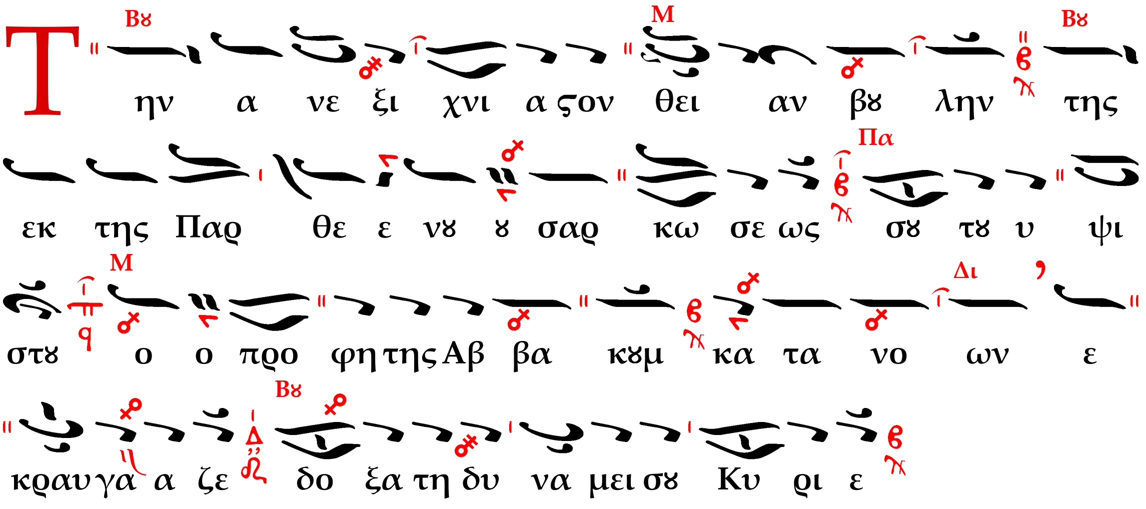

ᾠδὴ ε´

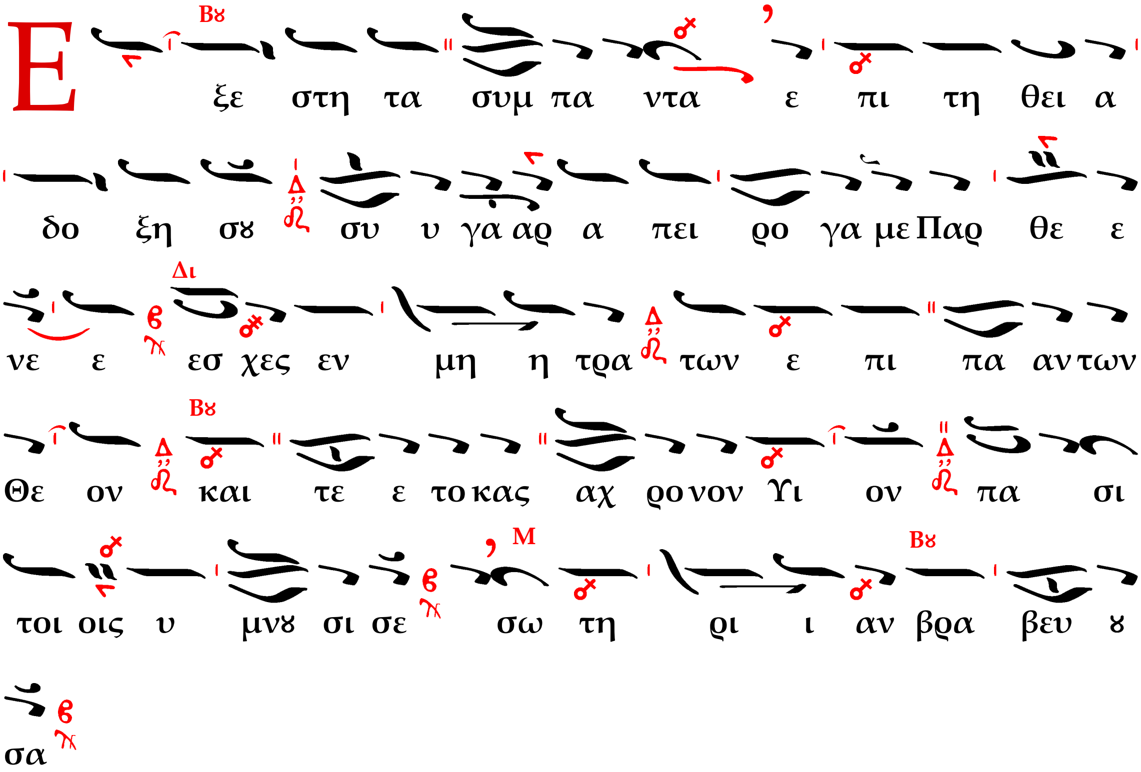

ᾠδὴ ϛ´

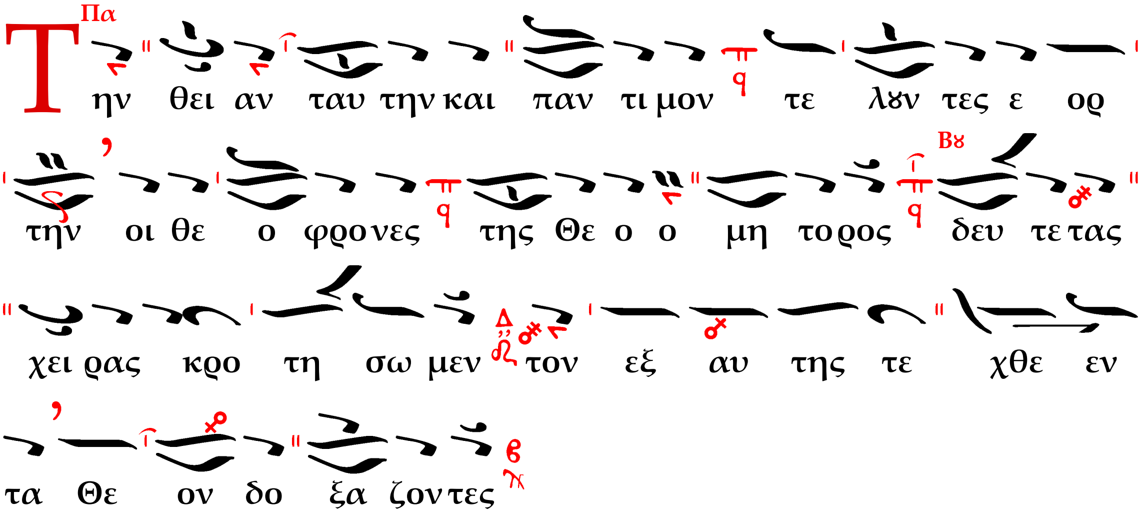

ᾠδὴ ζ´

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η´

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κος της Θε ο το κȣ δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πȣ με νος νυν δε ε νερ γȣ με ε
νος την οι κȣ με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λȣ ȣ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τȣς αι
ω ω να α α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μȣ τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μȣ ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μȣ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

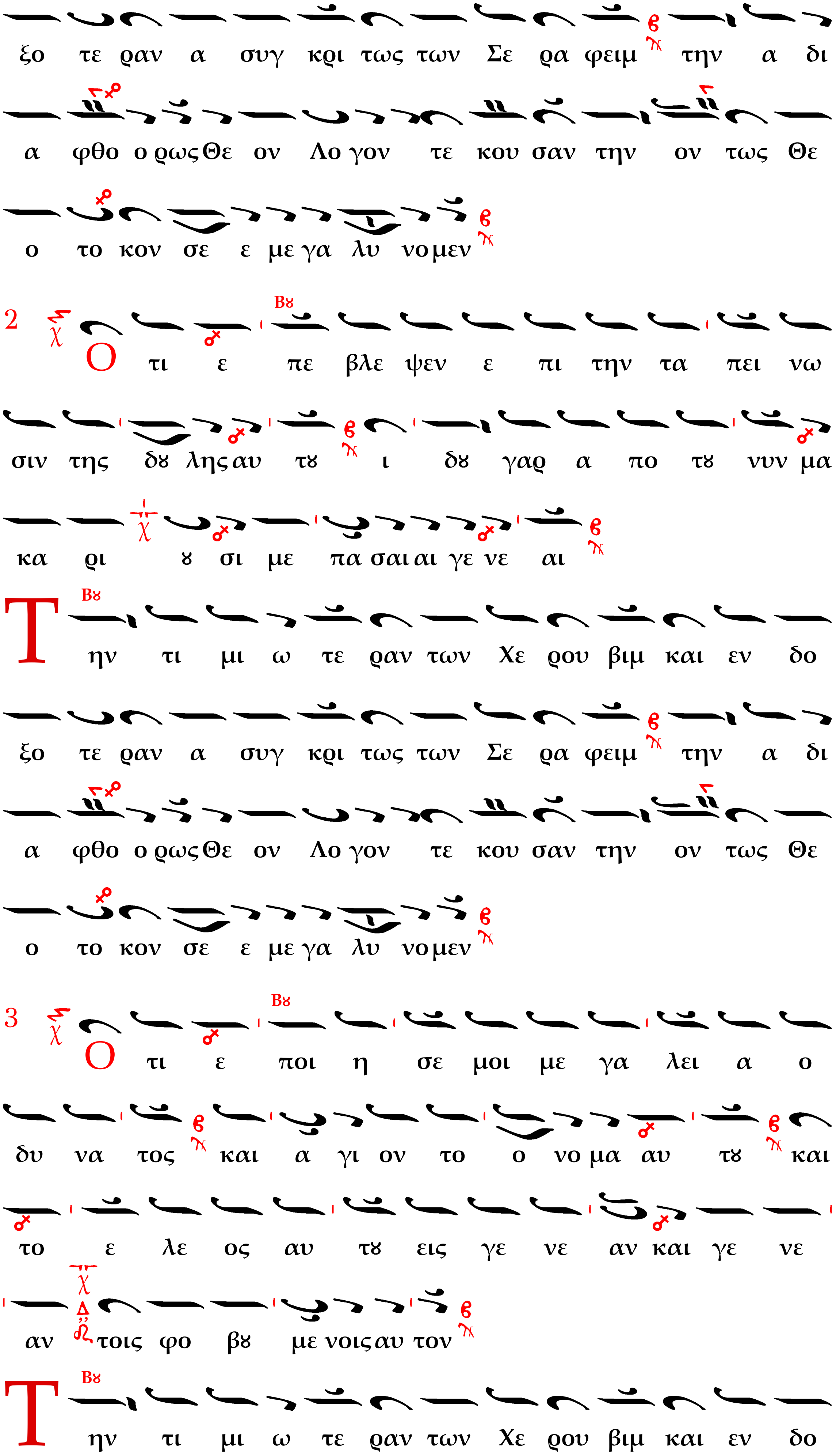
ξο τε ϱαν α συγ κϱι τως των Σε ϱα φειμ την α δι
α φθο ο ϱως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δȣ λης αυ τȣ ι δȣ γαϱ α πο τȣ νυν μα
κα ϱι ȣ σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ϱαν των Χε ϱου βιμ και εν δο
ξο τε ϱαν α συγ κϱι τως των Σε ϱα φειμ την α δι
α φθο ο ϱως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τȣ και
το ε λε ος αυ τȣ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βȣ με νοις αυ τον
Την τι μι ω τε ϱαν των Χε ϱου βιμ και εν δο

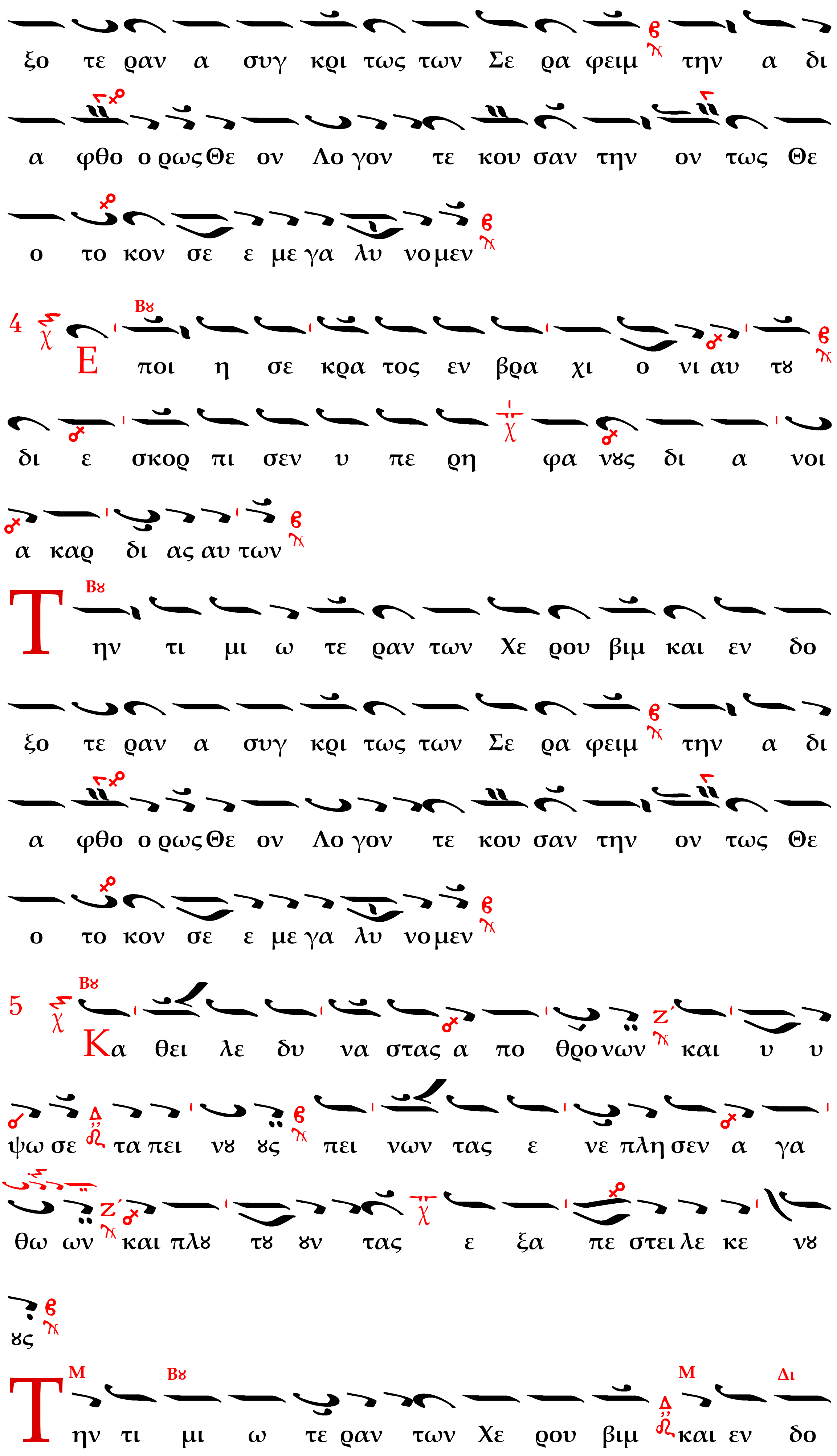
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
4 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τȣ
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νȣς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
5 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νȣ ȣς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλȣ τȣ ȣν τας ε ξα πε στει λε κε νȣ
ȣς
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

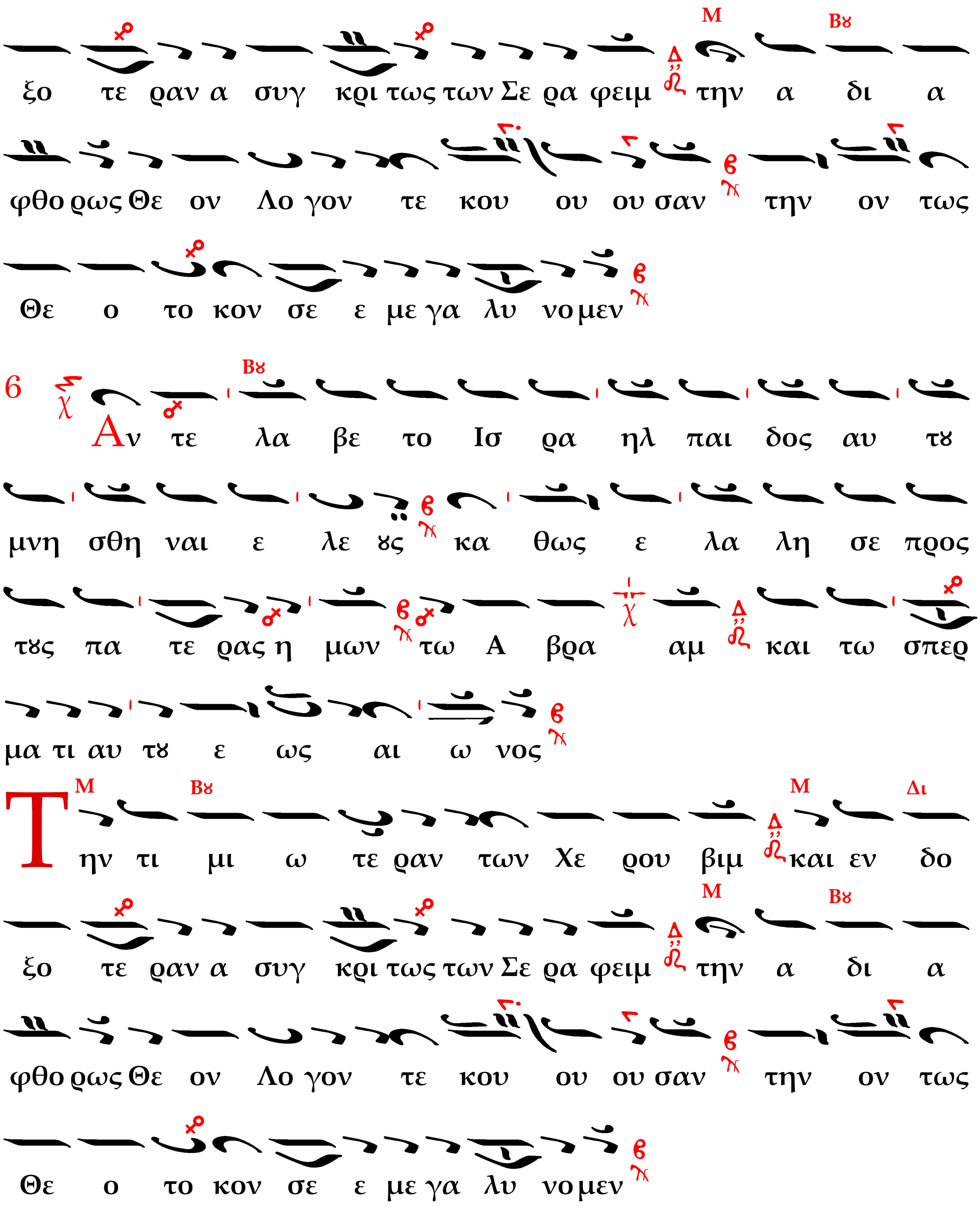
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τȣ
μνη σθη ναι ε λε ȣς κα θως ε λα λη σε προς
τȣς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τȣ ε ως αι ω νος
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ᾠδὴ θ΄

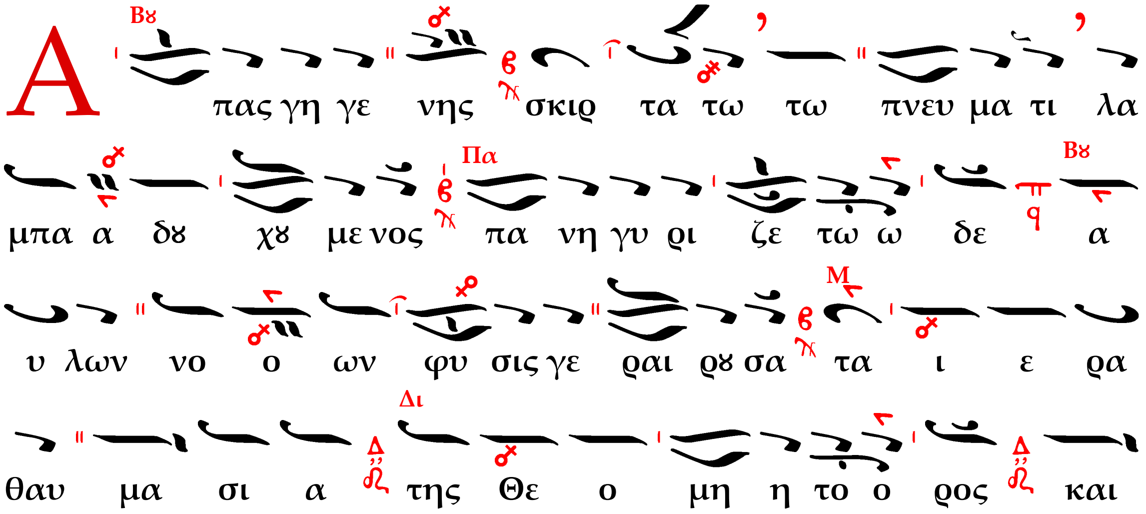
Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δȣ χȣ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρȣ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

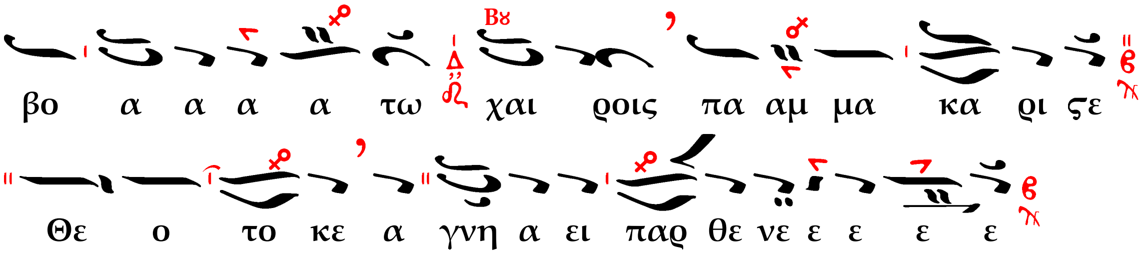

Ἦχος Βου

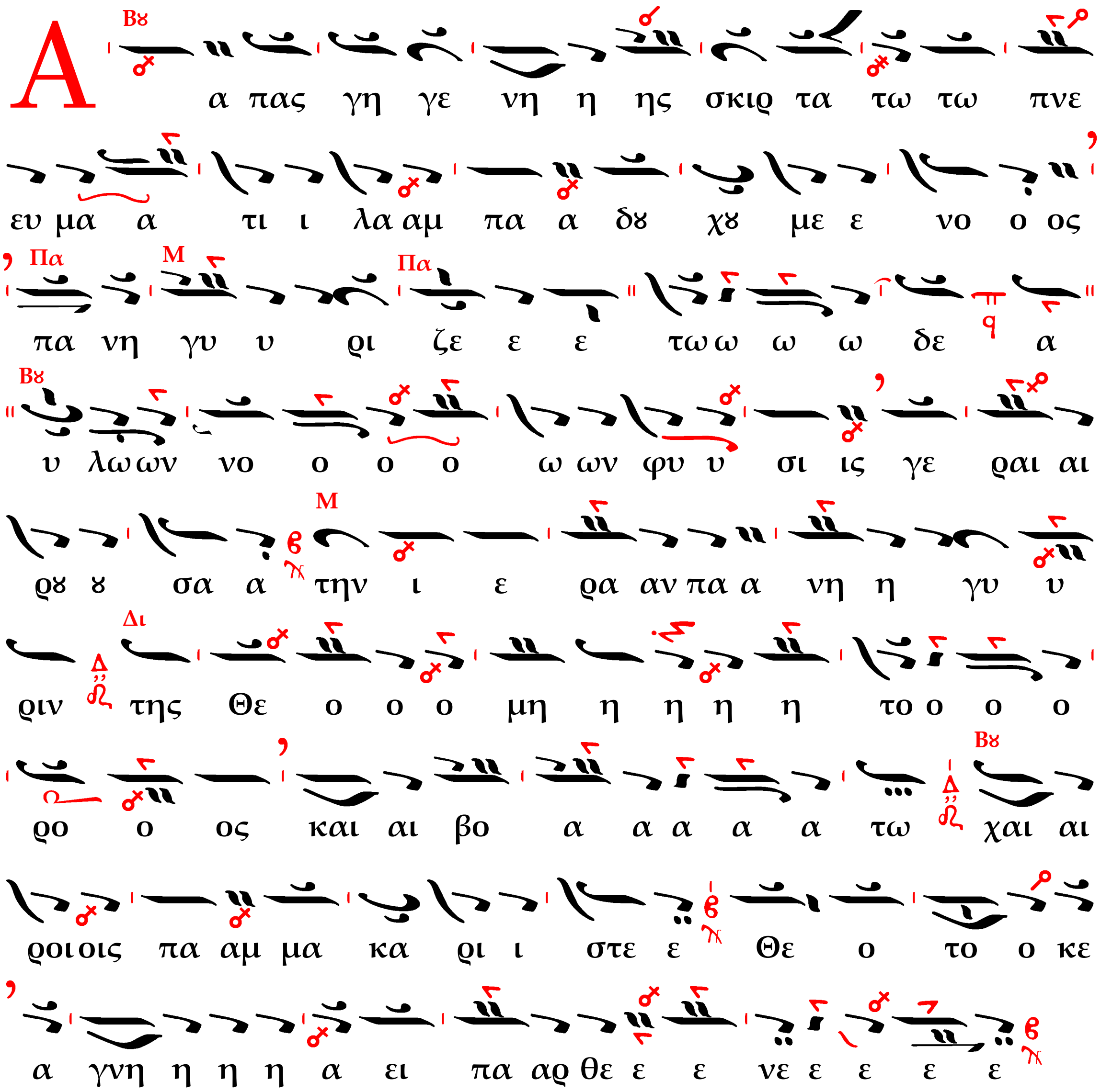

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

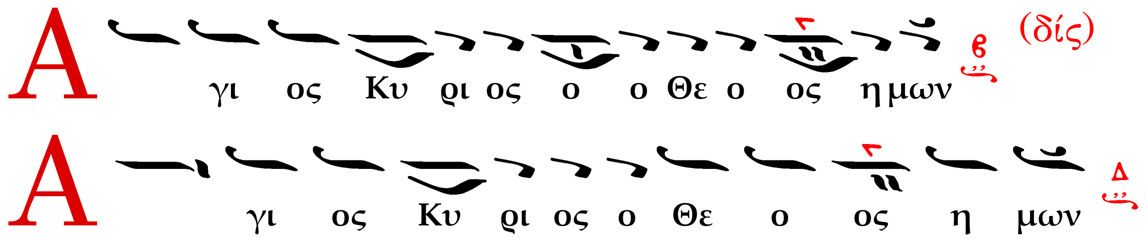

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϐ

ὁ β΄ χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Α΄.

Ἦχος Βου

Τοις Μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει

Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α σα

σθαι λε γον τα ε ε ξϐ σι ι αν λα βειν των α νω ω

και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα

πτι ζειν ει εις το ο ο νο μα τϐ Πα α τρος ε ε θνη

πα αν τα και τϐ Υι ϐ ϐ ϐ ϐ ϐ και Α γι

ϐ Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω

ως υ πε ε σχε το ε ως της συ υν τε λει ει ας

Ἕτερον τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι

Τον Βα πτι στην και Προ ο δρο μον Α πο ο

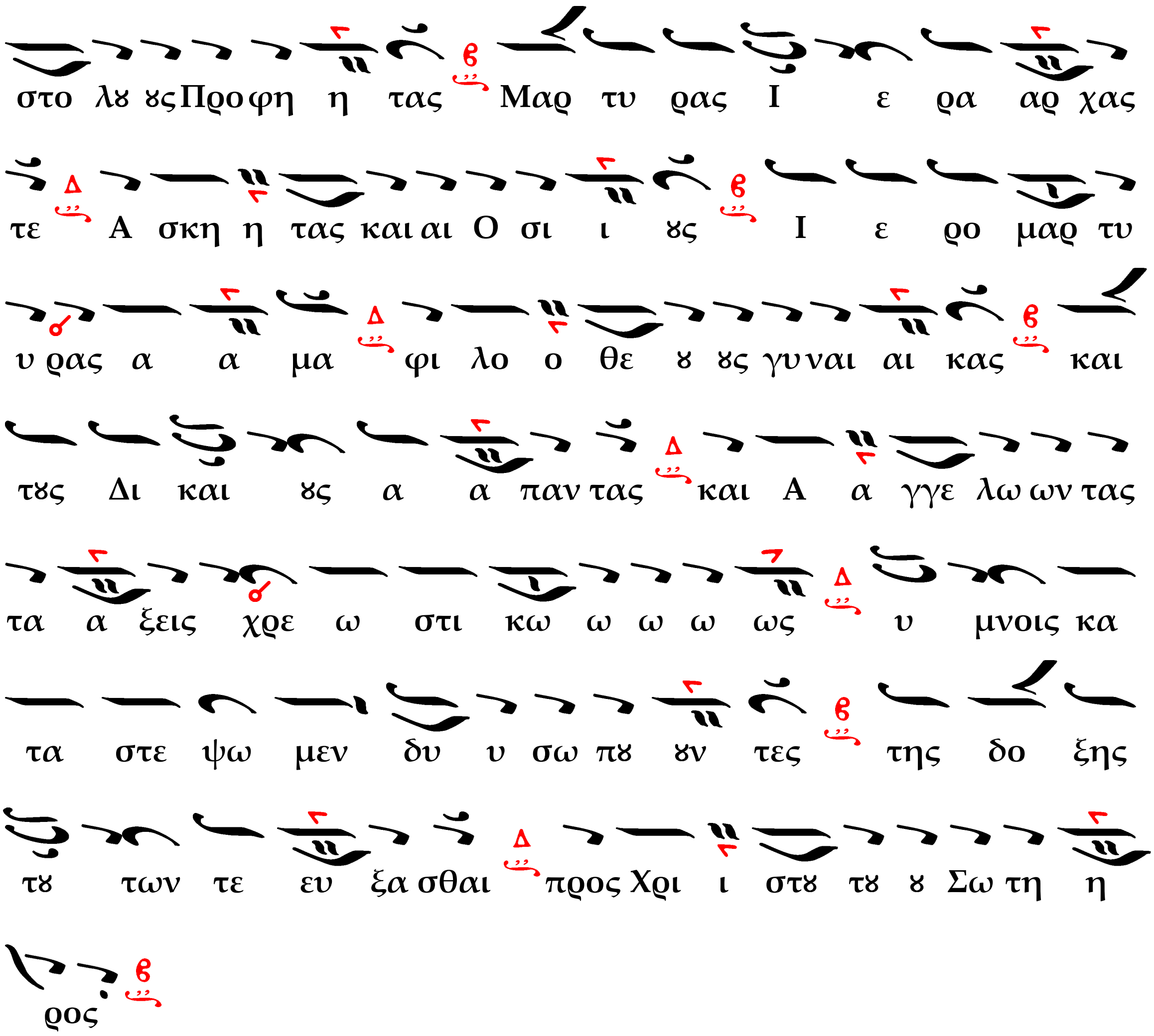

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

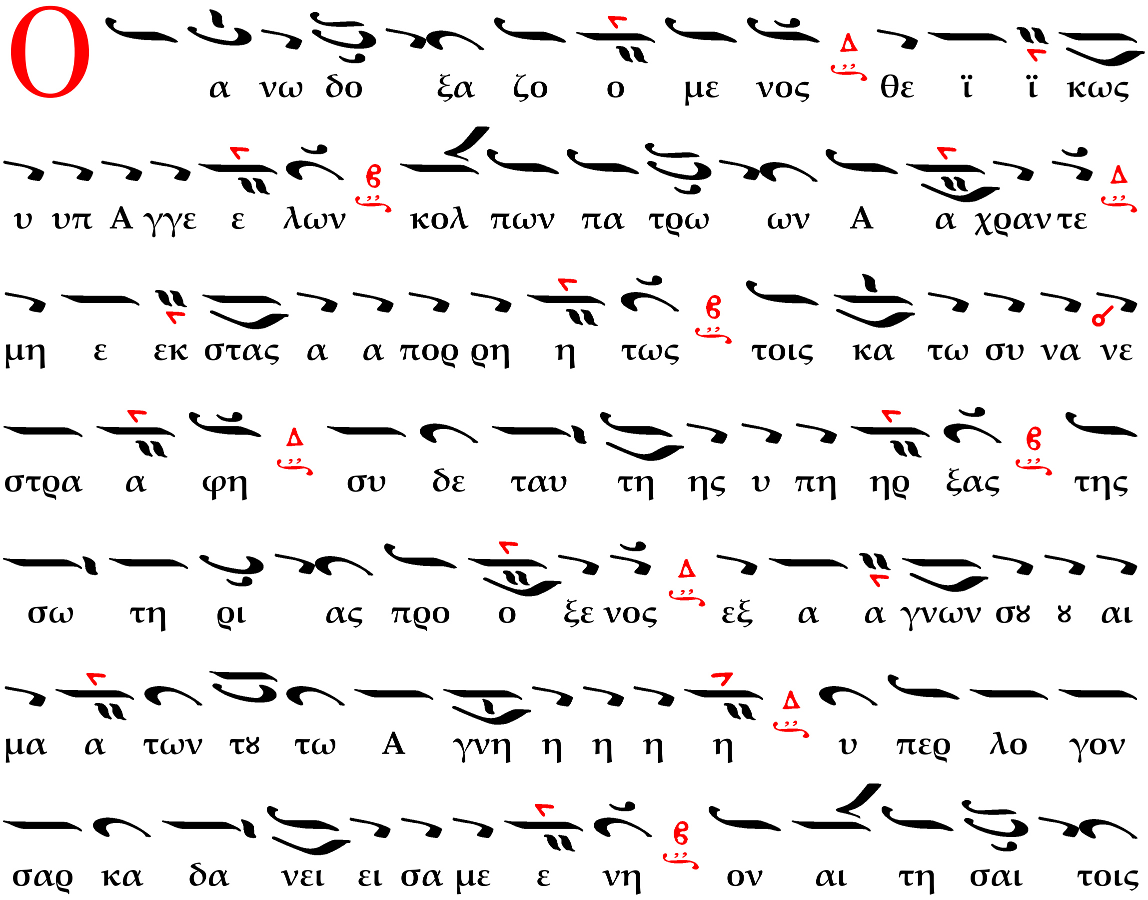

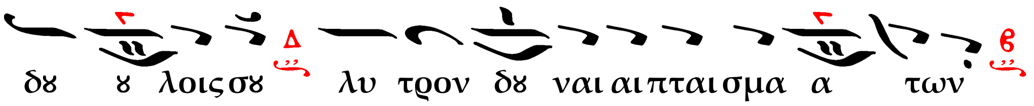

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Νη

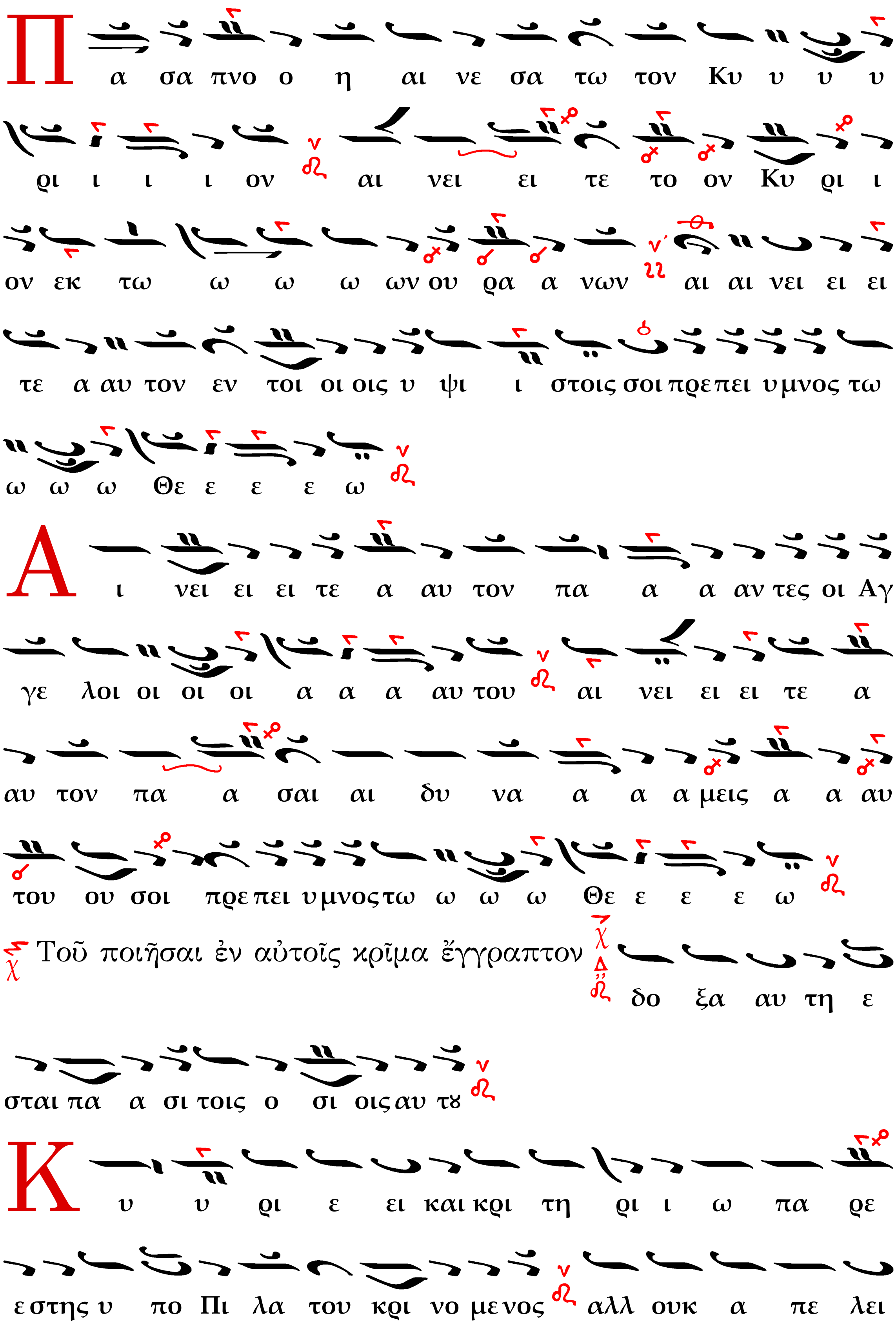

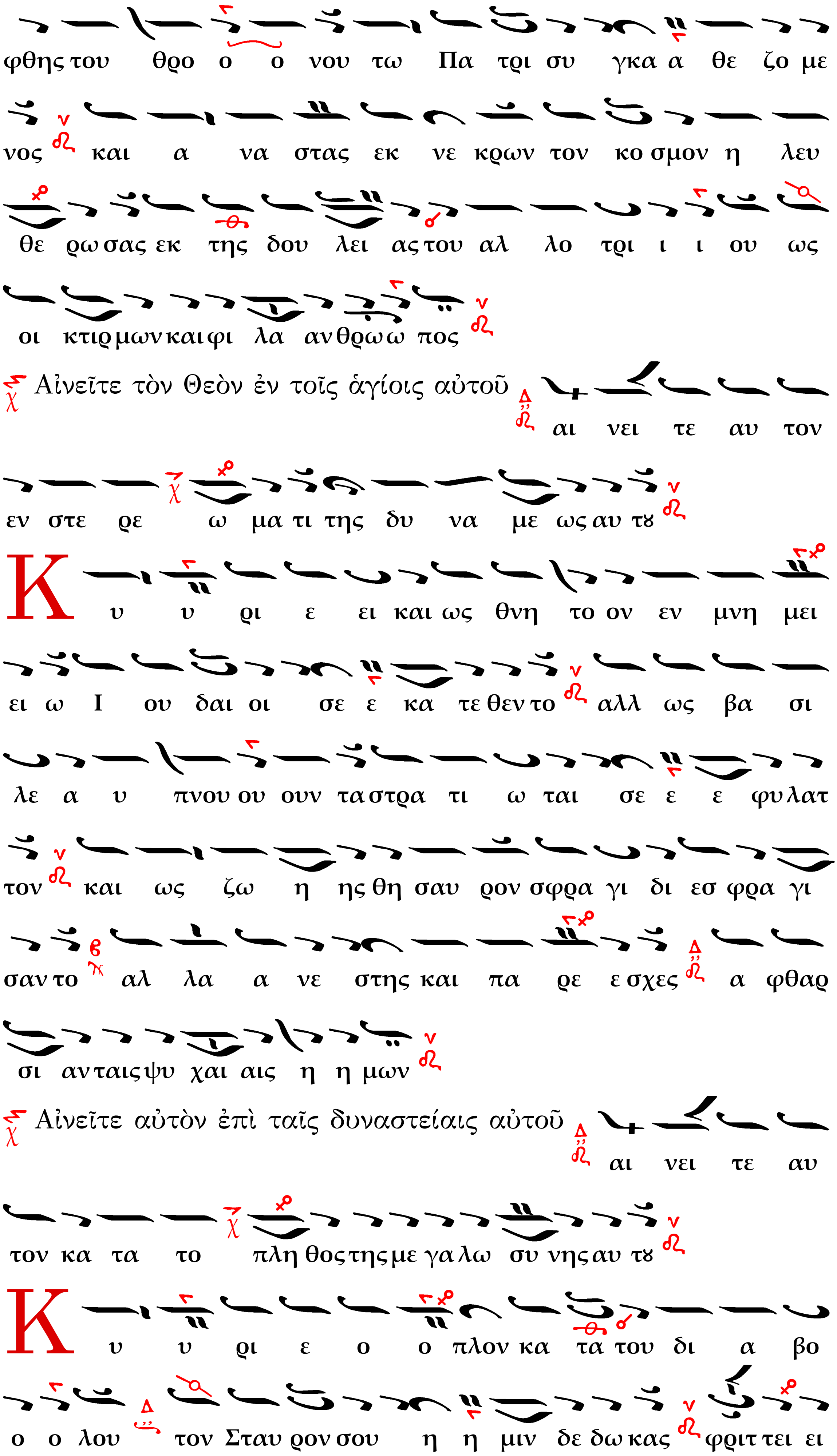
φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με
νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ
θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως
οι κτιρ μων και φι λα αν θρω ω πος
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αι νει τε αυ τον
εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τȣ
Κ υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει
ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι
λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυ λατ
τον και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι
σαν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθαρ
σι αν ταις ψυ χαι αις η η μων
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ
τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ τȣ
Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο
ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριτ τει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φε ρων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην

σου και την ε ε γε ερ σιν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω

Τ ȣς Α γι ȣς ο Κυ ρι ο ος εν τη γη

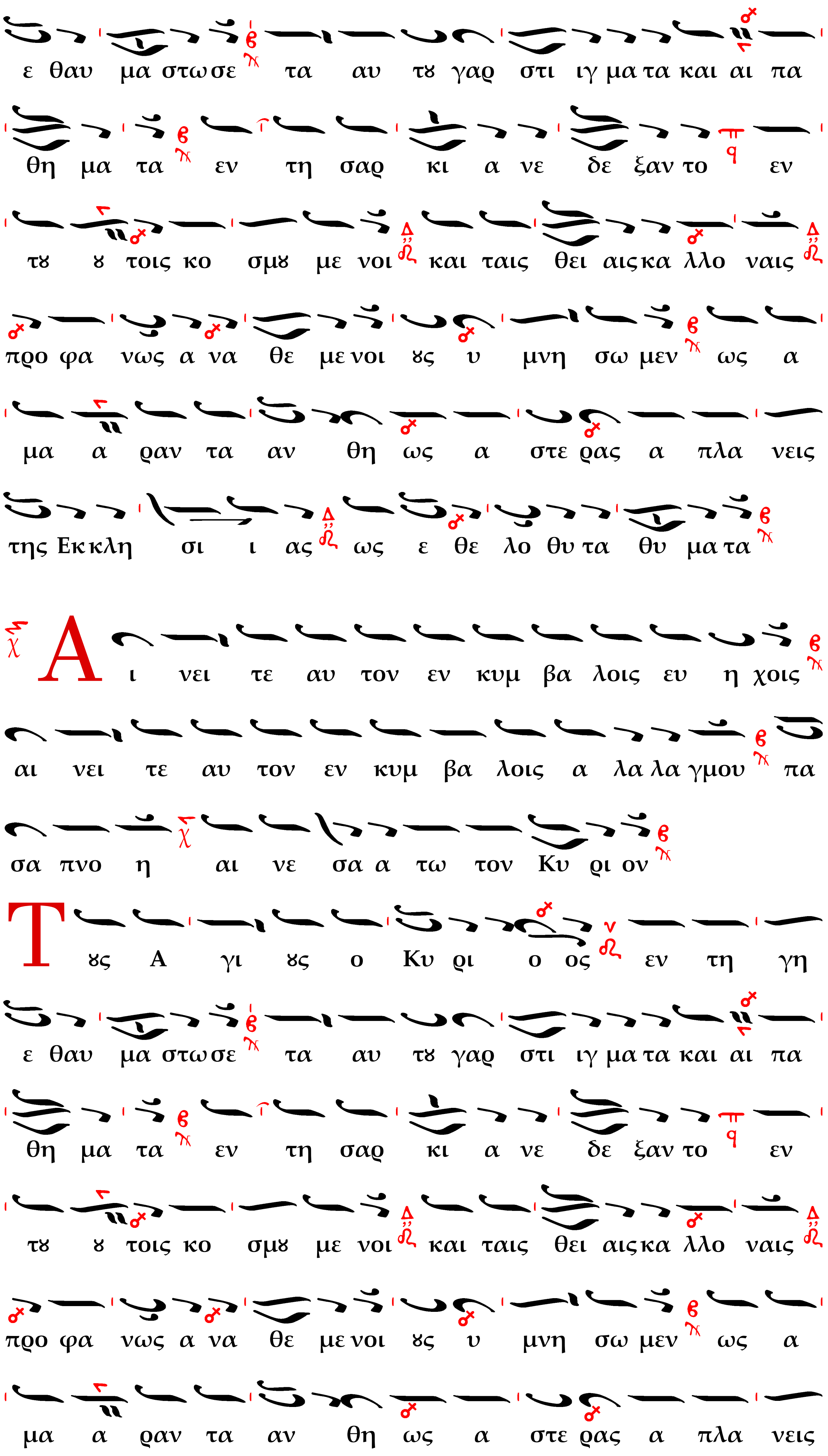
ε θαυ μα στω σε τα αυ τȣ γαρ στι ιγ μα τα και αι πα
θη μα τα εν τη σαρ κι α νε δε ξαν το εν
τȣ ȣ τοις κο σμȣ με νοι και ταις θει αις κα λλο ναις
προ φα νως α να θε με νοι ȣς υ μνη σω μεν ως α
μα α ραν τα αν θη ως α στε ρας α πλα νεις
της Εκ κλη σι ι ας ως ε θε λο θυ τα θυ μα τα
Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Τ ȣς Α γι ȣς ο Κυ ρι ο ος εν τη γη
ε θαυ μα στω σε τα αυ τȣ γαρ στι ιγ μα τα και αι πα
θη μα τα εν τη σαρ κι α νε δε ξαν το εν
τȣ ȣ τοις κο σμȣ με νοι και ταις θει αις κα λλο ναις
προ φα νως α να θε με νοι ȣς υ μνη σω μεν ως α
μα α ραν τα αν θη ως α στε ρας α πλα νεις

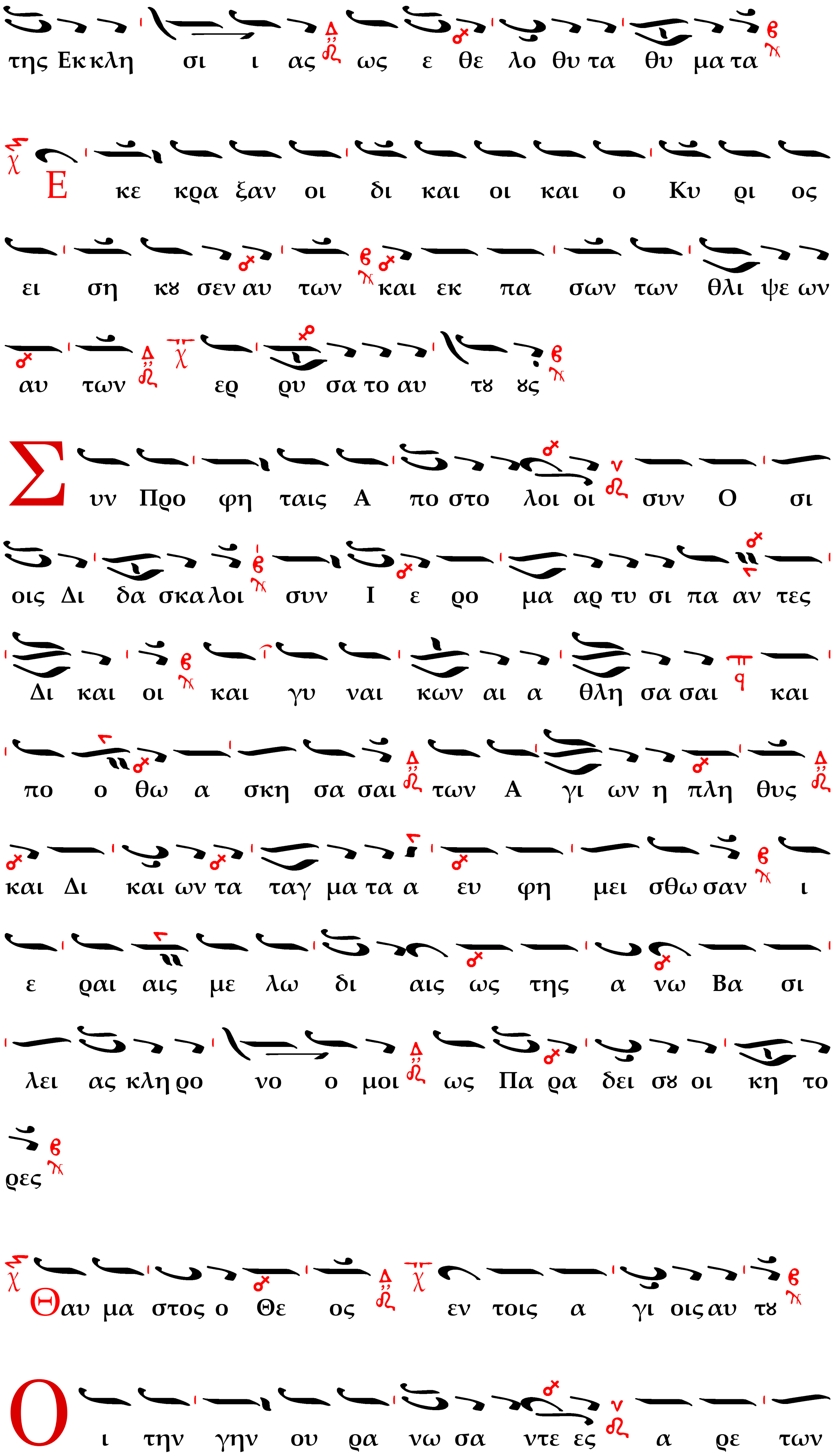
της Εκκλη σι ι ας ως ε θε λο θυ τα θυ μα τα
Ε κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος
ει ση κȣ σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ψε ων
αυ των ερ ρυ σα το αυ τȣ ȣς
Συν Προ φη ταις Α πο στο λοι οι συν Ο σι
οις Δι δα σκα λοι συν Ι ε ρο μα αρ τυ σι πα αν τες
Δι και οι και γυ ναι κων αι α θλη σα σαι και
πο ο θω α σκη σα σαι των Α γι ων η πλη θυς
και Δι και ων τα ταγ μα τα α ευ φη μει σθω σαν ι
ε ραι αις με λω δι αις ως της α νω Βα σι
λει ας κλη ρο νο ο μοι ως Πα ρα δει σȣ οι κη το
ρες
Θαυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις αυ τȣ
Οι την γην ου ρα νω σα ντε ες α ρε των

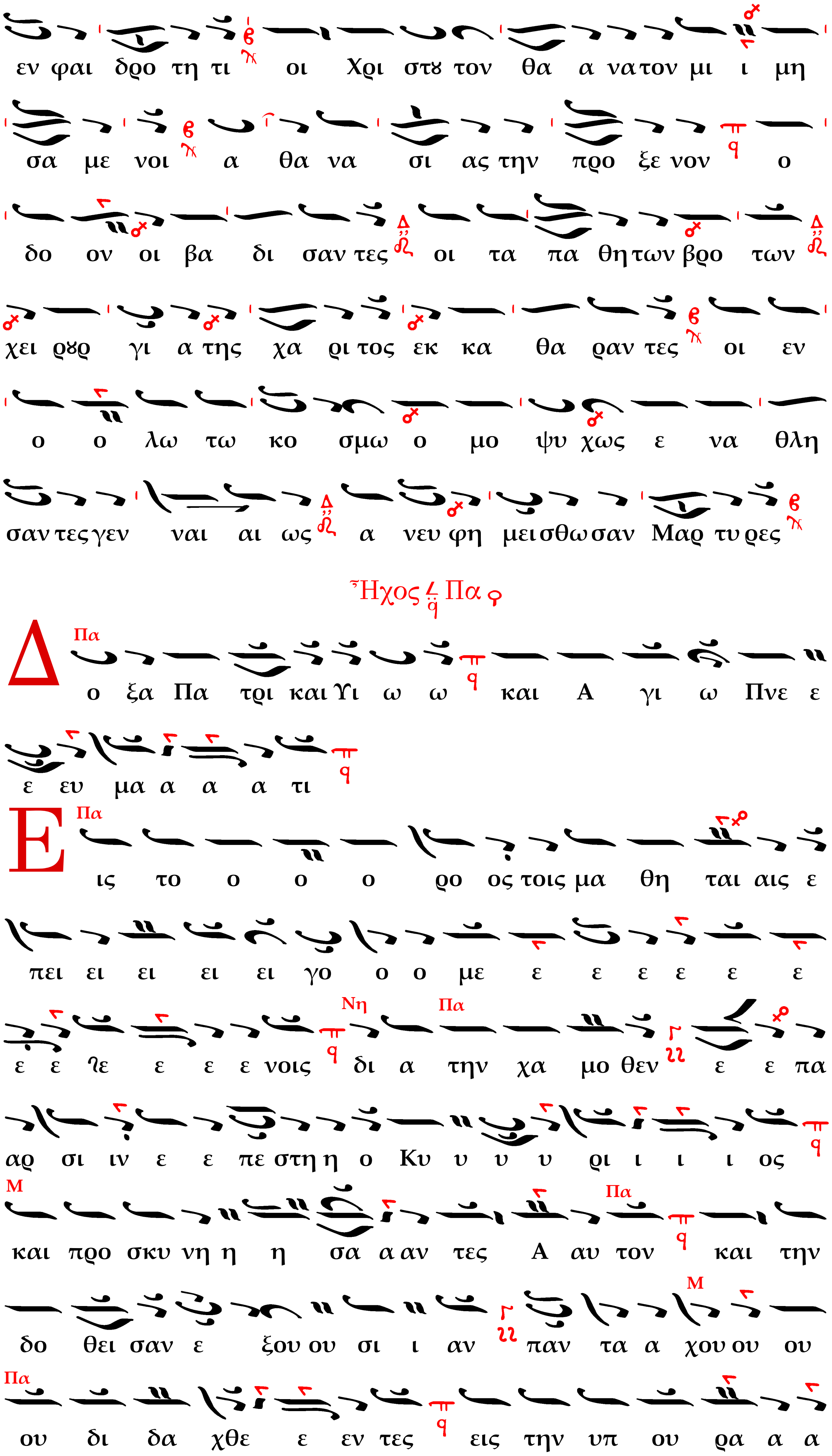
εν φαι δρο τη τι οι Χρι στϣ τον θα α νατον μι ι μη
σα με νοι α θα να σι ας την προ ξε νον ο
δο ον οι βα δι σαν τες οι τα πα θη των βρο των
χει ρϣρ γι α της χα ρι τος εκ κα θα ραν τες οι εν
ο ο λω τω κο σμω ο μο ψυ χως ε να θλη
σαν τες γεν ναι αι ως α νευ φη μει σθω σαν Μαρ τυ ρες
Ἦχος Πα
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
ε ευ μα α α α τι
Ε ις το ο ο ο ρο ος τοις μα θη ται αις ε
πει ει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε
ε ε ϊε ε ε ε νοις δι α την χα μο θεν ε ε πα
αρ σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος
και προ σκυ νη η η σα α αν τες Α αυ τον και την
δο θει σαν ε ξου ου σι ι αν παν τα α χου ου ου
ου δι δα χθε ε εν τες εις την υπ ου ρα α α

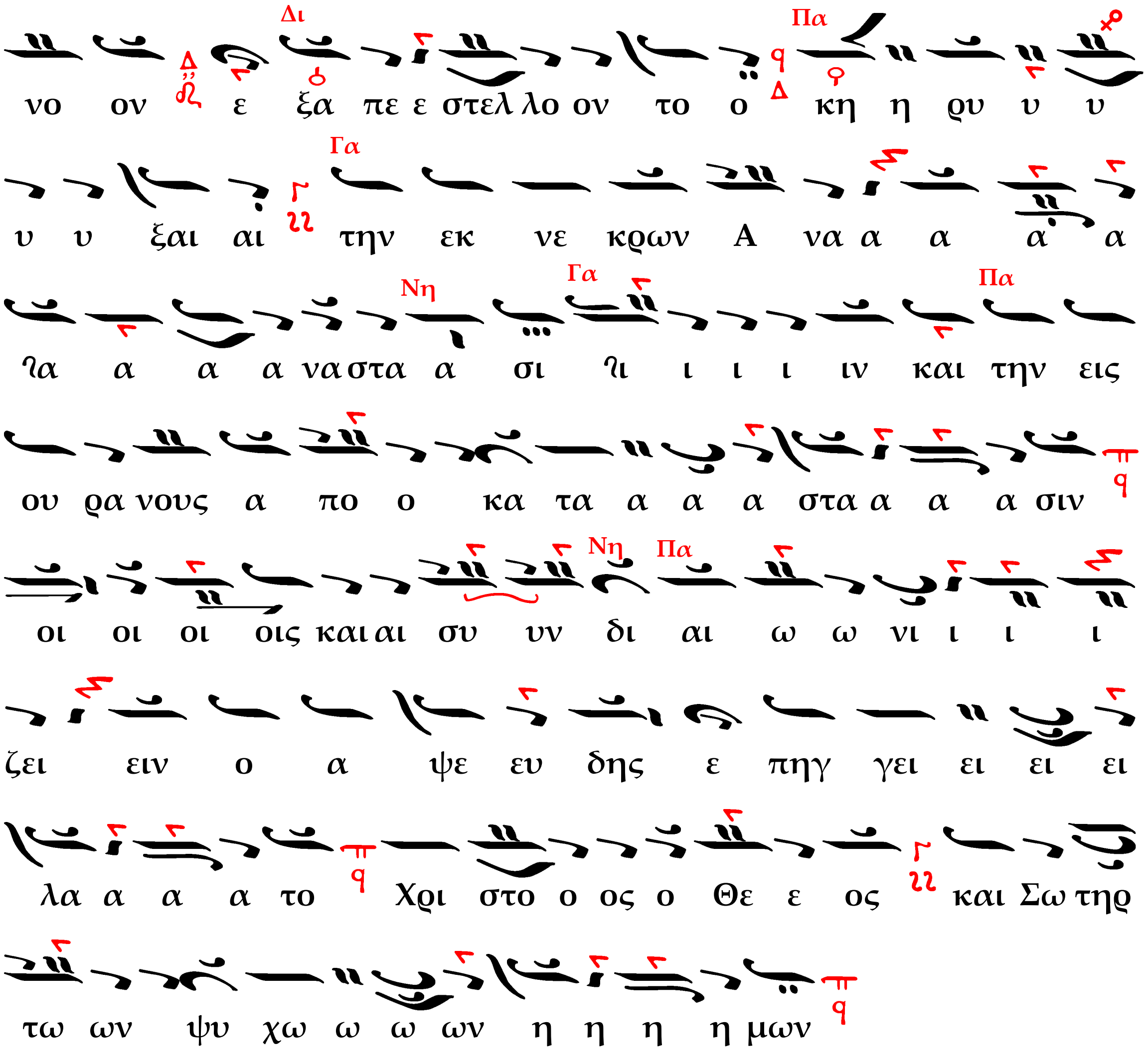

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

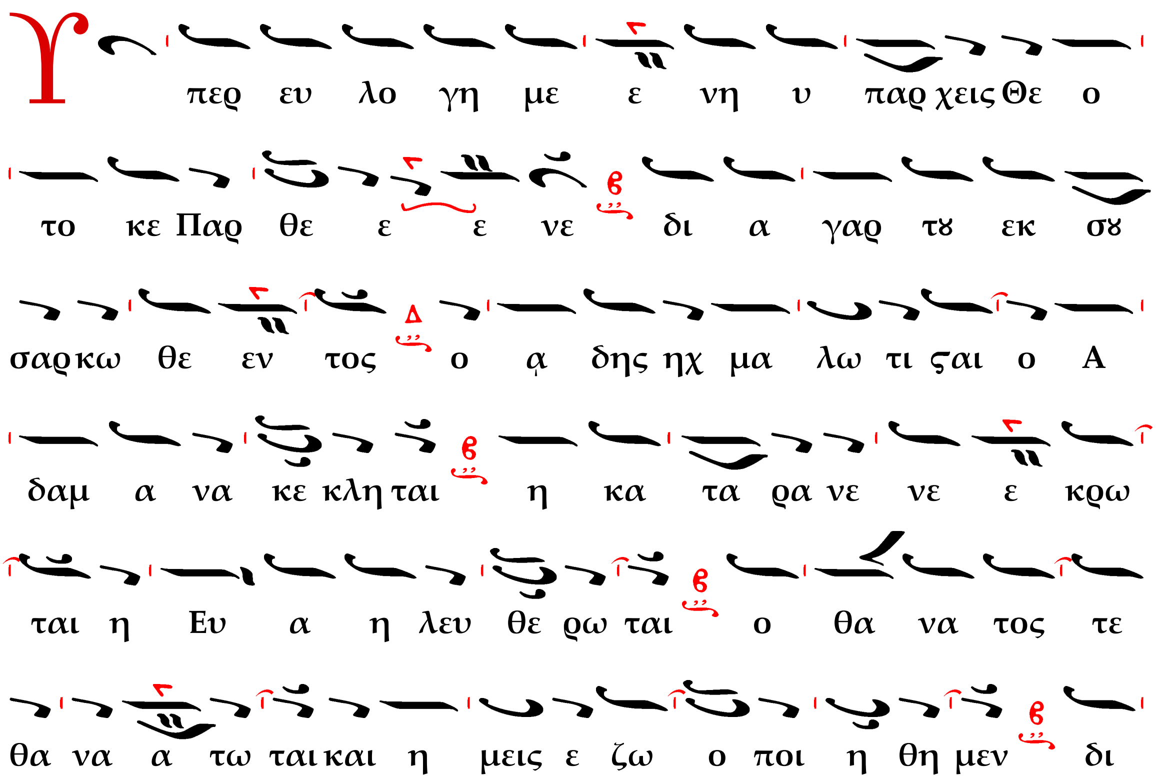

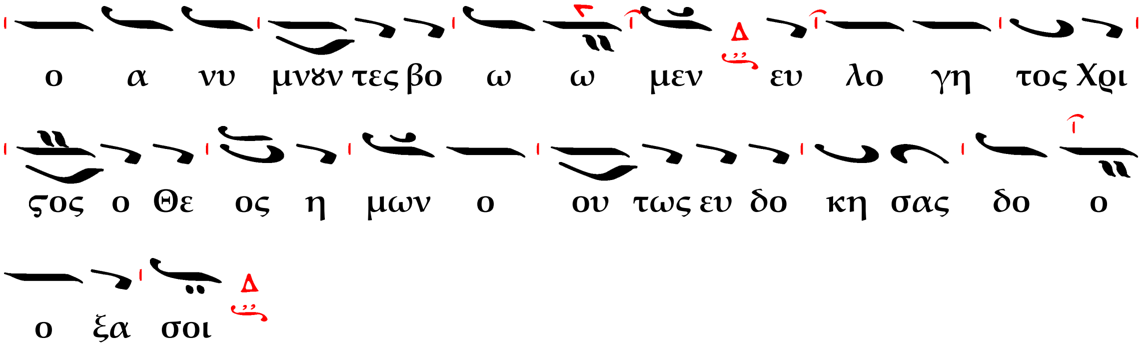

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη

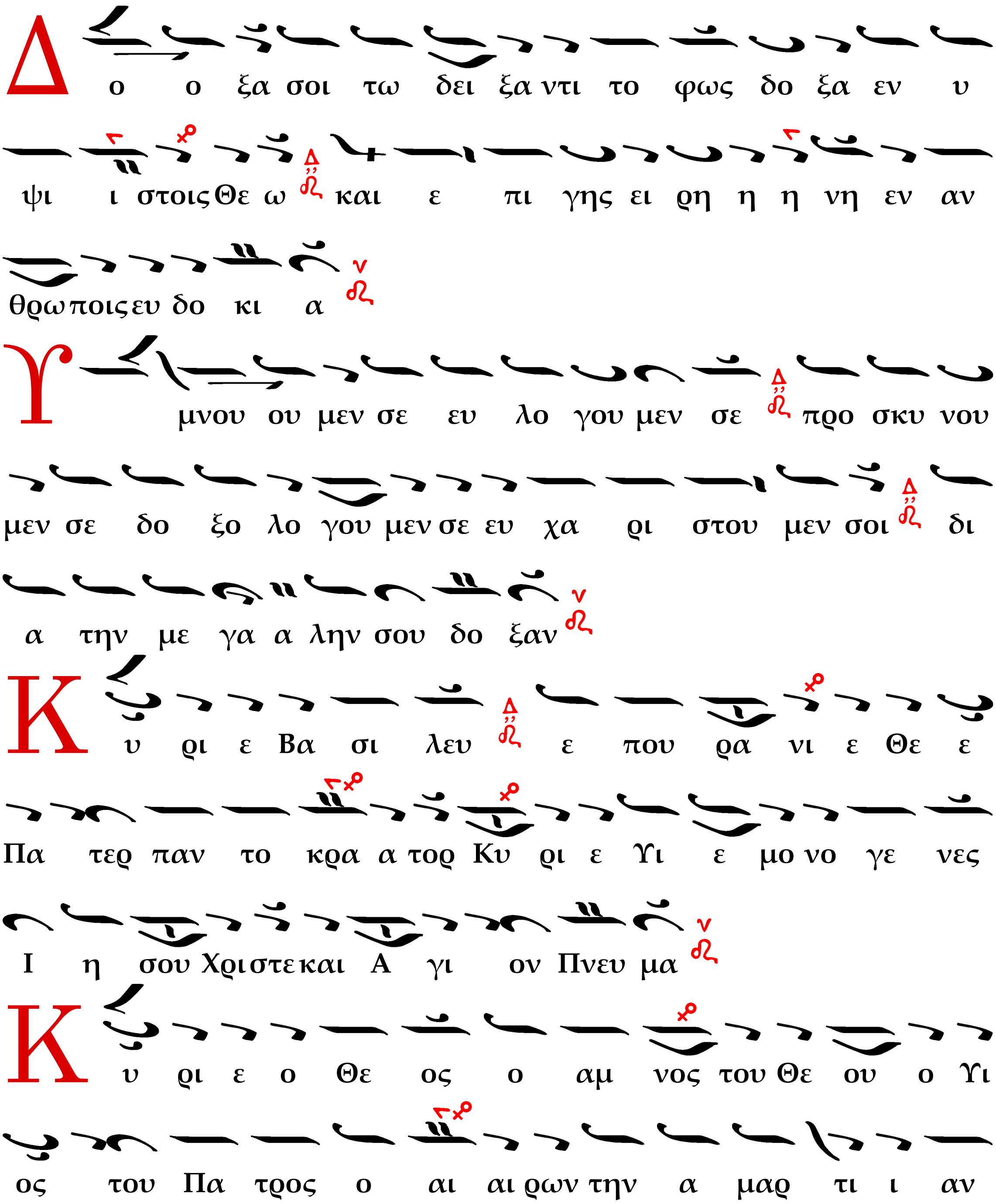

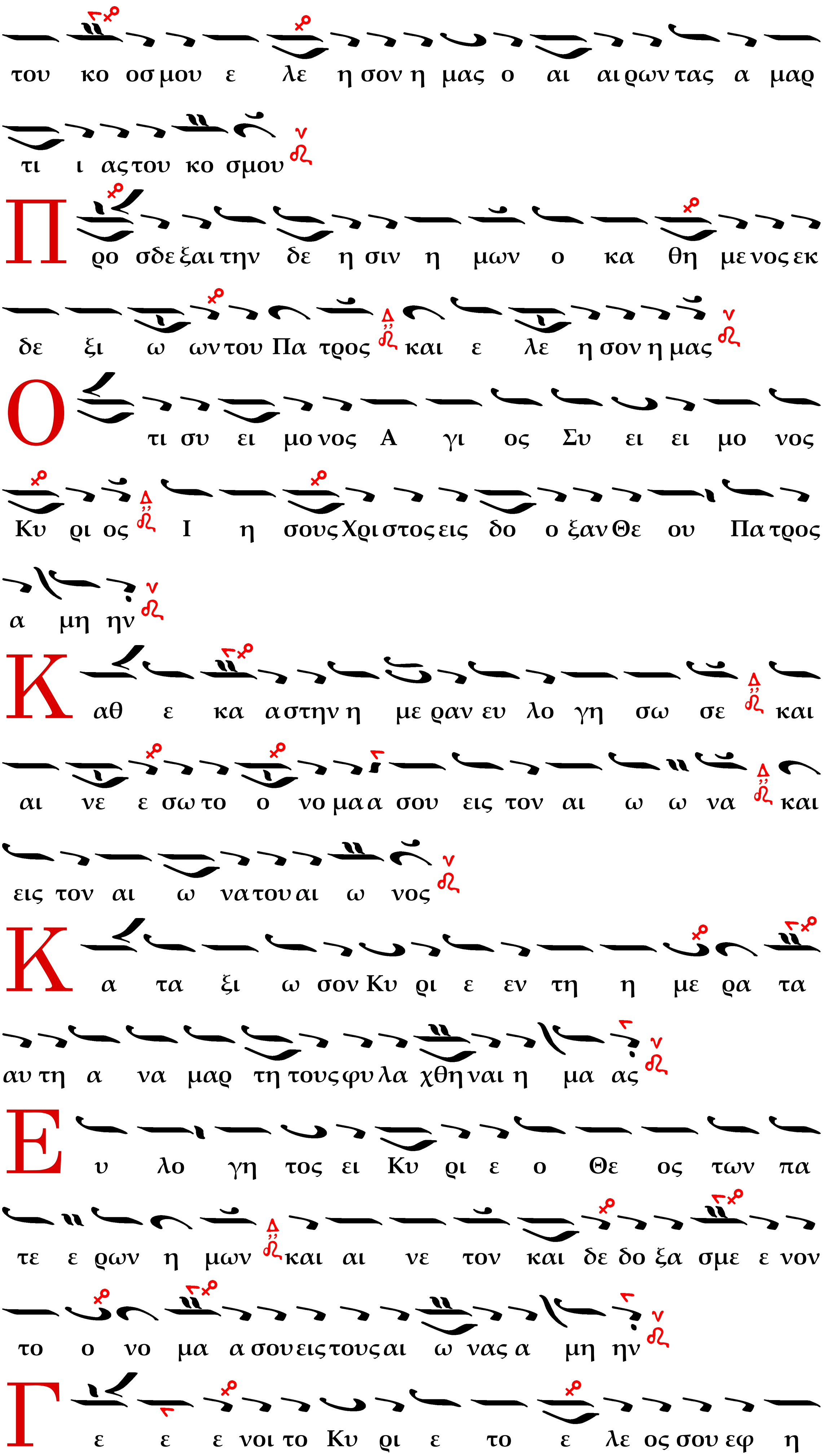
του κο οσ μου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

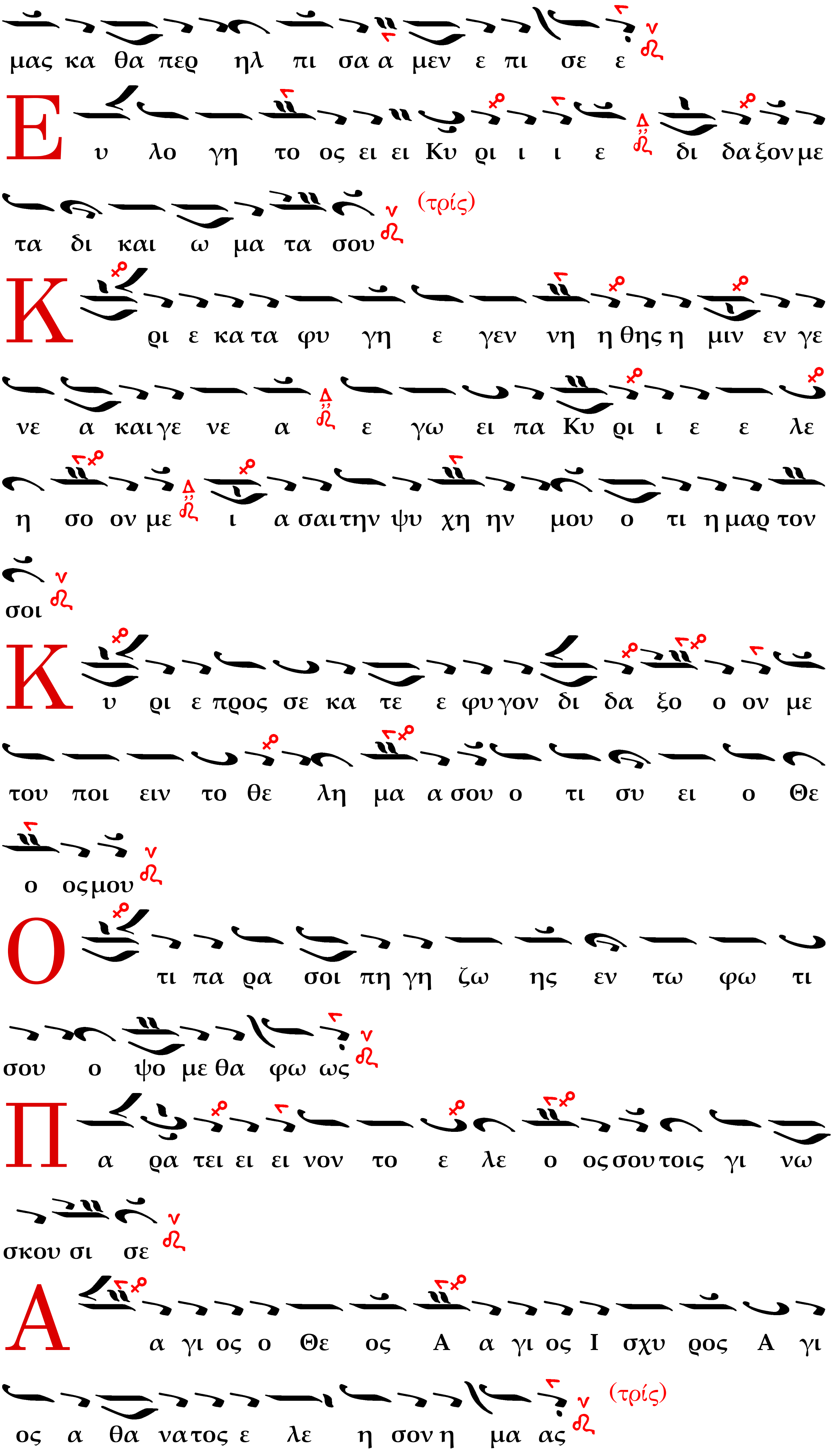
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε
Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρίς)
Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε
Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικὸν.

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α
α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α
α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε
ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α
ας

Α να στα ας εκ τȣ μνη ματος και τα δε σμα δι
α ρρη ξας τȣ α δȣ ε λυ σας το κα τα κρι μα τȣ
θα να τȣ Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ι δων τȣ εχ
θρȣ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
πο στο λοις σȣ ε ξα πε στει λας αυ τȣς ε πι ι το κη

ρυγ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη

οι κυ με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι

α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ϛας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι
α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ϛας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι
α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ϛας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τȣ Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

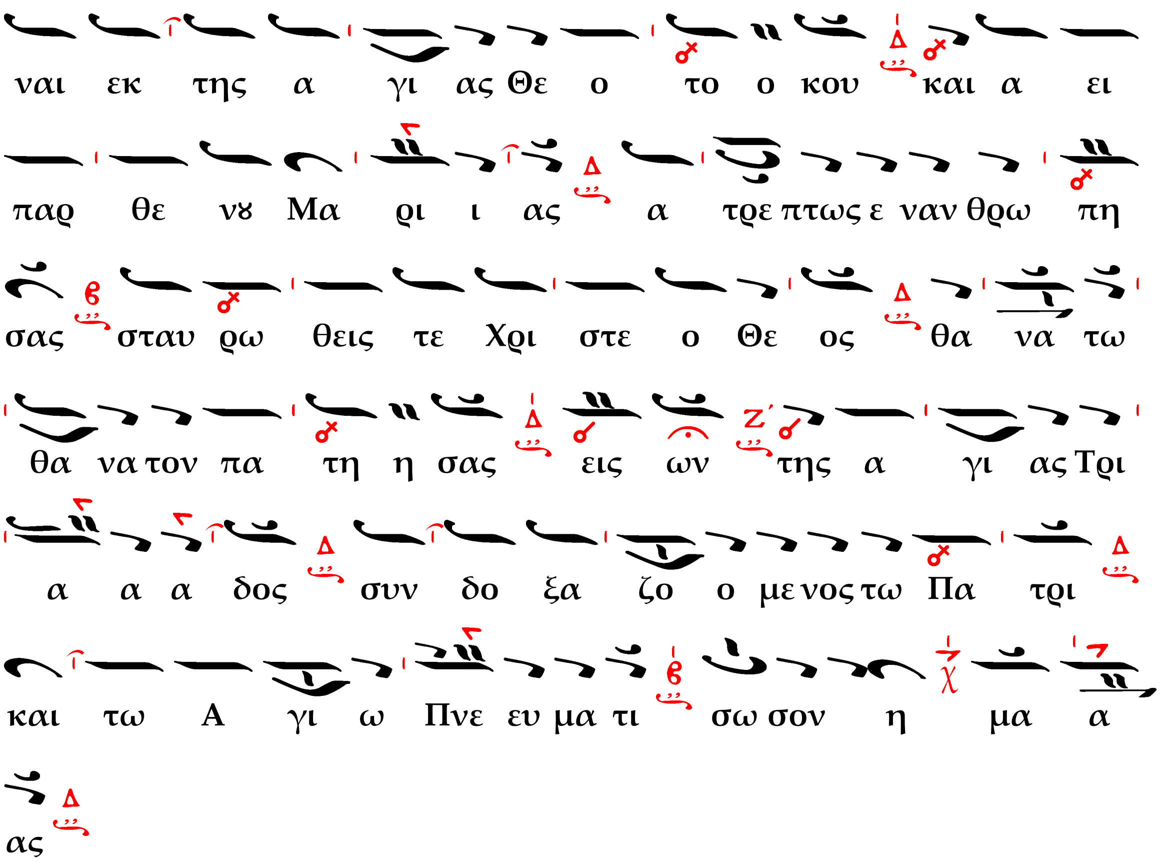

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἦχος Γα

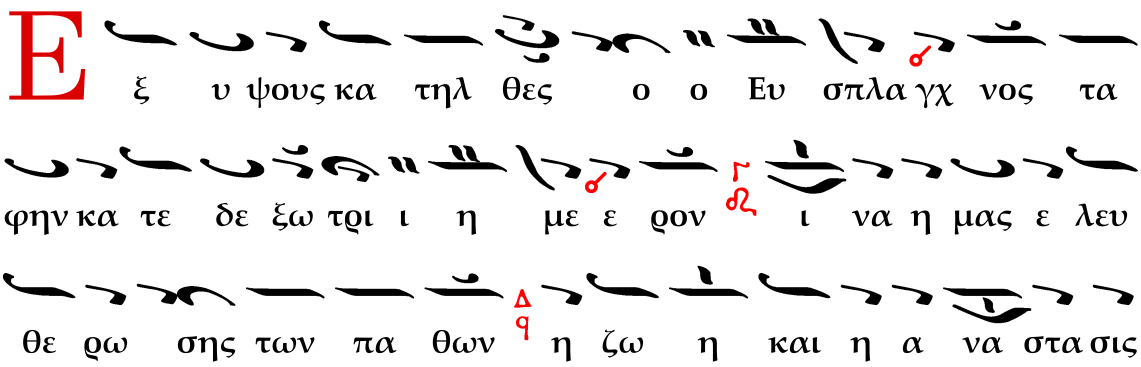

η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

τὸ τέλος: Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υἱ ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός: ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

Ἦχος Γα

Εξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλα γχ νος τα
φην κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Ἦχος Δι

Των εν ο λω τω κο σμω Μαρ τυ ρων σȣ ως πορ φυ

ραν και βυσ σον τα αι αι μα τα η Εκ κλη σι α σȣ

στο λι σα με ε ε ε ε ε νη δι αυ των βο

α σοι Χρι στε ο Θε ος τω λα ω σȣ τȣς οι

κτιρ μȣς σȣ κα τα α πεμ ψον ει ρη νην τη πο λι

τει α σȣ δω ρη σαι και ταις ψυ χαις η μων τω με γα ε λε

ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα

Πα

Τας του πλα νȣ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ȣ πα τηρ η

μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα

ρι σμα τα λα βων α γρυ πνι αις και νη στει ει αις

ι ε ρȣρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σȣ ο ον περ κα θι

κε τευ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα

πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα

Θει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες δη μος
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
στȣ ȣ τεσ σα α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ
υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
ου σι ον δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
λε ος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος Γα

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον

Ἦχος Γα

Ως α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τȣρ γω τη ης
κτι σε ε ως η Οι κȣ με νη προ σφε ρει σοι
Κυ ρι ε τȣς Θε ο φο ρȣ ȣς Μαρ τυ υ ρας ταις αυ
των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α την Εκ
κλη σι ι αν σȣ δι α της Θε ο το κȣ συν τη
ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

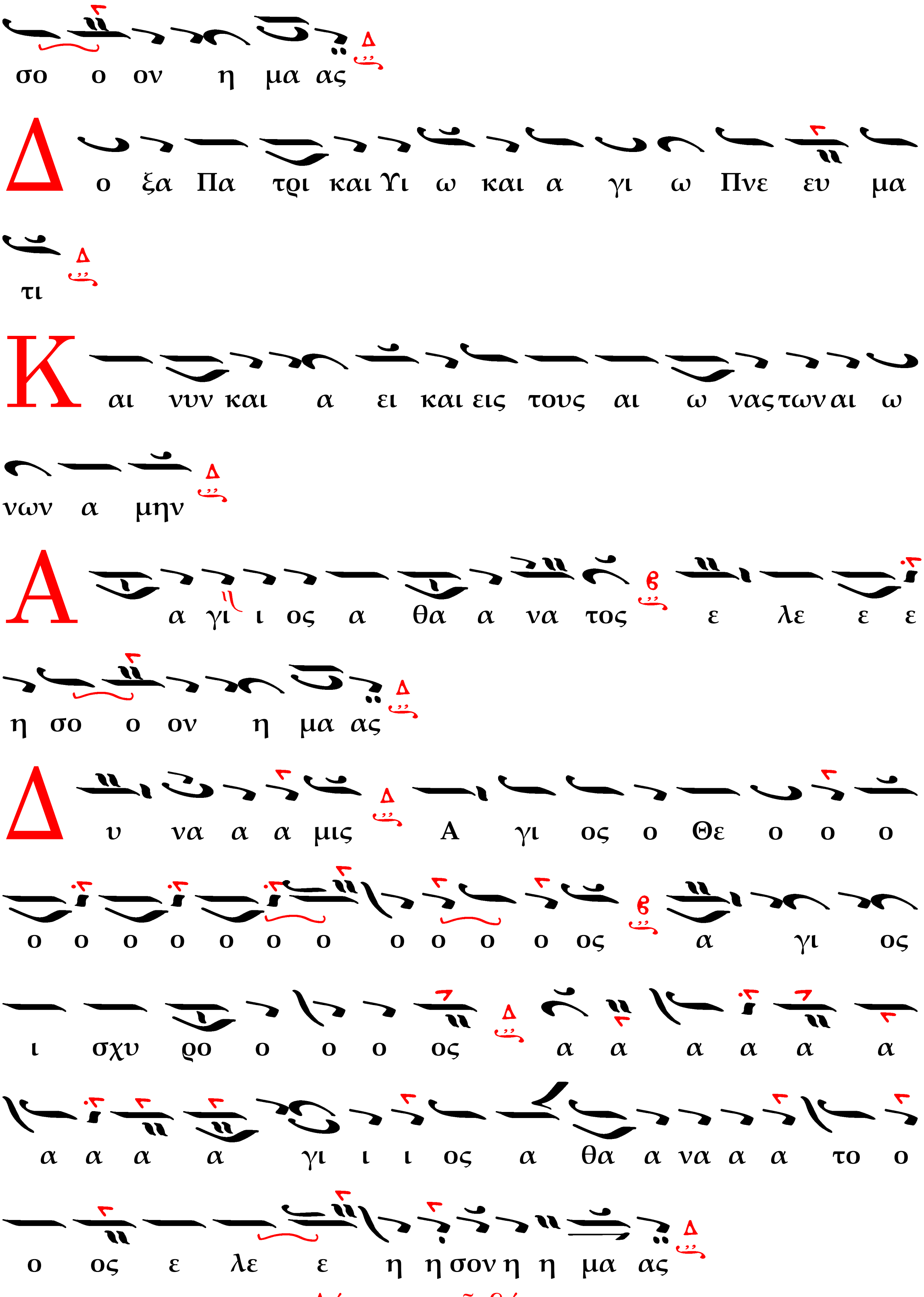

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι

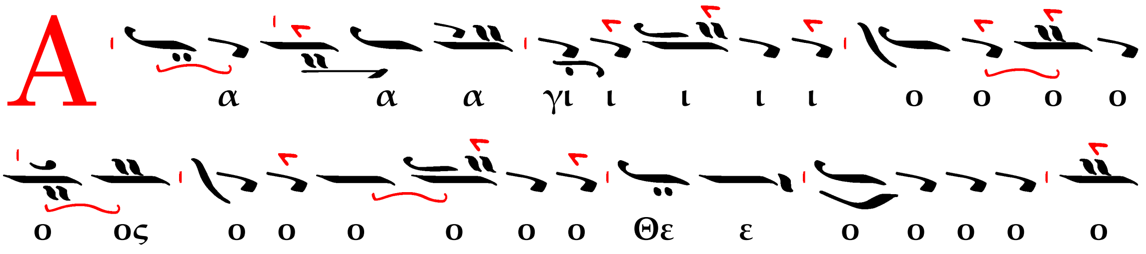

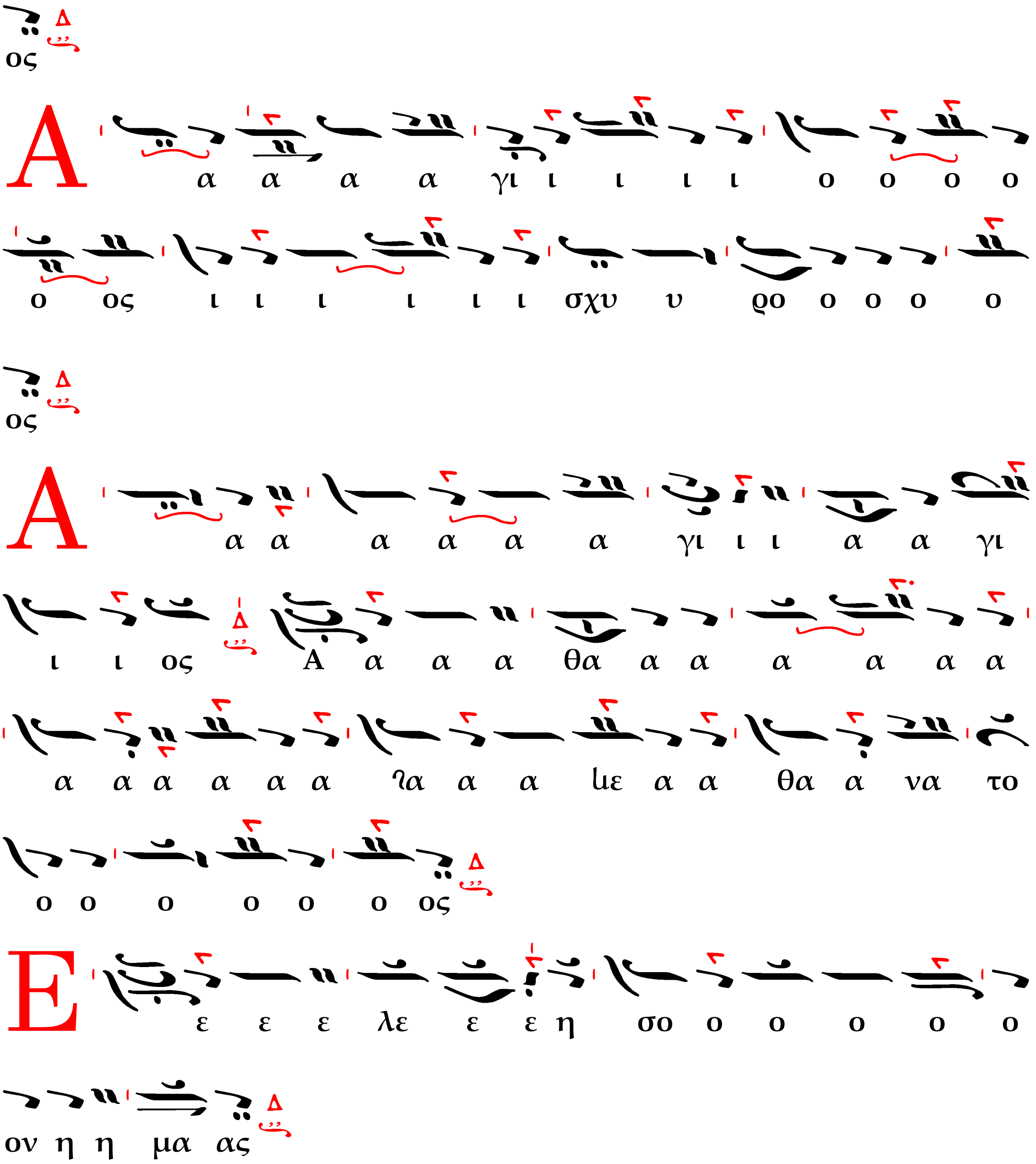

Έτερον υπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ήχος Δι

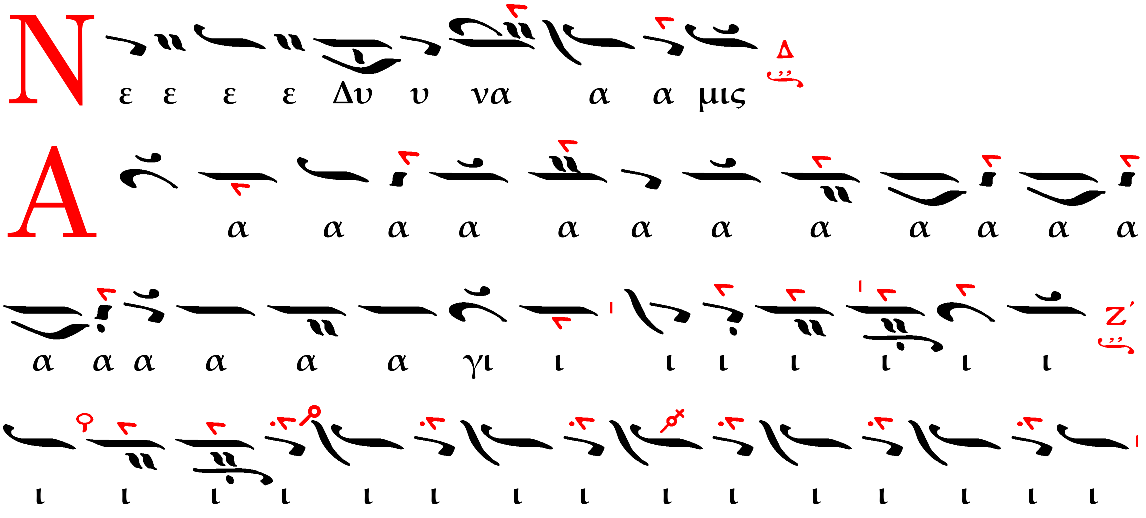

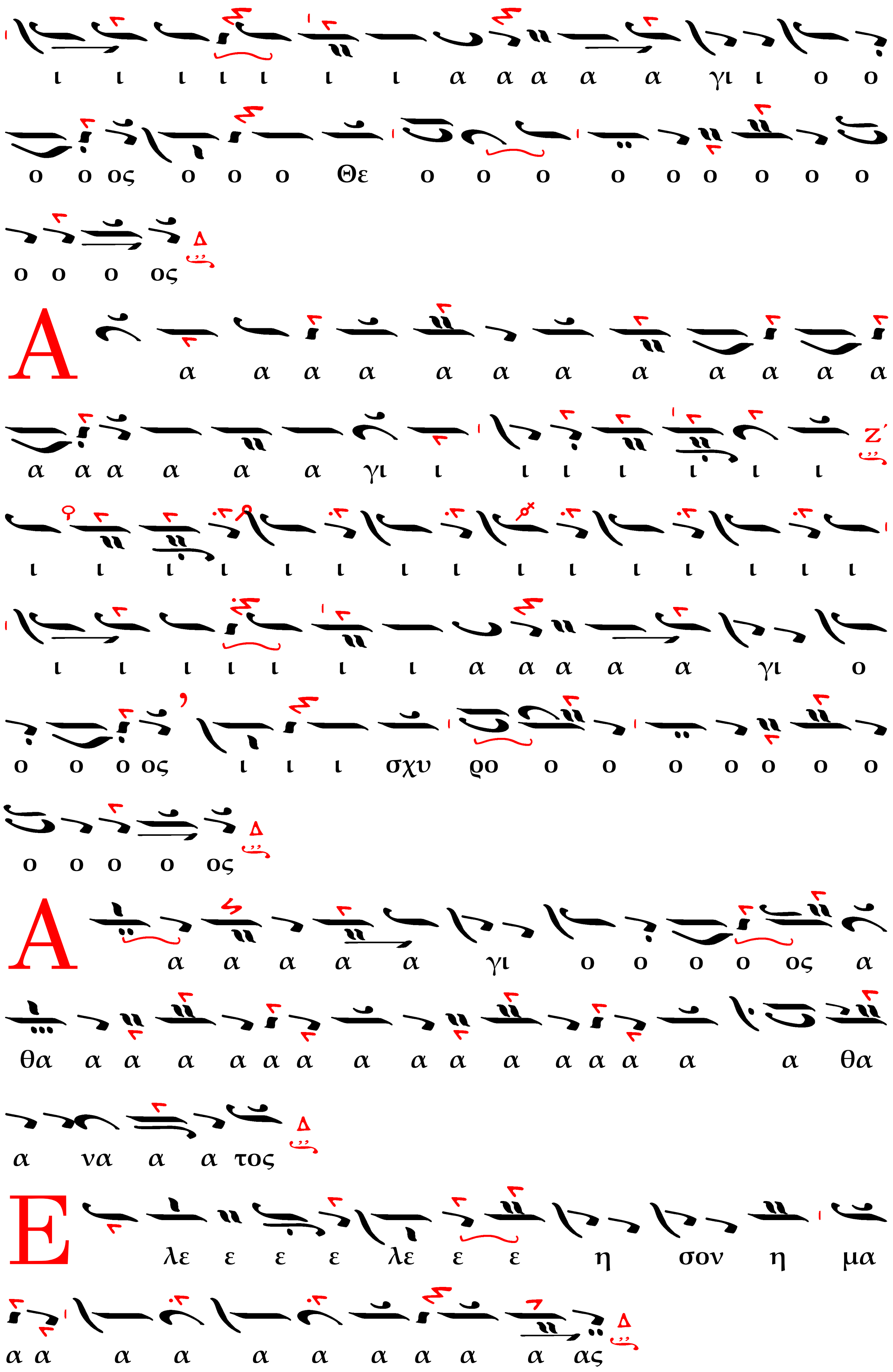

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ δ΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ΄).

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ΄ 36)

Στίχ. α΄. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξζ΄ 27)

Ἢ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Νη

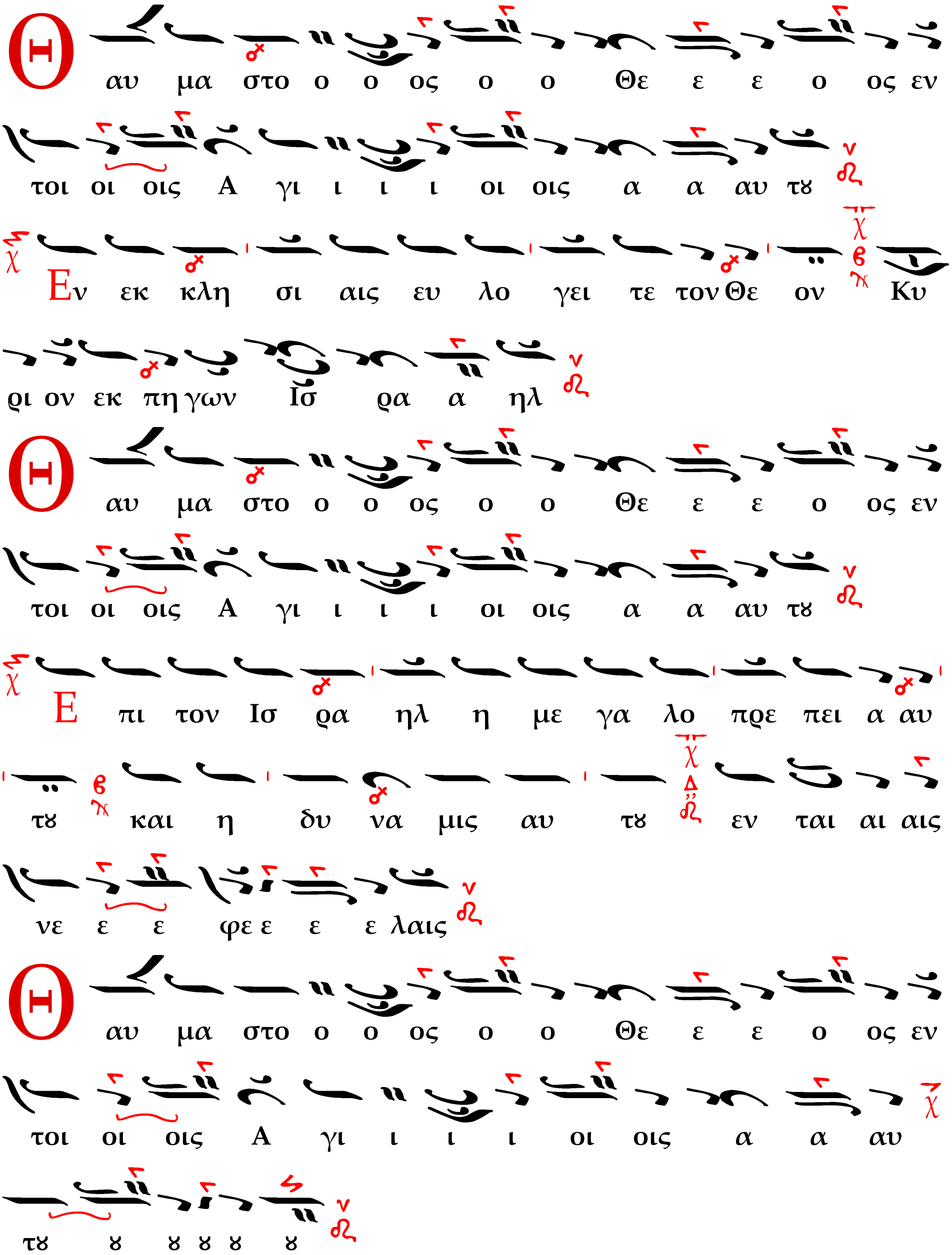

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. ια΄ 33-40, ιβ΄ 1-2)

Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι᾽ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς λγ΄).

Ἦχος Δι

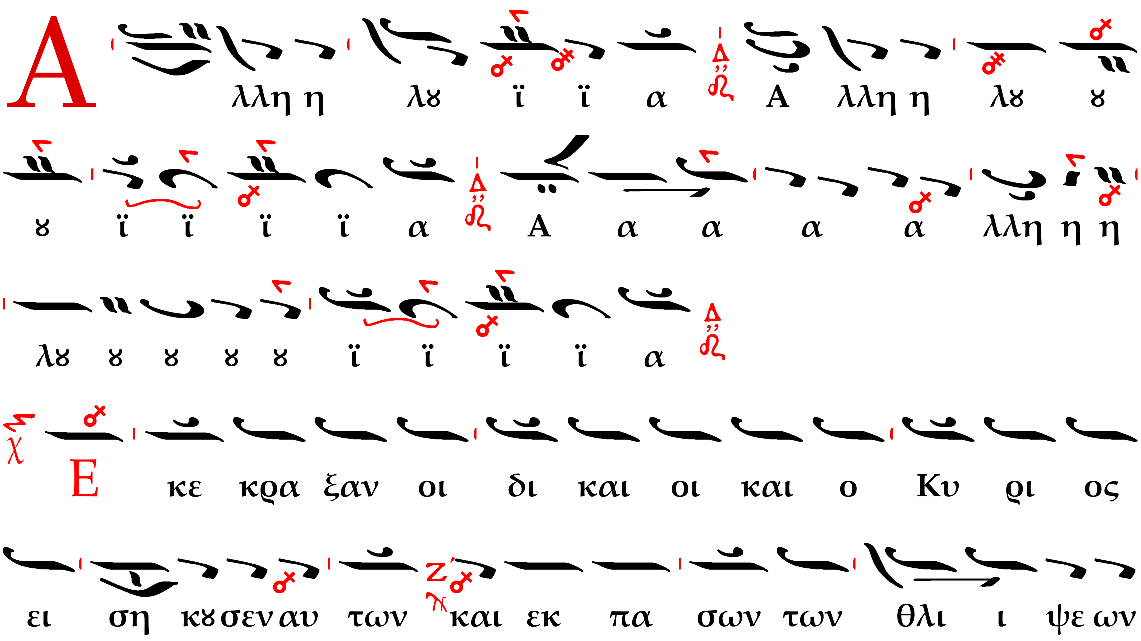

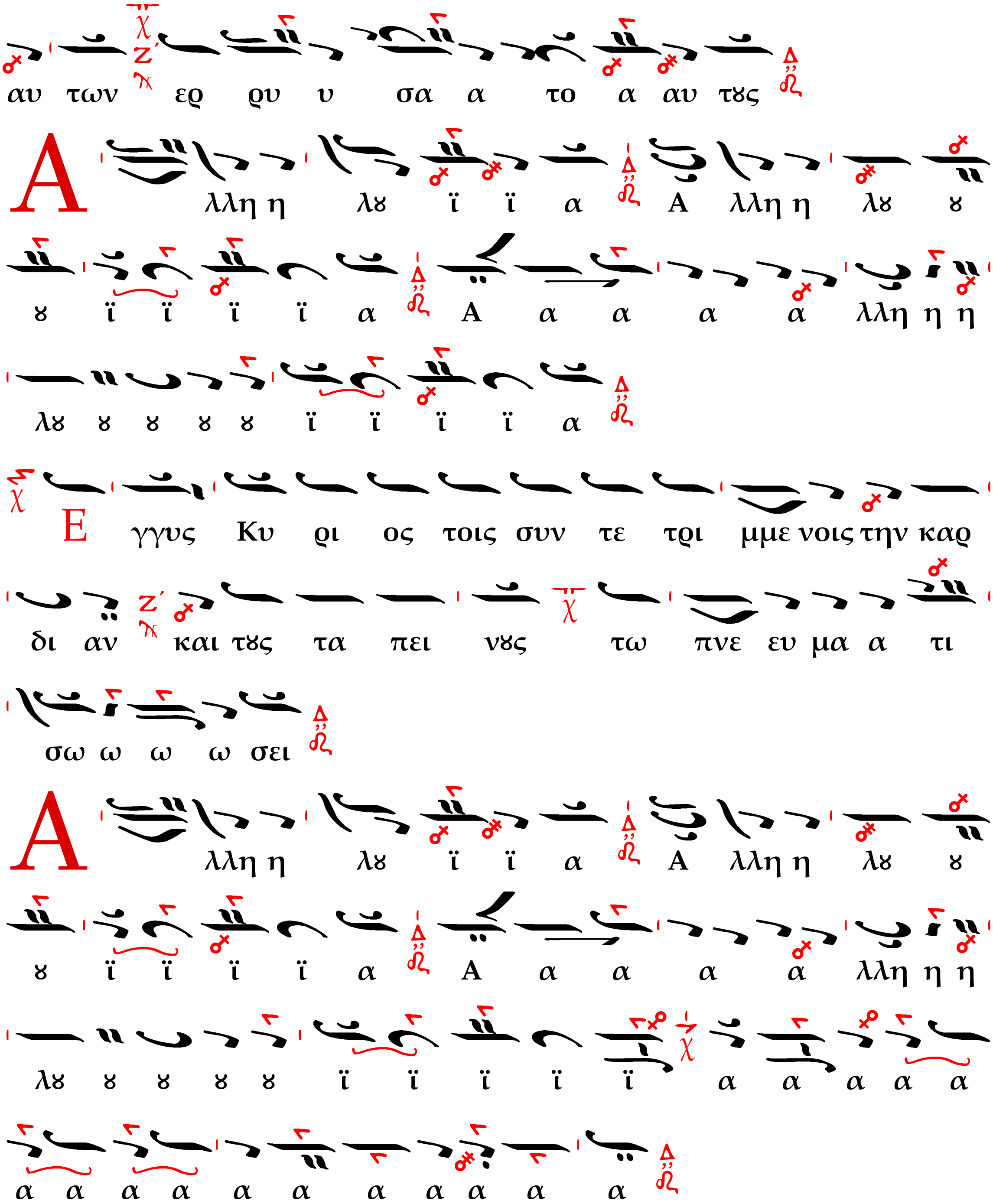

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(ι´ 32-33, 37-38, ιθ´ 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· Ὅστις δ᾽ ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν

αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναίκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Ἦχος Δι

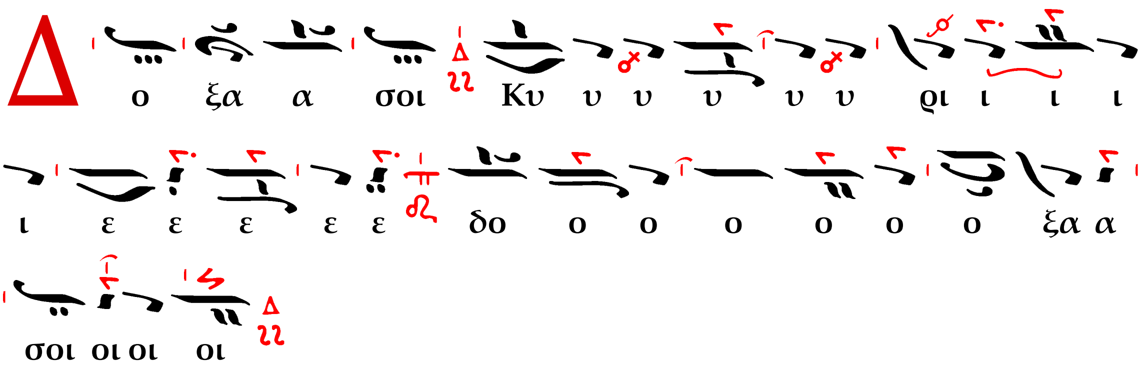

* * *

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Νη

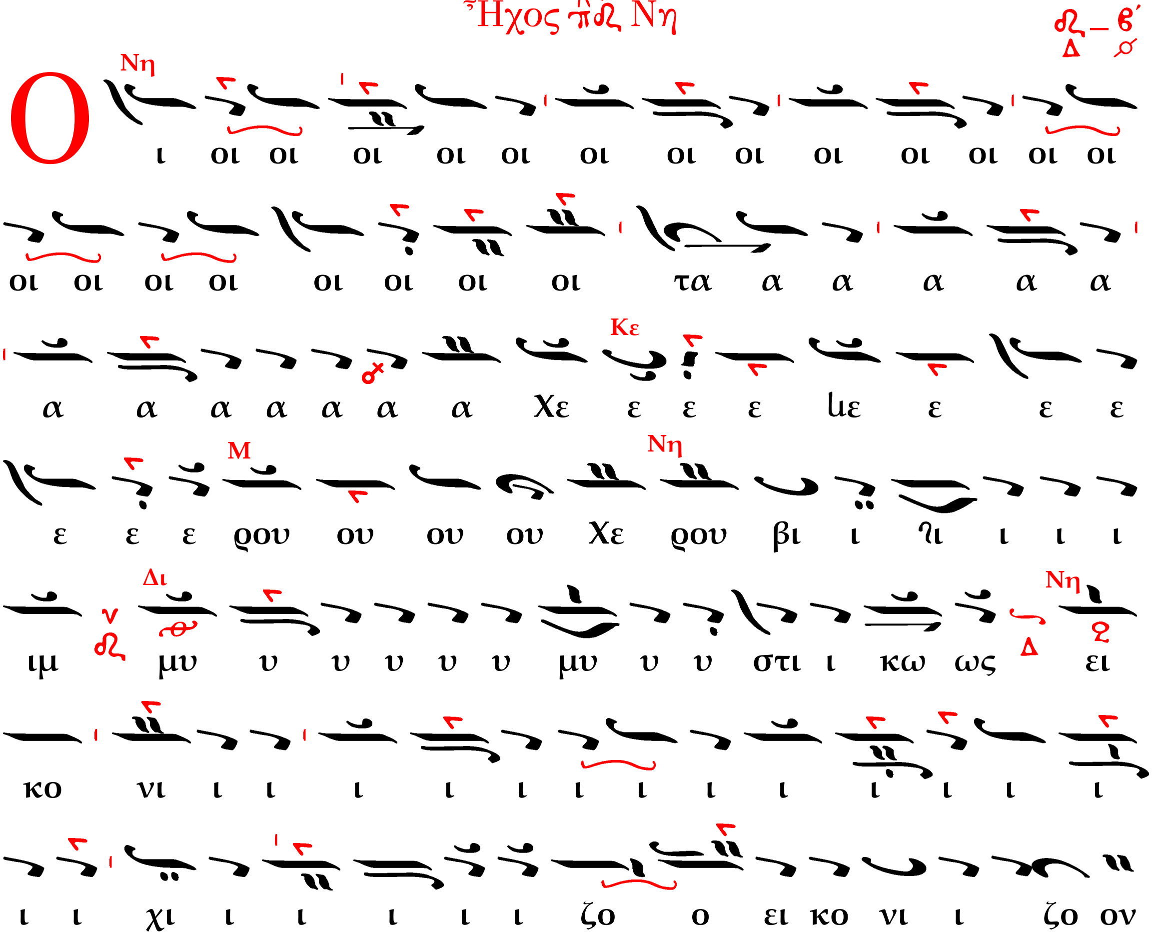

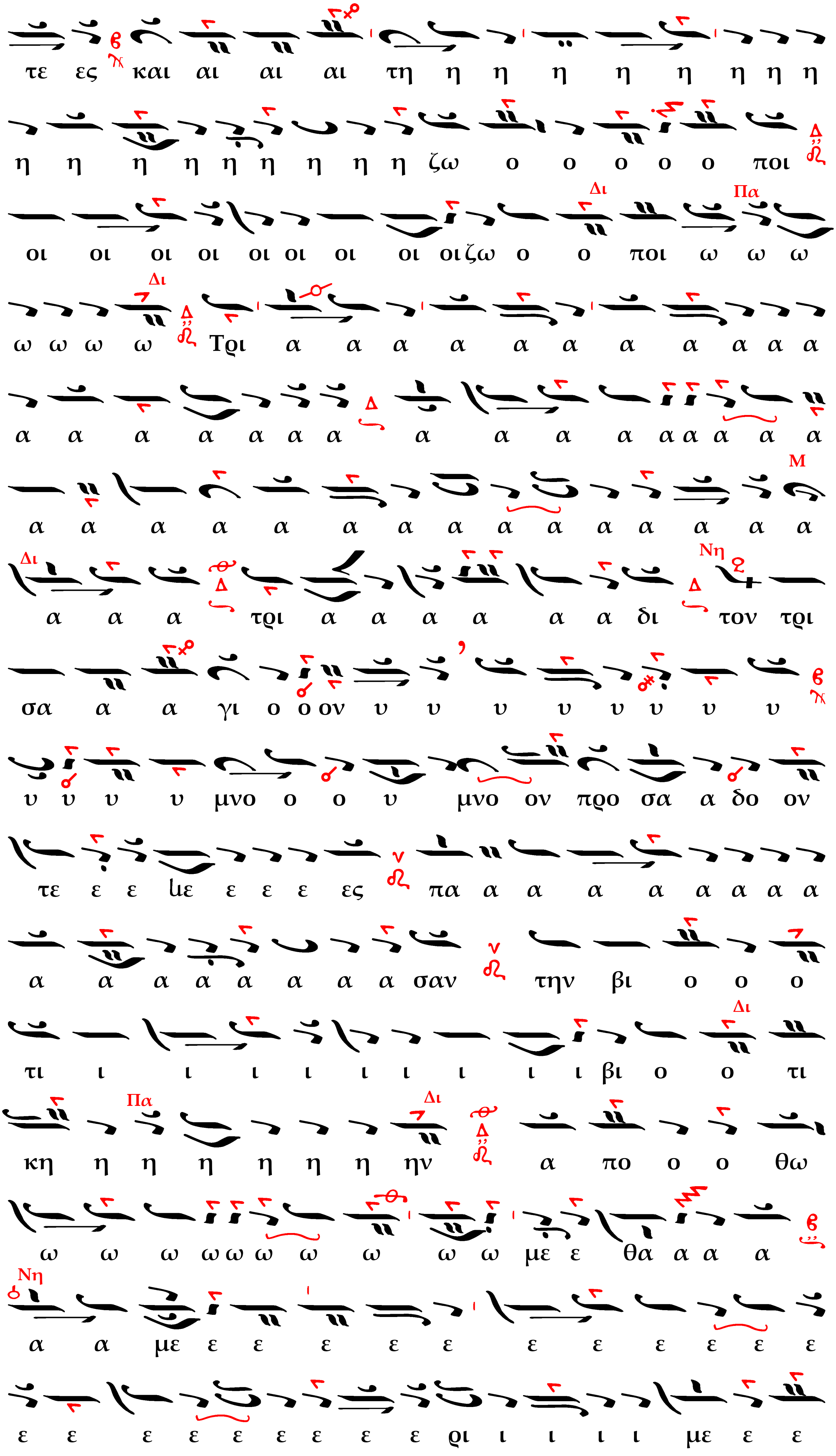
τε ες και αι αι αι τη η η η η η η η η
η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι
οι οι οι οι οι οι οι οι οιζω ο ο ποι ω ω ω
ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α τρι α α α α α α δι τον τρι
σα α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον
τε ε ε ιιε ε ε ε ες πα α α α α α α α α
α α α α α α α α σαν την βι ο ο ο
τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι
κη η η η η η η ην α πο ο ο θω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α
α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε

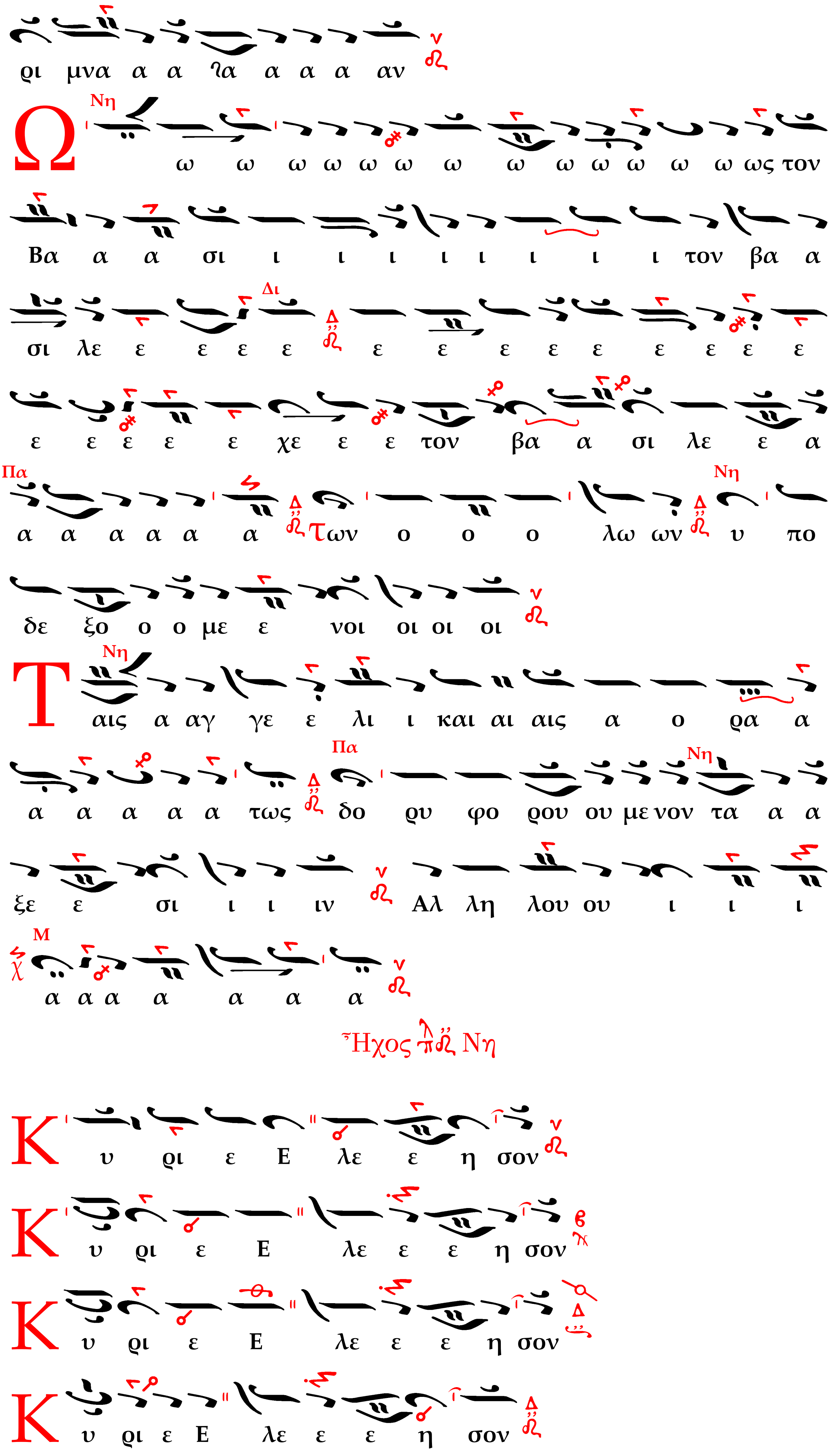
ρι μνα α α α α α α αν
Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον
Βα α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α
σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α
α α α α α α Των ο ο ο λω ων υ πο
δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α
α α α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α
ξε ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι
α α α α α α α
Ἦχος Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

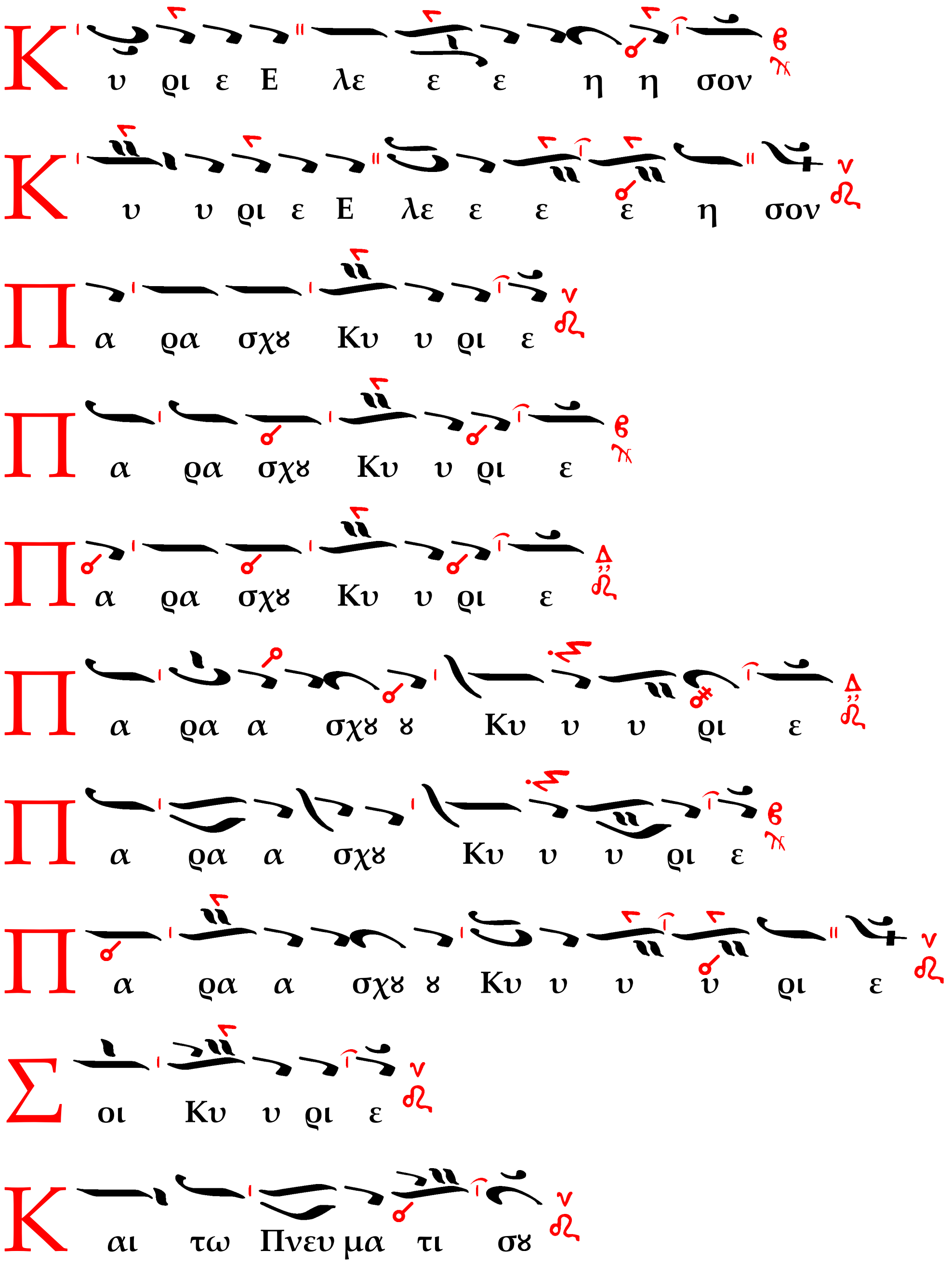

Λειτουργικὰ εἰς ἦχον πλ. δ΄ Νη

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

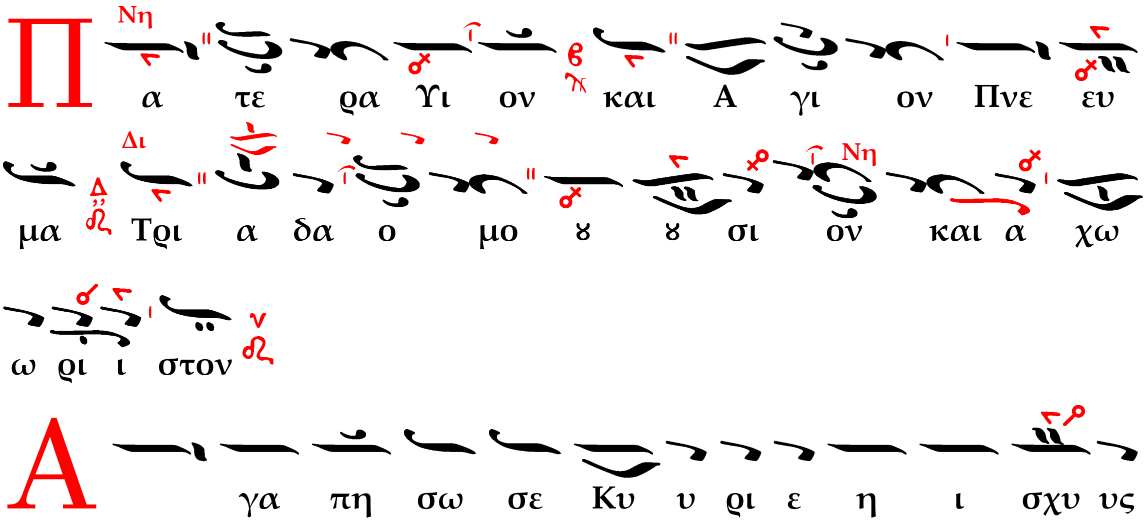

μȣ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μȣ και κα τα φυ

γη η μȣ και ρυ υ στη ης μȣ Κ.Γ.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Νη

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι α αν

αι νε σε ως

ἢ ἄλλως

Νη

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε ε

σε ε ως

Νη

Κ αι με τα τȣ πνευ μα το ος σȣ

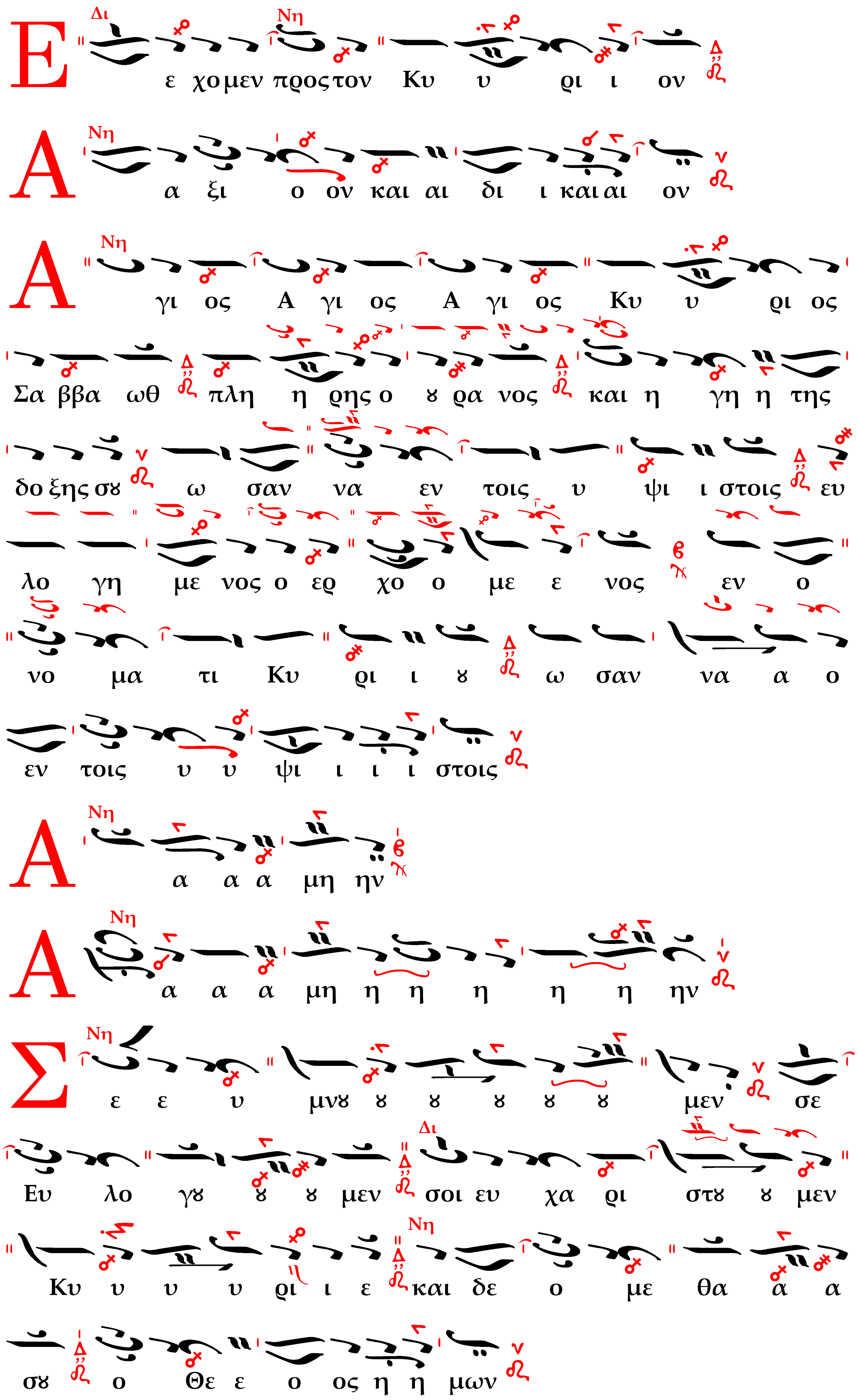

ιγ΄ Σεπτ. ,αϡπς΄ Ἰ.Ἀ.

Τὸ συνειθισμένον. Ἦχος πλ.δ΄.

Ἦχος Νη

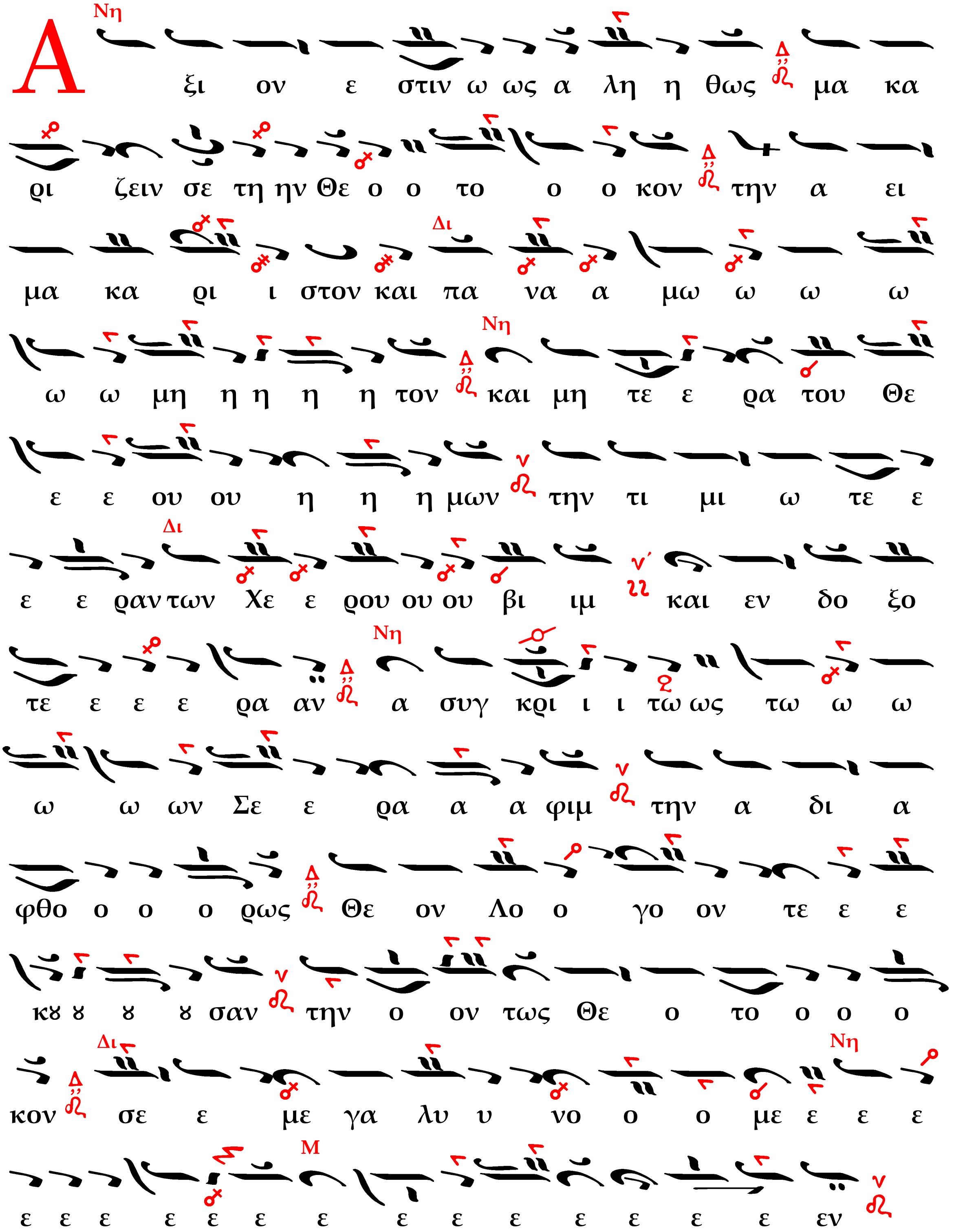

Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος Νη

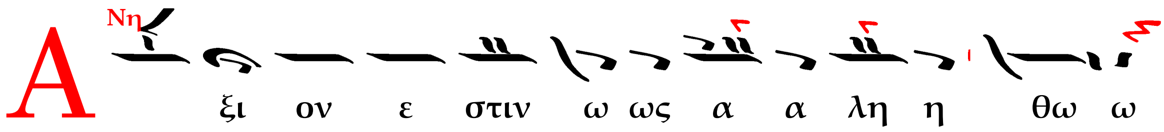

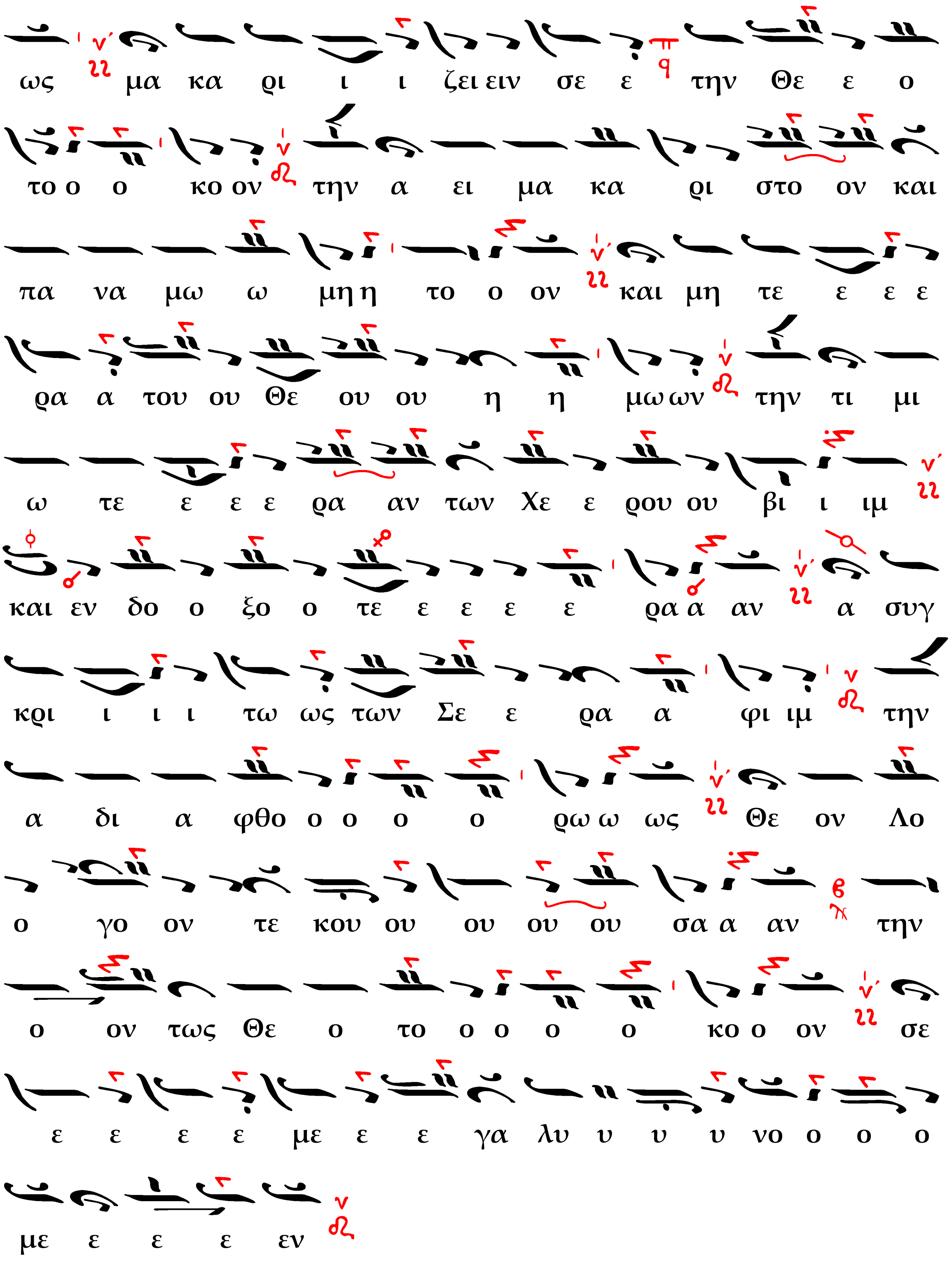

Ἄξιον ἐστί, ἁπλοῦν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη

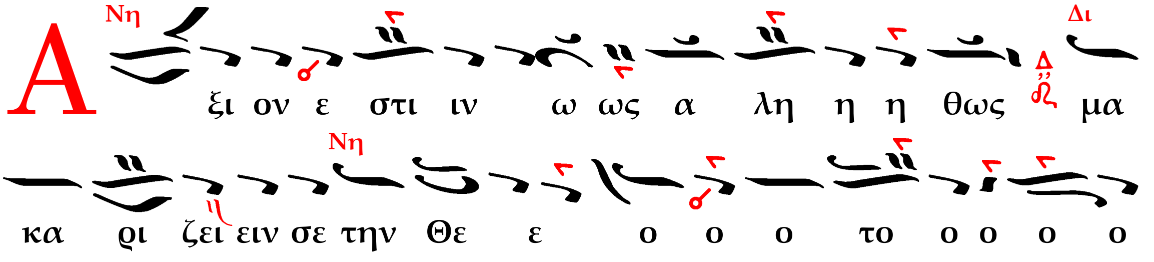

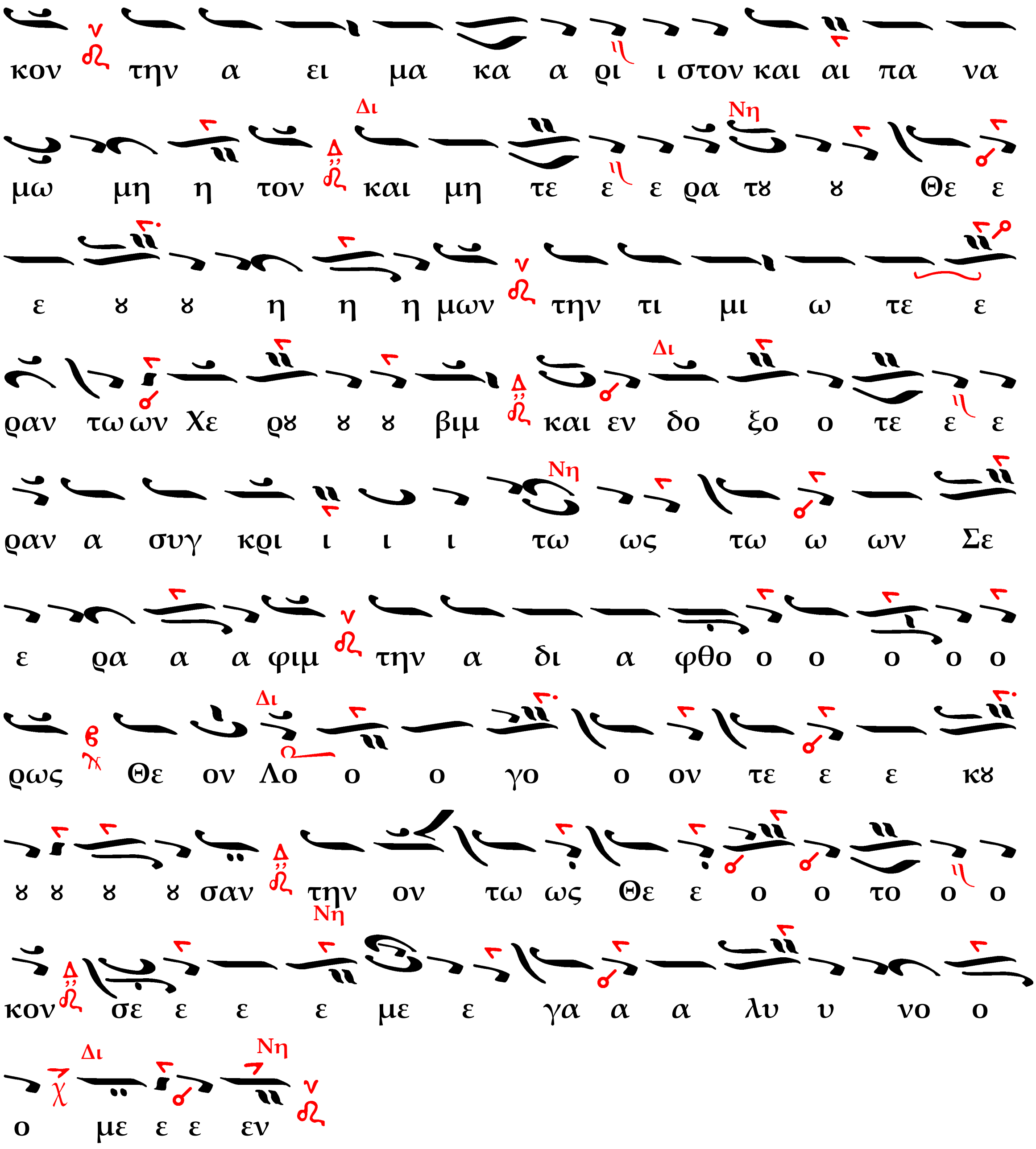

(Ἑτονίσθη ἐν Κιάτῳ, κε΄ Αὐγ. ‚βιθ΄ , ἐγράφη ἐνταῦθα κζ΄ Αὐγ. Ἰ. Ἀ.)

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη

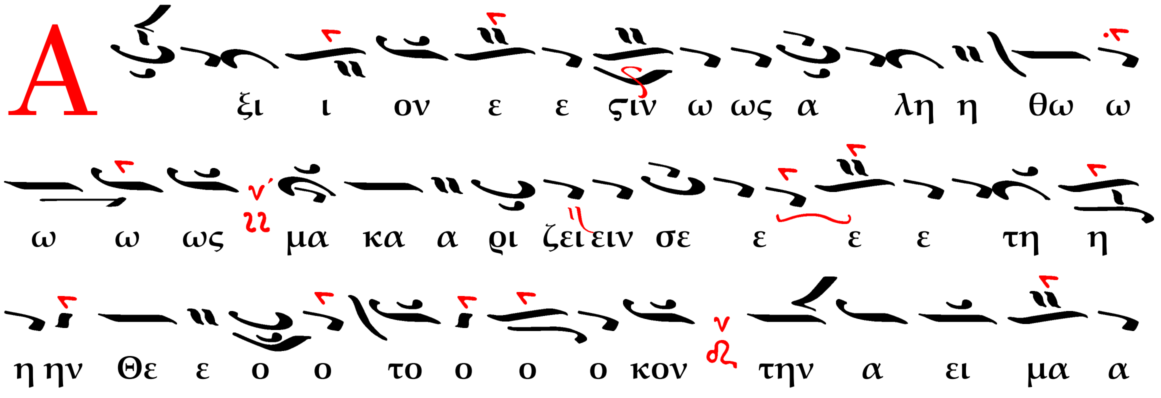

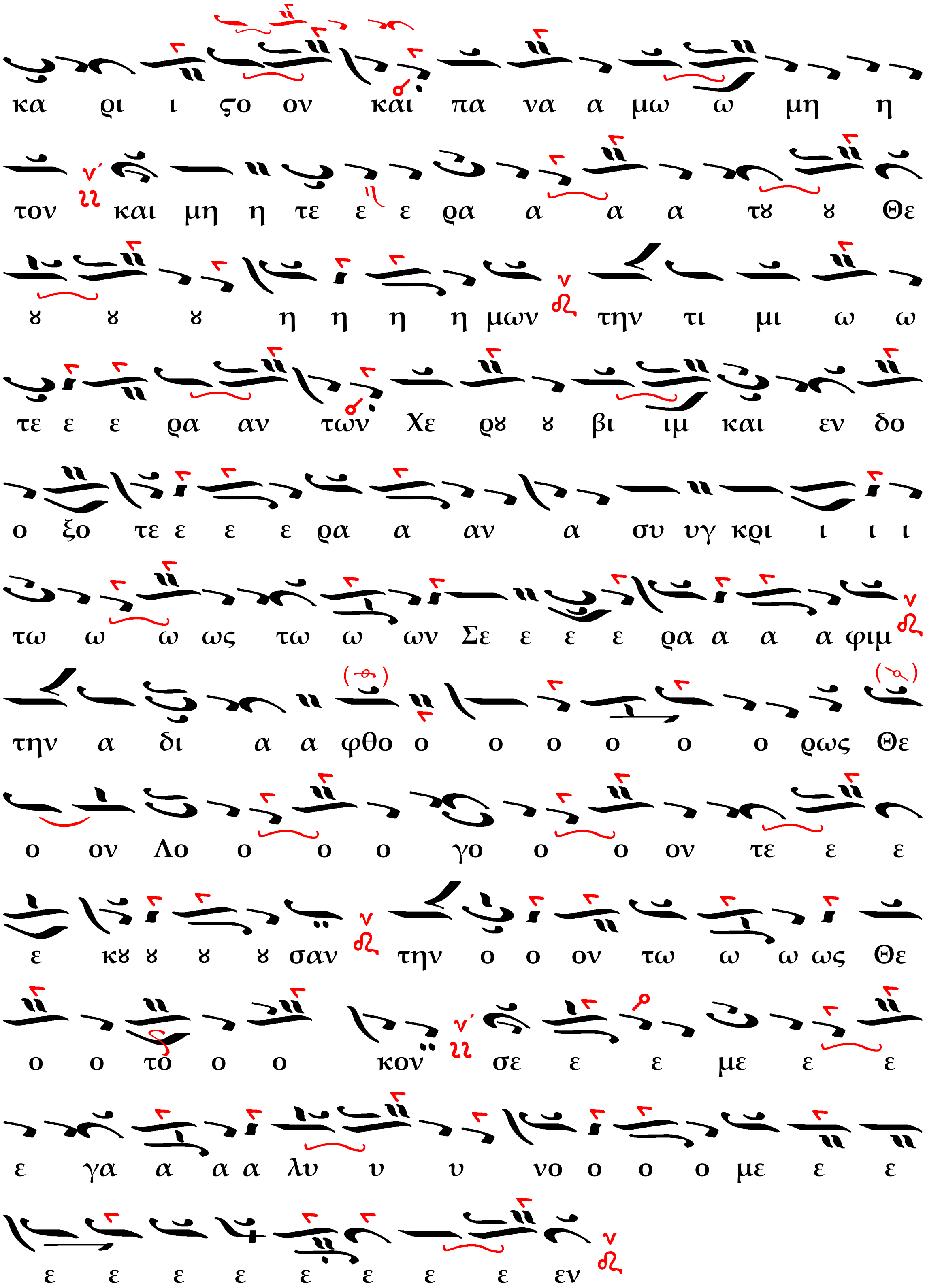

(Κέρκυρα κη΄ Μαρτίου ,ββ΄, Ι.Α.)

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Νη

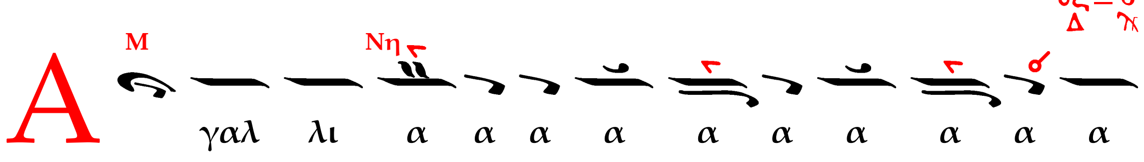

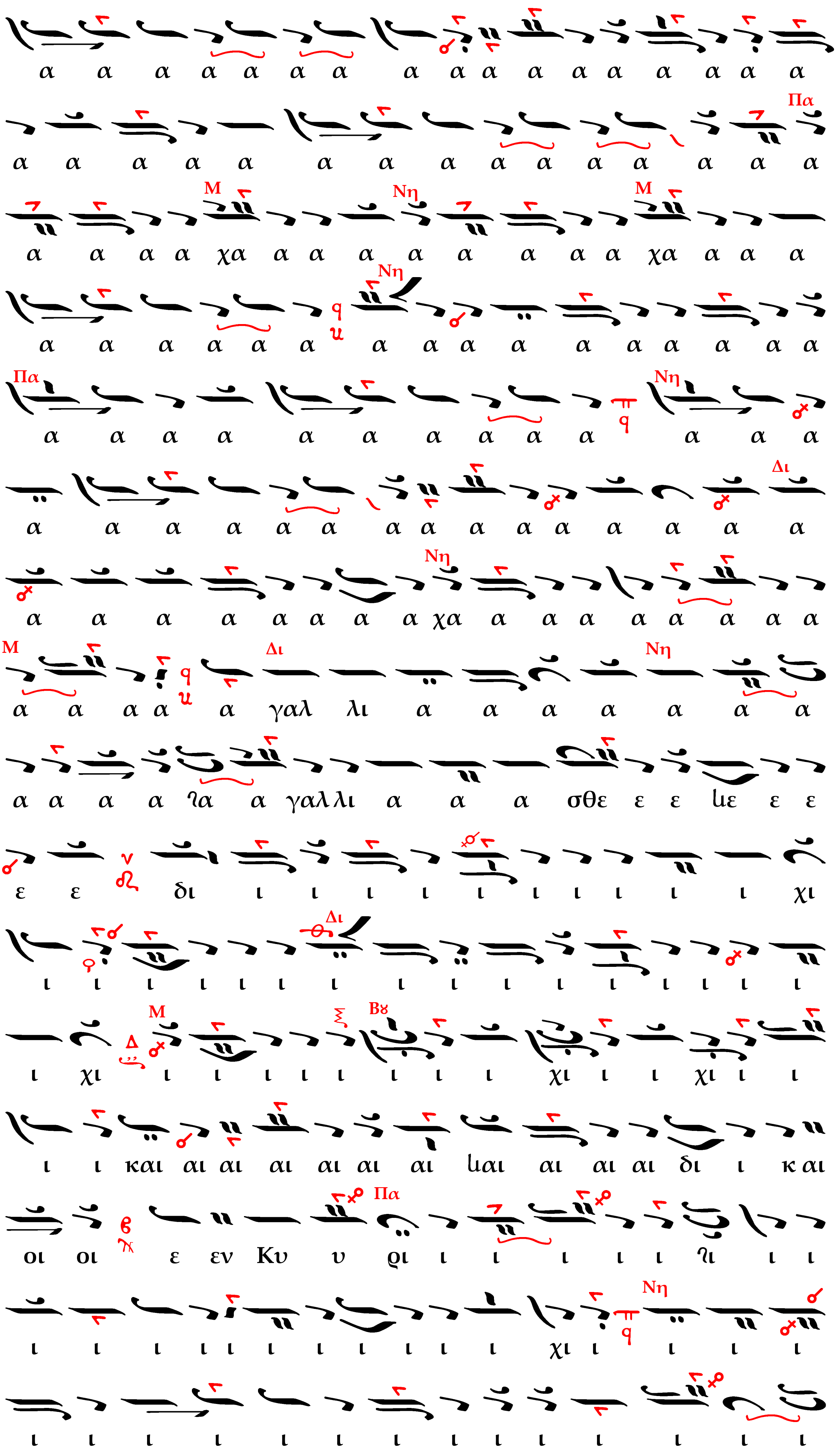
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α χα α α α α α α α α χα α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α χα α α α α α α α α
α α α α α γαλ λι α α α α α α α
α α α α ϡα α γαλλι α α α σθε ε ε ὑε ε ε
ε ε δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι χι ι ι
ι ι και αι αι αι αι αι αι ὑαι αι αι αι δι ι και
οι οι ε εν Κυ υ ρι ι ι ι ι ι ϡι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

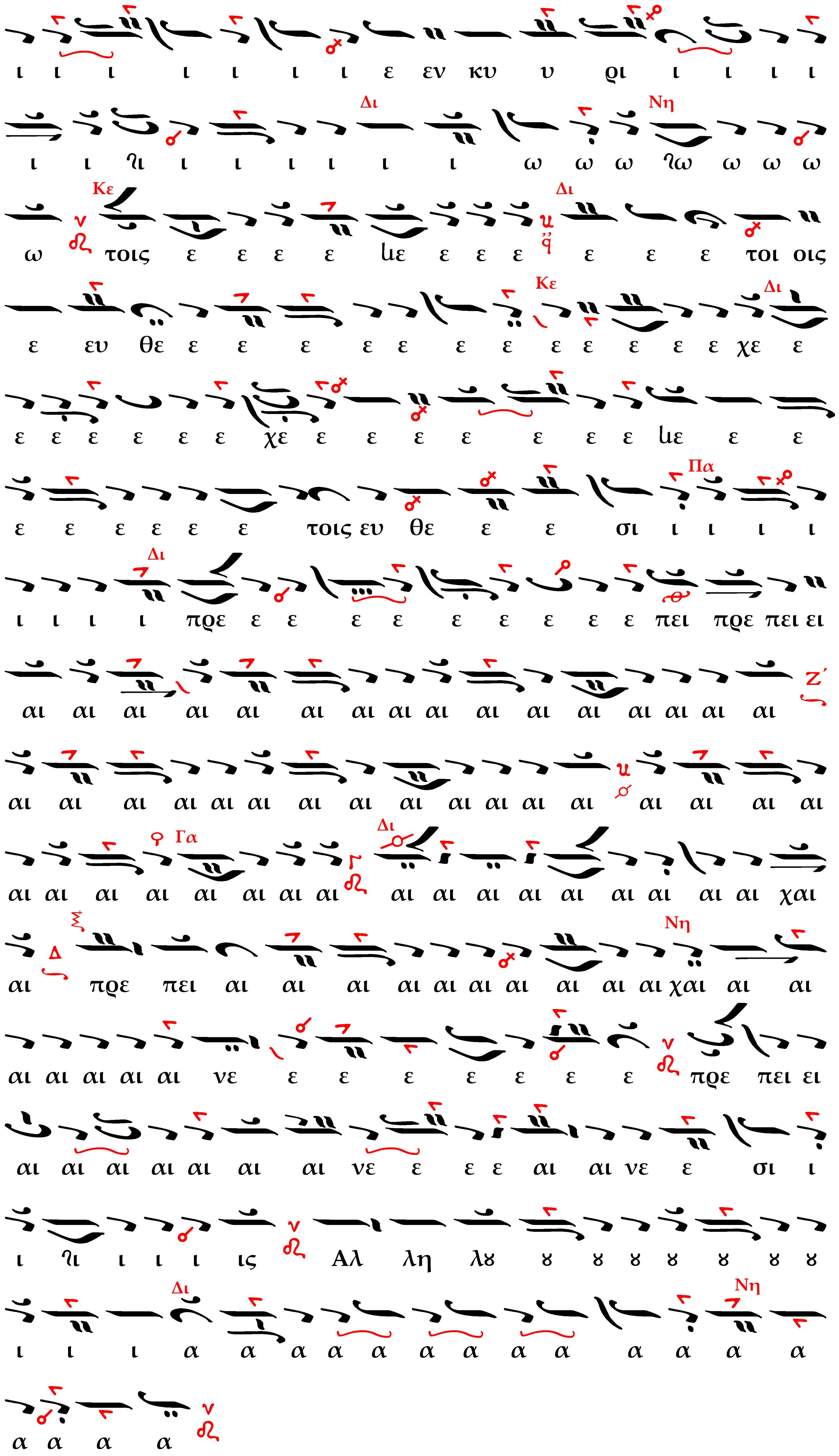
ι ι ι ι ι ι ι ε εν κυ υ ρι ι ι ι ι
Δι Νη
ι ι ϊι ι ι ι ι ι ι ω ω ω ϊω ω ω ω
Κε Δι
ω τοις ε ε ε ε ιιε ε ε ε ε ε ε τοι οις
Κε Δι
ε ευ θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ιιε ε ε
Πα
ε ε ε ε ε ε τοις ευ θε ε ε σι ι ι ι ι
Δι
ι ι ι ι πρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πει πρε πει ει
Ζ'
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
Γα Δι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι
Δ Νη
αι πρε πει αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι
αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε ε ε ε πρε πει ει
αι αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε αι αι νε ε σι ι
ι ϊι ι ι ι ις Αλ λη λȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ
Δι Νη
ι ι ι α α α α α α α α α α α α α
α α α α

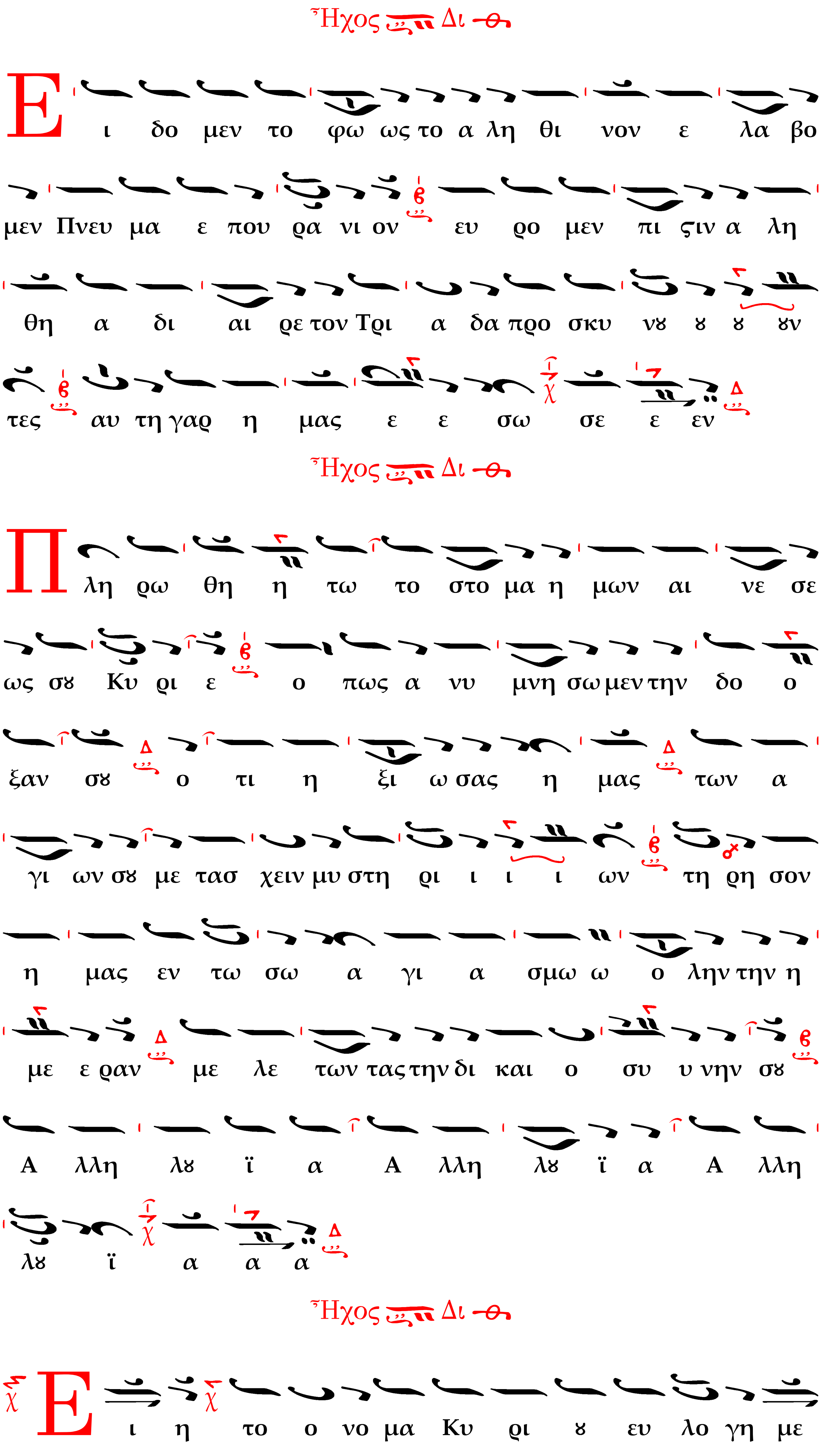
Ἦχος Δι
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νȣ ȣ ȣ ȣν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν
Ἦχος Δι
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σȣ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σȣ ο τι η η ξι ω σας η μας των α
γι ων σȣ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σȣ
Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη
λȣ ϊ α α α
Ἦχος Δι
Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ȣ ευ λο γη με

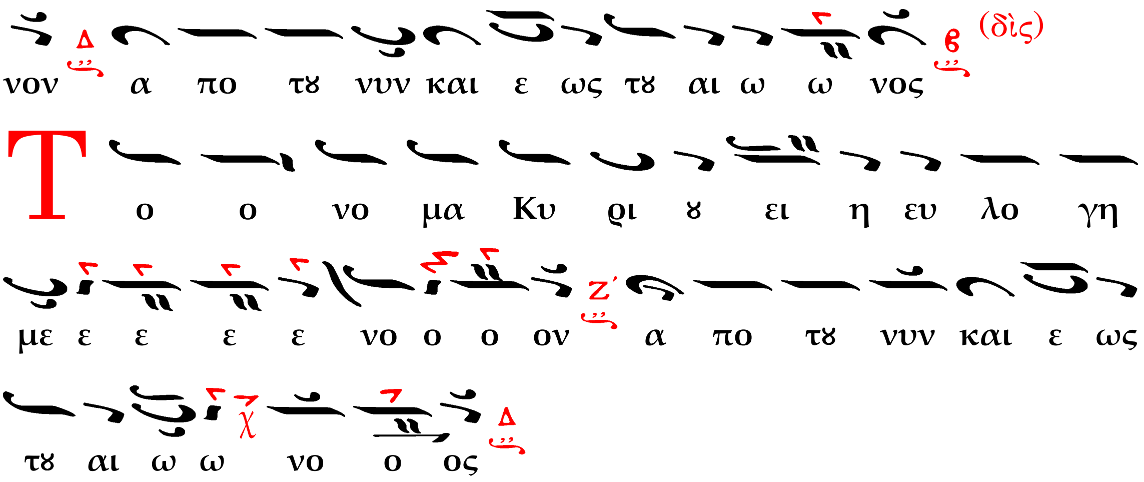
νον α πο τȣ νυν και ε ως τȣ αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ȣ ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τȣ νυν και ε ως
τȣ αι ω ω νο ο ος